

ஸ்ரீ
கண்ணிமேதையார்
இ ய ற் றி ய
ஏ ல ா தி,

மஹாவித்வான்
கோ. இராஜகோபாலப்பிள்ளையவர்கள்
இ ய ற் றி ய
உரையுடன்.

இது
சென்னைப் பச்சையப்பன் காலேஜ்
தமிழ்ப்பண்டிதர்
கா. ர. கோவிந்தராஜ முதலியாரால்
பார்வையிடப்பட்டது.

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை,
87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

1915
விலை அணு 6
Copyright Registered.

ஸ்ரீ முகவுரை.

ஏலாதி என்னும் இந்நூல் சங்கத்துத் தொகைநூற்களுள் ஒன்றாகிய பதினெண்கீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்று; பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூற்கள் இவை என்பதும் அவற்றின் இலக்கணமும் இதற்கு முன்வந்துள்ள திரிகடுக முதலிய நூற்களிற் கூறப்பட்டன. இந்நூல் கடைச்சங்கமருவிய நூற்களுள் ஒன்றாதலின் இந்நூலாசிரியரது காலம் அச்சங்கத்திற்குப் பிற்பட்டது அன்று என்பது நன்கு விளங்குகின்றது. இந்நூலின் தற்சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுளால் இந்நூலாசிரியர் அருகசமயத்தவர் என்பது நன்கு விளங்கும். இந்நூலில் தற்சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுள் ஒன்றும், சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுள் ஒன்றும், நூற்செய்யுட்கள் என்பதுமாக எண்பத்திரண்டு செய்யுட்க ளிருக்கின்றன. இந்நூலின் பிரதிகள் ஒன்றின் ஈற்றில் “தமிழாசிரியர் மகனார்-மாக்காயனார் மாணாக்கர்-கணிமேதையார் செய்த ஏலாதி முற்றிற்று” என்றிருத்தலின், இந்நூலாசிரியர் மாக்காயனார் என்பவருடைய மாணாக்கர் என்று தெரிகின்றது. சிறுபஞ்சமூலம் என்னும் நூலின் ஈற்றிலுள்ள,

“மல்லிவர்தோண் மாக்காயன் மாணாக்கன் மாநிலத்துப்
பல்லவர்தோய் நீங்கும் பாங்கினுற்—கல்லா
மறுபஞ்சந் தீர்மழைக்கை மாக்காரி யாசான்
சிறுபஞ்ச மூலஞ்செய் தான்.”

என்னும் சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுளால் அந்நூலின் ஆசிரியராகிய காரியாசான் என்பவரும் இம்மாக்காயனார் மாணாக்கர்

கரே என்பது விளங்குகின்றது. இவற்றால் இவ்விரு நூலாசிரியர்களும் ஒருசாலை மாணுக்கர்கள் என்பது நன்கு விளங்குதல் காண்க. 'மல்லிவந்தோன் மாக்காயன்' என்கிற விசேடணத்தால் அம்மாக்காயனார் போர்வீரராயிருந்தவர் என்பதும், இவ்விரு நூலாசிரியர்களுக்கும் ஆசிரியர் என்பதனால் பெரும்புலவராய் விளங்கியவர் என்பதும் நன்கு விளங்குகின்றன. இந்நூலாசிரியர் கணிமேதாவியார் என்றும் வழங்கப்படுவர்.

மஹாவித்துவான் கோமளபுரம்-இராஜகோபாலப்பிள்ளையவர்கள் இந்நூலில் தற்சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுள் ஒன்றும், நூற்செய்யுட்களில் முதலிலிருந்து நூற்பத்தொன்பது செய்யுளுமாகிய ஐம்பது செய்யுட்களுக்கே யுரை யியற்றியிருக்கின்றனர் எனத் தெரிகின்றது. அவற்றிற்குமேல் உள்ள இந்நூலின் மற்றச் செய்யுட்களுக்கு அவர் உரை யியற்றியிருப்பதாகப் புலப்படவில்லை. ஆகையால், இந்நூலின் மற்றைய முப்பத்தொரு செய்யுட்களுக்கும், சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுள் ஒன்றுக்கும் என்னு வியன்றாகு உரை யியற்றினேன். இதுபோன்ற பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூற்களும், அவற்றுள் சிலவற்றிற்கு மேற்படி பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய உரையும் வெளிவந்து மாணவர்க்குப் பயன் செய்வனவாதல் வேண்டும் என்னுங் கருத்துட்கொண்டே இது செய்தேனாகலின், இது மீச்செயலென வெண்ணி இதுபற்றி என்னைப் பெரியோர்கள் முனியாதிருப்பார்களாகவென அவர்தங்களை பலவும் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இங்ஙனம் :

 கா. ர. கோ.

ஸ்ரீ
ஏ லா தி யி ன்
செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

செய்யுள். பக்கம்.	செய்யுள். பக்கம்.	செய்யுள். பக்கம்.
அ	உரையான் 36	து
அவாவறுக்க 16	உலையாமை 44	குடியோம்பல் 22
அழப்போகா 41	ஊ	குணநோக்கான் 28
அறுநால்வ 2	ஊனெடுகூறை 63	குறுகான் 45
அறுவர்த்தநூலு 80	எ	கூ
அஃகுநீ 31	எடுத்தன் 75	கூத்துமவிழவு 67
ஆ	எழுத்தினு 42	கூர்ப்பு 73
ஆர்வமே 65	எள்ளேபருத்தி 53	கோ
இ	ஐ	கொலைக்களம் 17
இடர்தீர்த்த 9	ஐமமேபிச்சை 76	கொலையுரியான் 7
இடைவனப்பு 79	ஓ	கொல்லாநுடன் 46
இல்லமதூ 86	ஒல்லுவநல்ல 81	கொல்லான் 24
இல்லிழந்தார் 56	க	கா
இழுக்கா 49	கடம்பட்டார் 57	சாக்காடு 83
இளமைகழியும் 26	கண்போல்வார் 20	சாதல்பொருள் 74
இன்சொலளாவ 12	கருஞ்சிரங்கு 61	சாவதெளி 43
ஈ	களியான் 50	சி
ஈன்றாரின் 59	கற்றாரை 14	சிறையுரையான் 33
உ	கா	சூ
உடன்படான் 13	காமாடார் 62	சூதுவவான் 47
உணராமை 78	காலனாட்டிறுத்தல் 70	சே
உண்ணீர்வளங் 54	காலில்லார் 40	செங்கோலான் 15
உயர்ந்தான் 69		சென்றபுகழ் 6

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
த		பார்ப்பார்	58	மா	
தவமெளிது	8	பி		மாண்டமைந்தா	30
தளையாளர்	60	பிணிபிறப்பு	29	மாண்டவர்	34
தனக்கென்று	10	பு		மீ	
தா		புலையாளர்	84	மின்னேரிடை	25
தாயிழந்த	8 2	பெ		மை	
து		பெரியார்சொற்	50	மையேர்	32
துறந்தார்கட்	21	பெருமை	64	யா	
துறந்தார்துற	39	பொ		யானைகுதிரை	52
ந		பொய்தீர்புலவர்	72	வ	
நடப்பார்	77	பொய்யான்பு	19	வணங்கி	63
நா		பொய்யான்பொ	48	வா	
நாற்கதியுந்	82	பொய்யுரையான்	37	வாளஞ்சான்	27
நி		போ		வி	
நிலையவி	33	போகம்பொருள்	23	விளையாமை	18
நிறையுடை	11	ம		வே	
பா		மத்தமயிலன்ன	35	வேற்றாவஞ்	51
பாடகஞ்சாராமை	30	மனைவாழ்க்கை	79		

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ஏ லா தி மூ ல மூ ட் உ ரா யு ம்.

ஏலமென்னும் வடமொழிப் பெயரோடு ஆதியென்னும் வடமொழிப் பண்பாகுபெயர் இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகைநிலைத்தொடராய்த் தீர்க்கசந்தி பெற்று நின்ற ஏலாதியென்பது ஏலம், இலவங்கம், சிறுநாவற்பூ, மிளகு, திப்பிலி, சுக்கு இவற்றால் செய்த குரணத்தை யுணர்த்தலால் பண்புத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகைக் காரணப்பெயர்; ஏலத்தை எடுத்துச்சொல்லியது மேற்கூறிய ஆறும் முறையே ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஆறுவராகனடை சேர்வது இம்மருந்தாகலின். இது உயி ரோடு கூடிநின்ற மக்களுடனுக்கு உணவுசெயல்களின் ஒவ்வாமையால் வரும் இருமல், சுவாசகாசம், மேலுயிர்ப்பு, காச மென்னும் பிணிகளை நீக்கி, அவ்வுடலைப் பெற்றோன் அதனை நெடுங்காலங் கொண்டு செலுத்துமாறு நலந்தருதல்போலச் செய்வனவுந் தவிர்வனவுமாகக் கூறும் அவ்வாறு பொருளா லமைந்த ஒவ்வொரு செய்யுளும் உணரவல்ல மக்களுயிர்க் குப் பேதைமையினாலுண்டாம் பிறவித்துன்பநீக்கி, இம்மை, மறுமை, வீடுகளின் இன்பந்தருவதாதலின் அச்செய்யுளுக்கு உவமையாகுபெயராய், அது அச்செய்யுள் பலதொக்க தொ குதியாகிய நூலுக்குச் சீனையாகுபெயராயிற்று; அச்செய்யுள் களால் அமைக்கப்பட்டது நூலாதலால் கருவியாகுபெயரு மாம். இப்பெயர் மிகுதிபற்றிவந்த பெயரென்க.

தற்சிறப்புப் பாயிரம்.

—❖—❖—❖—❖—❖—

கடவுள் வணக்கம்.

* அறுநால்வ ராய்புகழ்ச் சேவடி யாற்றப்
பெறுநால்வர் பேணி வழங்கிப்—பெறுநால்
மறைபுரிந்து வாழுமேன் மண்ணெழிந்து விண்ணோர்க்
கிறைபுரிந்து வாழ்த லியல்பு.

(பதவுரை.) அறு நால்வர் உம் - மந்திரி முதலிய) இருபத்து
நால்வரும், ஆய் புகழ் - குற்றமில்லாத புகழ் அமைந்த, சேவடி-
தனது சிவந்த பாதங்களாலிட்ட தொழிலை, ஆற்ற - செய்யாநிற்க,
பெறு-(ஒழுக்கத்தின் பயனைப்) பெறுகின்ற, நால்வர்-(பிரமசாரி முத
லிய) நால்வர், பேணி - விரும்பிய பொருளை, வழங்கி - கொடுத்து,
பெறு - கற்றுணர்ந்தடைந்த, நால்மறை - நான்குவேத ஒழுக்கத்தை,
புரிந்து - விரும்பி நடந்து, வாழுமேல்-ஒருவன் வாழ்வானானால், மண்
ஒழிந்து - பூமியினின்று நீங்கி, விண்ணோர்க்கு - தேவர்க்கு, இறை
புரிந்து - அரசனால் விரும்பப்பட்டு, வாழ்தல் - (சுவர்க்கத்தில்) வாழ்
தல், இயல்பு - உண்மையாம், என்றவாறு.

* இச்செய்யுளுக்குப் பழைய உரை காணப்படாமையின் இதற்
குப் பொருள் கூறவந்த ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு விதமாகப்
பொருள் கூறினர். அவருள் ஒருவர்மட்டும் இதனை அருகக்கடவுள்
வணக்கமெனக்கொண்டு பொருள் கூறியிருக்கின்றனர். அங்ஙனங்
கூறுதலே அமைவுடைத்தாம் என்பது இதனை உற்று நோக்குவார்க்கு
நன்கு விளங்கும்; ஆதலின் இதற்கு அடியில்வரும் விதம் பொருள்
கொள்ளுதலே தகுதியாகும் எனத் தோன்றுகின்றது.

(பதவுரை.) அறு நால்வர் - இருபத்தினான்கு தீர்த்தகர்களின்
ஆய் - யாவரும் ஆராய்ந்து தேர்தற்குரிய, புகழ் - புகழினைபுடைய,

(விசேடவுரை.) மந்திரி முதலிய இருபத்து எவ்வராவர்: மந்திரி, புரோகிதன், படைத்தலைவன், தூதன், ஒற்றனென்னும் அரசனுக்குரிய கூட்டமாகிய ஐவரும்; மந்திரி, காரியநடத்துவோன், சுற்றத்தான், வாயில்காப்பவன், நகரமாக்கன், படைத்தலைவன், குதிரைவீரன், யானைவீரனென்னும் அரசனுக்குத் துணையாகிய எண்மரும்; நட்பாளன், அந்தணன், மடைத்தொழிலாளன், மருத்துவன், சகுனத்தின் பயன் கூறுவோனென்னும் நீங்குதலில்லாத சுற்றமாகிய ஐவரும்; மந்திரி, நாடு, அரசன், பொருள், படை, நட்பென்னும் அங்கமாகிய ஆறுமென்பவர். மந்திரி: கூட்டமுதலிய நான்கிலும் இன்றி

சேவடி - செம்மையாகிய பாதங்களை, ஆற்றப்பெறும் - தாங்கப்பெற்ற, நால்வர்-நான்குவகைத் தேவராசி புருஷர்கள், பேணி-காத்து, வழங்கி - அளிக்க, பெறும் - நாம் அடைந்த, நான்மறை - நார்பயனை யுந்தரும் வேதங்களினால் உணர்த்தப்படும் கடவுளை, புரிந்து - எப்பொழுதுஞ் சொல்லித் துதித்து, வாழும் - வாழுங்கள், மண் ஒழிந்து - (நீங்கள்) இப்பூமியை விட்டு நீங்கினால் (இறந்தால் என்பது), என்- (பிறகு நீங்கள் உய்தற்காகச் செய்யக்கூடியது) யாதுளது; விண்ணோர்க்கு இறை - தேவர்களுக்கு அரசனாகிய இந்திரனுக்கும், புரிந்து வாழ்தல் - கடவுளைச் சொல்லித் துதித்து வாழ்வது, இயல்பு - கடமையாம், என்றவாறு.

(விசேடவுரை.) இருபத்துநான்கு தீர்த்தகர்களாவார்:—ரிஷப தீர்த்தகர் முதலிய அவதார புருஷர்கள் இருபத்துநால்வர். நான்குவகைத் தேவராசி புருஷர்களாவார்:—சக்கரவர்த்திகள் பன்னிருவர், பலதேவர்கள் ஒன்பதின்மர், வாசுதேவர்கள் ஒன்பதின்மர், பிரதிவாசுதேவர்கள் ஒன்பதின்மர் என்பவர்கள். இவர்கள் அருகக்கடவுளருளிய பன்னிரண்டு வேதங்களிற் சொல்லப்பட்ட கொல்லாமை முதலாகிய தருமங்களை உலகினர்க்கு எடுத்துச்சொல்லிப் பரவச்செய்தவர்களாதலின் 'நால்வர் பேணி வழங்கி' என்றார். அறு என்பது நால்

யமையாதவனாகலால் அந்நான்கினுங் கூட்டப்பட்டனன். படைத் தலைவனும் கூட்டத்திலும், துணையிலும் அன்னவனென்க. அறுநால்வர்-மிகுதியினால் வந்த துணைவழுவமைதி. பிரமசாரி முதலிய நால்வராவார் - ஆசிரியனிடத்து ஒதலும் விரதம் நோற்றலுமாகிய ஒழுக்க

வர் என்பதன் பகுதியாகிய நான்கு என்பதனைக்கொண்டு முடிந்தது. அறுநான்கு - ஆறுகிய நான்கு என்றாதலிற் பண்புத்தொகைநிலைத் தேடர். புகழ்ச்சேவடி - இரண்டனுரையும் பயனு முடன்தொக்கது. ஆற்றப்பெறு என்பது ஈண்டு ஒரு சொல்லாய் முதனிலையாய் நின்று நால்வர் என்பதனோடு கூடி வினைத்தொகையாயிற்று. இது இறந்த காலப் பெயரெச்சப்பொருளில் வந்த வினைத்தொகை; இதனை இரண்டு சொல்லாகக் கொண்டால் ஆற்ற என்னும் வினையெச்சத்தைத் தொழிற்பெயராக்கி ஆற்றுதலைப் பெற்ற என்றுரைக்க. வழங்கி என்பது செயவெனெச்சத்திரிபு. நான்மறை என்பதில் நான்கு என்பதன் ஈறுகெட்டு நின்ற நால் என்பது அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நார்பயனை யுணர்த்தியது தொகைக்குறிப்பு. மறை என்பது கருவியாகுபெயராய் மறையினால் உணர்த்தப்படுங் கடவுளை யுணர்த்தியது. மாந்தர் கடவுளை யுணர்தற்கு மறை துணைக்கருவியாக நின்றவின் அஃது ஈண்டுக் கடவுளை யுணர்த்தியது கருவியாகுபெயரெனப்பட்டது. புரிதல் - எப்பொழுதுஞ் சொல்லுதல்; இஃது இப்பொருளுடையதாதலை “இருள்சே ரிருவினையுஞ் சேரா விறைவன், பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு” என்ற திருக்குறளின் விசேடவுரையில் ‘புரிதல் எப்பொழுதுஞ் சொல்லுதல்’ என்று பரிமேலழகர் கூறியதனாலறிக. மறைபுரிந்து என்பதற்கு மறையிற் சொல்லப்பட்ட நெறிகளை விரும்பிச்செய்து என்றுரைத்தலுமாம். ‘விண்ணோர்க்கிறைபுரிந்து வாழ்தலியல்பு’ என்பதற்கு விண்ணோர்க்கு இறை - தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவராகிய கடவுளை, புரிந்து - எப்பொழுதுஞ் சொல்லித் துதித்து, வாழ்தல் - வாழ்வது, இயல்பு - யாவர்க்கும் இயற்கையாம் என்றுரைத்தலுமாம்.

முடைய பிரமசாரி, இவ்வற ஒழுக்கமுடைய இவ்வறத்தான், இல்லே விட்டு வனத்துக்குத் தீயோடு சென்று மனையாள் வழிபாடு செய்யத் தவஞ்செய்யும் வானப்பிரத்தன், முற்றத்துறந்த யோக ஒழுக்கமுடைய துறவறத்தா னென்பவர். நால்வரென்பதற்குத் தென்புலத்தார், கடவுள், விருந்தினர், உறவினர் என வுரைத்தலுமாம். பாடபேதங் கூறி வேறுபொருள் உரைப்பாரு முண்டு; இங்குரைப்பின் பெருகும். பேணி-தொழிலடியாகப் பிறந்தபெயர்; பேண்-பகுதி, இ-செய்யப் படுபொருண்மை விசுதி. இறை - தொழிலடியாகப் பிறந்தபெயர்; இற-பகுதி (கடத்தல்), ஐ - வினையுதற்பொருண்மை விசுதி, பகுதி ஈற்றகரக்கேடு கடைக்குறை; யாவற்றுக்கும் மேலாய் நிற்பவனென்பது பொருள்; திருமாலாகிய இறையினுடைய கூறுள்ளவன் அரசனாகவின் அரசனை 'இறை' என்றார். விகாரமின்றி, எப்போது முள்ளதாதலின் உண்மை இயல்பெனப்பட்டது. சேவடி என்பதில் செம்மை அடியென்னும் உயிர்முதன்மொழிப் புணர்ச்சியில், ஈறு கெட்டு, ஆதி நீண்டு, முன்னின்ற மெய்யாகிய மகரம் வகரமானது; சேயடியென யகரமாதலுமுண்டு; செ - பகுதியெனின் எகரம் மெய்யோடு கூடி ஈறுகா தாதலால் அது குற்றமென்க; காலாலிந் தொழிலைச் சேவடி யென்றது காரணவாகுபெயர்; காலாலிந் தொழிலென்றது இழிதொழிலை; "காற்றொழிலென்று கருதற்கு" எனப் பிறர் கூறலாலங் காண்க.

(க)

தற்சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

நூல்.

1. சென்ற புகழ்செல்வ மீக்கூற்றஞ் சேவகம்
நின்ற நிலைகல்வி வள்ளன்மை—என்றும்
வழிவந்தார் பூங்கோதா யாறு மறையின்
வழிவந்தார் கண்ணே வனப்பு.

(ப - ரா.) பூ கோதாய் - மலரையணிந்த கூந்தலையுடையாளே! சென்ற புகழ்-(யாவரும்) ஒப்புக்கொண்ட புகழும், செல்வம் - (பிறர்க்குப் பயன்படும்) செல்வமும், மீக்கூற்றம் - (யாவரும்) மேன்மையாகக் கொள்ளும் சொல்லும், சேவகம் - வீரத்தில், நின்றநிலை - அசையாது நின்ற நிலையும், கல்வி - கல்வியறிவும், வள்ளன்மை - ஈகைத்தன்மையும், ஆறும்-ஆகிய இவ்வாறும், வழிவந்தார் - உயர்குடியில் பிறந்து, மறையின் வழி-வேத நெறியில், வந்தார்கண்ணே - நடப்பவரிடத்திலேதான், என்றும் - எக்காலத்திலும், வனப்பு - அழகைப் பெறுவன ஆம், எ-று.

(வி-ரா.) மற்றவரிடத்தில் இவ்வாறும் நிலைநிற்பன அல்ல; நிற்பினும் சிலராளே நின்ற மாறுவனவாம். ஆதலின் வழிவந்தார்கண்ணே வனப்பைப் பெறுவன. ஏ-பிரிநிலை. செல்லல் - யாவரும் ஒப்புக்கொள்ளல்; “செல்லாவா நல்கூர்ந்தா சொல்” என்பதனாலு முணர்க. மீக்கூற்றம் - பண்புத்தொகைநிலைத்தொடர். கூற்றம் - தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்ச்சொல்; கூறு-பகுதி, அம்-செயப்படு பொருண்மை விசுதி, பகுதி ஒற்றிரட்டலும், உகரக்கேடும் சந்தி; இது காரண இடுகுறிப்பெயராயினும், இங்கு இடுகுறிமாத்திரமாய் எழுத்தாலாகிய சொல்லையுணர்த்திற்று. வள்ளன்மை-பண்புப்பெயர்; வள்-பகுதி, ள்-சந்தி, அல்-பகுதிப்பொருள் விசுதி, மை-மாட்சிமையென்பதிற்போல வந்த விசுதிமேல் விசுதி. வழி - உயர்குடி. வந்தாரென்னும் இரண்டில் முன்னது வினைமுற்று வினையெச்சமான

தென்றும், பின்னது வினையாலணையும் பெயரென்றுங் கொள்க. பூங்கோதாய் - இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைக் காரணப்பெயர்; ஈற்றைகாரம் ஆயெனத் திரிந்தது; (நன் - பெயர் - சூ - சக;) இது மகடேழுன்னிலை. (க)

2. கொலைபுரியான் கொல்லான் புலான்மயங்கான் கூர்த்த அலைபுரியான் வஞ்சியான் யாதும்—நிலைதிரியான் மண்ணவர்க்கு மன்றி மதுமலிபூங் கோதாய் விண்ணவர்க்கு மேலாய் விடும்.

(ப - னா.) மது மலி - தேன்நிறைந்த, பூ - பூவையணிந்த, கோதாய் - கூந்தலையுடையாளே ! கொலை புரியான் - பிறர் புரியும் கொலைத்தொழிலை விரும்பாதவனும், கொல்லான்-(தான் ஒருயிரையும்) கொல்லாதவனும், புலால் - (வேறென்றின்) தசையை, மயங்கான் - அறிவு மயங்கித் தின்னாதவனும், கூர்த்த - மிகுந்த, அலை - (பிறரை) வருத்துத்தொழிலை, புரியான் - செய்பாதவனும், வஞ்சியான் - பொய்யொழுக்க மில்லாதவனும், யாதும் - சிறிதும், நிலை திரியான்-(தான் மேற்கொண்ட) விரதத்தி னிலையினின்றும் மாறாத வனுமாகிய ஒருவன், மண்ணவர்க்கும் - மண் உலகத்தாருக்கும், அன்றி - அல்லாமல், விண்ணவர்க்கும் - தேவர்களுக்கும், மேல் - மேன்மையுள்ளவன், ஆய் விடும் - ஆகாமலிரான், எ - று.

(வி - னா.) பிறர் செய்யுங் கொலையை விரும்பாமை முதலிய அறுதொழிற்குர் வினைமுதல் ஒருவனே ஆதலால், இதனைப் பெயர்ச் செவ்வெண் என்க. கொலை-தொழிற்பெயர்; கொல்-பகுதி, ஈ-புடை பெயர்ச்சி விசுதி; அலை - முதனிலைப் பிறவினைத் தொழிற்பெயர்; அலைந்தான், அலைத்தானெனத் தன் வினை பிறவினைகளுக்குப் பொது வாயினும், இங்கு முதனிலை பிறவினையாய் நின்றது. தன்வினையாக வைத்துரைப்பினும் பொருந்தும். முன்னுள்ள உம்மை முற்றுப்

பொருளோடு இழிவுசிறப்பில் வந்தது. பின்னுள்ள இரண்டில் முன்னது இழிவுசிறப்போடு எதிரததழீஇயதிலும், பின்னது உயர்வுசிறப்போடு இறந்தததழீஇயதிலும் வந்தன. நான்க னுருபிரண்டும் கீந்தாவத னெல்லெப்பொருளன. மேல்-பண்பாகுபெயர். ஆய்விடும்-எதிர்காலச் செய்யுமென் முற்ற; ஆ-பகுதி, ய்-சாரியை, விடு-துணிவுப்பொருண்மை விசுதி, அனைத்து மொருபகுதி, உம் - எதிர்கால வினைமுற்று விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி; இது பெயரெச்சமே வினைமுற்றானது. (உ)

3. தவமெளிது தான மரிதுதக் கார்த்திகேல்
அவமரி தாத லெளிதால்—அவமிலா
இன்பம் பிறழி னியைவெளிது மற்றதன்
துன்பந் துடைத்த லரிது.

(ப - ரா.) தவம் எளிது - (யார்க்கும்) விரதஞ்செய்தல் எளியது; தானம் அரிது-(நல்லோர்க்குப்) பொருளீதல் அருமையுடையது; தக்கார்க்கு எல் - தகுதியுடையார்க்கானால், அவம் அரிது - குற்றஞ்செய்தல் அரிது; ஆதல் எளிது - நல்வழியில் சார்தல் எளியது; அவம் இலாத - குற்றமில்லாத, இன்பம் - (முத்தியுலகத்து) இன்பம், பிறழின் - தவற நடப்பானாயின், இயைவு-(பிறப்பு) தொடர்தல், எளிது-எளியது; அதன் துன்பம்-பிறப்புத் தொடர்ச்சியினாலாம் துன்பத்தை, துடைத்தல் அரிது - கீக்குதல் அரிது, எ - று.

(வி - ரா.) கைவிட்டுப் பொருள் போகாமையினால் தவமெளிதும், கைவிட்டுப் பொருள் போகுதலால் தானம் அரிதுமாயின. பின்நின்ற அவம் என்றும் நிலைத்ததல்லாமல் தன்னின் ஒப்பதும், மிக் கது முடைமையாகிய குற்றம், இயைவு - தொழிற்பெயர்; இயை - பகுதி, வு - புடைபெயர்ச்சியை யுணர்த்தும் விசுதி. எளிது - பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினைமுற்று. எண்மை பகுதி, து-ஒன்றன்

படர்க்கை விசுதி, மையீறு கெட்டது சந்தி, இ - சாரியை. அரித-
இதவும் பண்படியாகப் பிறந்த அவ்வினைமுற்று; பகுதி - அருமை;
மற்ற உறுப்பு மேலதனே டொக்கும். (ங)

4. இடர்தீர்த்த லெள்ளாமை கீழினஞ் சேராமை
படர்தீர்த்தல் யார்க்கும் பழிப்பின்—நடைதீர்த்தல்
கண்டவர் காழுறுஞ்சொற் காணிற் கலவியின் கண்
விண்டவர் நூல் வேண்டா விடும்.

(ப-னா.) இடர் தீர்த்தல்-(பிறர்க்கு நேரிட்ட) இடுக்கணை நீக்கு
தலையும், எள்ளாமை-(பிறருடைய) பழியை எடுத்துப் பேசாமையையு
ம், கீழ் இனம் சேராமை - கீழ்மக்களது இனத்தைச் சேராமையையு
ம், யார்க்கும் - (வறியார்) யாவர்க்கும், படர் தீர்த்தல் - டசித்துன்
பத்தை நீக்குதலும், பழிப்பின் நடை - (அறிவுடையோர்) பழித்தலை
யுடைய நடையினின்றும், தீர்த்தல் - தன்னை நீக்குதலையும், கண்ட
வர் - (தன்னை) எதிர்ப்பட்டவர், காழுறும் - விரும்பப்படுகின்ற,
சொல் காணின் - சொல்லையு ம் (ஒருவன்) செய்வானாயின், கலவியின்
கண் - (மனைவியோடு கூடியிருத்தலாகிய) இவ்வாழ்க்கையினின்று,
விண்டவர்-நீங்கிய முனிவர் செய்த, நூல் வேண்டா-நூல்கள் வேண்
டாதன ஆய், விடும் - ஒழியும், எ - று.

(வி - னா.) இடர்தீர்த்தல் முதலிய ஆறையும் செய்பவனுக்கு
முனிவர்+ள் சொல்லிய நூலைக்கற்றலாவது, கற்பித்தலாவது வேண்
டுவதில்லை பெண்பதாம். கீழ் - பண்பாகுபெயர்; கீழினம் - ஒன்றன்
கூட்டச் தற்கிழமைப்பொருளதாகிய ஆறும் வேற்றுமைத் தொகை
நிலைத்தொடர். எள்ளாமை-எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர்; எள்-பகுதி,
ள்-சந்தி, ஆ-எதிர்மறை விசுதி, அனைத்து மொருபகுதி, மை-புடை
பெயர்ச்சி விசுதி; உடன்பாட்டில் எள்ளினமை, எள்ளுகின்றமை
என வரும்; எதிர்காலத்தில் வராது. காழுறும்: காமமென்னும் பெய

ரை வினைப்படுத்தற்கு உறு என்னும் உரியடியாகப்பிறந்த வினை முதனிலை புணர்ந்தபோது, அம் கடைக்குறையாய் நின்ற காழுறு-பகுதி, உம்-நிகழ்காலப் பெயரெச்சவிகுதி, உகரக்கேடு சந்தி. கலவி-தொழிற் பெயர். விண்டவர்-ஈறுதிரிந்த வினையாலணையும் பெயர்; ஈறு திரியாதாயின் விண்டாரென வரும்; விள்-பகுதி. தூல்-உவமையாகுபெயர்; இதனை (நன்-பொதுப்பாயிரம்-சூ - உச, உரு-) ஆல் உணர்க. (ச)

5. தனக்கென்று மோர்பாங்கற் பொய்யான் மெய்பாக்கும் எனக்கென் நியையான் யாதொன்றும்—புனக்கொன்றை போலு மிழையார் சொற்றேரான் களியானேல் சாலும் பிறநூலின் சால்பு.

(ப - ரை.) தனக்கு என்றும் - தனக்கு எனவும், ஓர் பாங்கன் என்றும் - தன்னைச்சார்ந்தவனுக்கு எனவும், பொய்யான் - பொய் கூறான்; மெய் ஆக்கும் - உண்மையையே சொல்லுவான்; யாது ஒன்றும் - யாதொரு பொருளையும், எனக்கு என்று - எனக்குரியதென, இயையான் - (அட்பொருளின்மேல்) அன்புவையான்; புனம் கொன்றை - மூல்லை நிலத்திலுள்ள கொன்றைமலரை, போலும் - ஒக்குந், இழையார் - ஆபரணங்களையணியும் மாதர்களது, சொல் தேரான் - சொல்லை உண்மையென்று நம்பான்; களியான் ஏல்-(யாம் செல்வப் பொருளுடையோமென்று) செருக்குக் கொள்ளாளுஞ் (அவனிடத்து), நூலின் சால்பு - அறநூல்களிற் சொல்லிய மேன்மையாகிய பொருள்களெல்லாம், சாலும் - வந்து நிரம்பும், எ - று.

(வி - ரை.) தனக்கென்றும், தன்னைச் சார்ந்தவனுக்கென்றும் சொல்லுதலால் பொய் இரண்டிவகை; எனவே இச்செய்யுளும் ஆறு பொருளைக் கூறியதாயிற்று. பிற-அசைச்சொல். பாங்கன்-தோழன்; இது சார்ந்தவன்மேலது. இச்சொல்லி னீற்றில் நான்காம்வேற்றுமை தொகையாய்நின்றலின், ஈற்று னகரம் திரிந்தது. முன்னுள்ள என்று

மென்பதனை இதனோடுஞ் சார்த்தி யுரைக்க. கொன்றை - முதலாகு பெயர். கடையில் நின்ற ஏலென்பதனைப் பொய்யான் முதலியவற் றோடுங் கூட்டுக; இது கடைநிலைத்தீவகம். சாலும்-உரிச்சொலடியா கப் பிறந்த செய்யுமென்முற்று. சால்பு அத்தொழிற்பெயர். (டு)

6. நிறையுடைமை நீர்மை யுடைமை கொடையே [மை பொறையுடைமை பொய்ம்மை புலாற்கண்—மறையுடை வேயன்ன தோளா யிவையுடையான் பல்லுயிர்க்கும் தாயன்ன நென்னத் தகும்.

(ப - ரா.) வேய் அன்ன தோளாய் - மூங்கிலையொத்த தோளை யுடையானே! நிறை - (பிறர்பொருள் முதலியவற்றில் செல்லாமல்) மனத்தை நிறச்ச்செய்தலை, உடைமை ஏ - உடையானாகுதலும், நீர்மை - நற்குணத்தை, உடைமை ஏ-உடையானாகுதலும், கொடை - (வறியவர்க்குப் பொருளைக்) கொடுத்தலை, உடைமையே - உடையா னாகுதலும், பொறை-(தனக்குத் தீங்குசெய்தவனுக்குத் தானுஞ் செய யாமல்)பொறுக்குதலை, உடைமை ஏ - உடையானாகுதலும், பொய்ம் மைக்கண் - பொய் கூறுதலிலும், புலாற்கண் - தசை உண்ணலிலும், மறை - (தன்னை) மறுத்தலை, உடைமை ஏ - உடையானாகுதலும், இவை உடையான் - ஆகிய இச்செயல்களையுடையான், பல் உயிர்க் கும் - பல உயிர்களுக்கும், தாய் அன்னன் - தாயை ஒத்த தன்மை யான், என்னத்தகும் - என்று சொல்லுதல் தகும், ஏ - னு.

(வி - ரா.) இவனிடத்த யாவரும் அன்பு பாராட்டுதலே யன்றி, விலங்குகளும் அவ்வா றிருக்குமென்பது. உடைமை என் பன செயப்படுபொருள்குன்றாக் குறிப்புத்தொழிற்பெயர். நிறை-பிற வினைத் தொழிற்பெயர்; நில் - தன்வினை முதனிலை. று - பிறவினை விசுதி, இதன் புணர்ச்சியில் லகராங்கெட நின்ற நிறு-பகுதி, ஐ-புடை பெயர்ச்சி விசுதி, உகாச்சேடு சந்தி, கொடை, மறை - தன்வினைத்

சொழிற்பெயர். எண்ணப்பொருளதாகிய ஏகாரத்தை உடைமையென்பவற்றி னீற்றிலெல்லாங் கொள்க. தொல் - இடை - நக - கு: “எண்ணேகாரம் இடையிட்டுக் கொள்ளினும், எண்ணுக் குறித்தியலும் என்மனார் புலவர்.” வேய்-வடி வுமை. ஏழனுருபைப் பொய்ம்மை யென்பதனோடுங் கூட்டுக. (சு)

7. இன்சொ ளளாவ விடமினி தூண் யாவர்க்கும்
வன்சொற் களைந்து வகுப்பானேல்—மென்சொல்
முருந்தேய்க்கு முட்போ லெயிற்றினாய் நாளும்
விருந்தேற்பர் விண்ணோர் வினாந்து.

(ப - ரா.) முருந்து - மயிலிறகின் அடியை, ஏய்க்கும் - ஒத்திருக்கும், முன் எயிற்றினாய் - கூரிய பந்தையுடையாளே! யாவர்க்கும் - எல்லோர்க்கும், நாளும் - என்றும், இன்சொல் - இன்சொல்லையும், அளாவல் - மனங்கலந்துறவாடலையும், இடம் - தங்குதற்குடக்கையும், இனிது - இனிய பொருளையும் ஊண் - உணவையும், வன் சொல் - கடுஞ்சொல்லை, களைந்து - நீக்கி, மெல் சொல் - மென்மையாகிய சொல்லையும், வகுப்பான் ஏல்-(ஒருவன்) கொடுப்பானாயின், விண்ணோர் - தேவர்கள், விரைந்து-விரைந்துவந்து, விருந்து ஏற்பர் - விருந்தினரை ஏற்றுக்கொள்ளுவர், எ - று.

(வி - ரா.) இந்த அறங்களைச் செய்பவன் மறுமையில் விண்ணாகத்தில் இன்பம் நுகர்வா நென்பது. இன்சொலாவது-தன்னை கோக்கி வந்தவர்களைக் கண்டமாத்திரத்தில் தன் மனத்திலுள்ள மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்திஞ் சொல்; மனத்தினினிமையைச் சொல்லின்மே லேற்றியது ஒருமரபுவழுமைதி; ஆயினும் பண்புத் தொகைநிலைத்தொடரென்க. மென்சொலாவது - தன் பணியை வெளிப்படுத்திஞ் சொல்; மேலே உரைத்தாற்போல உரைத்தக் கொள்க மென்மை-பணிவு. போல்-அசை. விருந்து-பண்பாகுபெயர். இனிய பொருள்-பொன், ஆடை முதலிய பொருள். (எ)

8. உடன்படான் கொல்லா னுடன்றூர்நோய் தீர்த்து
மடம்படான் மாண்டார் நூன் மாண்ட—இடம்பட
நோக்கும்வாய் நோக்கி நுழைவானேன் மற்றவனை
யாக்குமவர் யாக்கு மணைந்து.

(ப - னா.) உடம் படான்-(பிறர் செய்யுங் கொலைக்குத்) தான்
உடன்படாமல், கொல்லான் - (தானும்) கொல்லாமல், உடன்றார்
நோய் - (பிணியால்) வருந்துகின்றவருடைய நோயை, தீர்த்து -
(மருந்து முதலியவற்றைத் தந்து) தீர்த்து, மடம் படான் - அறிவில்
லாச் செயலில் சேராமல், மாண்டார் - அறிவின் பெருமையுடையார்
செய்த, நூல் - நூல்களை, மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட தன்மையும்
செயலும், இடம்பட - (தனக்குப்) பெருகும்படி, நோக்கும் வாய் -
ஆராய்வதற்குரிய பெரியாரிடத்தில், நோக்கி - ஆராய்ந்து, நுழை
வான் ஏல் - (அவை கூறிய ஒழுக்கத்தில்) ஒழுகுவானானால், அவனை-
அவ்வறிவுடையானை, யாக்குமவர் - விட்டு நீங்காதவரை, அணைந்து -
(மேற்கூறிய ஒழுக்கமெல்லாம்) கூடி, யாக்கும் - விட்டு நீங்குத
லில்லை, ஏ - னு.

(வி - னா.) உடன்படாமை, கொல்லாமை, தீர்த்தல், மடம்
படாமை, நோக்கல், நுழைதலென ஆறு பொருளமைந்து கிடத்தல்
காண்க. யாத்தல் - கட்டுதல்; அது விட்டுப் பிரியாமை. மேற்கூறிய
ஆறு செயலும், அவற்றை மேற்கொண்டு நடப்பவனை நெருங்கி யிருப்
பவர்களுக்கும் அவை தாமே வந்து அடையு மென்பது. உடன்றார் -
இறந்தகால வினையாலணையும் பெயர்; உடல் - பகுதி, ந்-இறந்தகால
இடைநிலை, ஆர்-பல்லோர்படர்க்கைவிகுதி, லகரம் நகரமானது சந்தி,
அது னகரமாதல் மெலித்தல்; இடம் - விரிவு. யாக்குமவர் - ஈறு
திரிந்த எதிர்கால வினையாலணையும்பெயர்; யா - பகுதி, க்-சந்தி, கு-
சாரியை, உம்-எதிர்காலவிடைநிலை, உகரக்கேடு சந்தி, அ-சாரியை,
வ்-சந்தி, ஆர்-பல்லோர் படர்க்கைவிகுதி; இதனை யாக்கும் அவனெனப்

பிரித் திரண்டு சொல் என்பாருமுண்டு; ஆய், மேய் இவ்வினையெச் சங்களில் விசுதியாய் நின்ற யகரமெய் ஆயான், மேயானென்பவற் றில் இடைநிலையாய் நின்றல்போல உம் விசுதி இடைநிலையான தென்க. (அ)

9. கற்றூரைக் கற்ற துணரா ரெனமதியார்
உற்றூரை யன்னண மோராமல்—அற்றூர்கட்
குண்டி யுறையு ளுடுக்கை யிவையீந்தார்
பண்டிதராய் வாழ்வார் பயின்று.

(ப - ரை.) கற்றூரை - கற்றுவல்லாரை, கற்றது-(தாம்) கற்ற கல்விப்பொருளை, உணரார் என-அறியமாட்டாரென்று, மதியார் - எண்ணார்; உற்றூரை - நட்பினரை, அன்னவண்ணம் - ஆப்படி, (நாம் அவர்மேல் அன்பு வைத்திருத்தல்போல நம்மேல் வைத்திலரென்று) ஓராமல்-மதியாமல், அற்றூர்கட்கு-துறவிகளுக்கு, உண்டி-உணவும் மருந்தும், உறையுள் - இருப்பிடமும், உடுக்கை - ஆடையும், இவை-ஆகிய இவற்றை, ஈந்தார்-கொடுப்பவர், பண்டிதர் ஆய் - (உலகரால்) பண்டிதரென மதிக்கப்பட்டு, பயின்று - (யாஃரோடும்) பகையில்லாமல், வாழ்வார்-உயிர் வாழ்வார், எ-று.

(வி-ரை.) கற்றது - வினைமுதல்வினையைச் செயப்படுபொரு ளின் மேலேற்றிக் கூறிய வினையாலணையும் பெயர்; கல்-பகுதி, ந்-இறந்தகால இடைநிலை, அ-சாரியை, து-ஒன்றன் படர்க்கைவிசுதி. அன்னவண்ண மென்பது அன்னணமென மரீஇயது; இன்னண மென்பது மிது. அற்றார் - யான், எனதென்னு மிருவகைப் பற்றும் நீங்கினார்; இதற்குப் பொருளற்றாரென வறியார்மேலேற்றிக் கூறி னும் பொருந்தும். உண்டி - உண்ணப்படுவதென்னும் பொருளில், தொழிலடியாகப் பிறந்தபெயர்; உண்-பகுதி, து-சாரியை, இ-செயப் படுபொருண்மை விசுதி, தகரம் டகரமாதலும், உகரக்கேடும் சந்தி.

மருந்தும் உண்ணப்படுவதாதலின் உண்டியெனப்பட்டது. உடுக்கை-
தொழிலடியாகப் பிறந்தபெயர். உடு-பகுதி, க்-சந்தி, கு-சாரியை. உக
ரர்கேடும் சந்தி, ஐ - செயப்படுபொருண்மை விசுதி; கை விசுதி
யெனின் தொழிற்பெயரென்க. உறையுள் - உள் புடைபெயர்ச்சி
விசுதிபெனக்கொண்டு, தொழிலாகுபெயரென்க; இருமொழியாகக்
கொள்ளின், உள் இடப்பெயராக வைக்கின், இத்தொடரை வினைத்
தொகைநிலைத்தொடரென்க. (க)

10. செங்கோலான் கீழ்க்குடிகள் செல்வமுஞ் சீரிலா
வெங்கோலான் கீழ்க்குடிகள் வீந்துகவும்—வெங்கோல்
அமைச்சர் தொழிலு மறியலமொன் றுற்ற
எனைத்து மறியாமை யான்.

(ப - ரை.) செங்கோலான் - முறைசெய்யும் அரசனது, செல்வ
மும் - செல்வப்பொருள் வளர்தலும், கீழ்க்குடிகள்-(அவனது ஆணை
யின்) கீழ்வாழ்ந் குடிகளது, செல்வமும் - செல்வப்பொருள் வளர்
தலும், சீர் இல்லாத - புகழில்லாத, வெங்கோலான் செல்வம்-முறை
தவறுகின்ற அரசனது செல்வம், உக்கு வீவும் - அழிந்தொழிதலும்,
கீழ்க்குடிகள் - (அவனது ஆணையின்) கீழ்வாழ்ந் குடிகள் செல்வம்,
உக்கு வீவும் - அழிந்தொழிதலும், வெங்கோல் - முறை தவறுதலும்,
அமைச்சர் உக்கு வீவும் - மந்திரிமார் அழிந்தொழிதலும், தொழில்
உக்கு வீவும் - எடுத்ததொழில் முடியாமலொழிதலும், ஒன்று-(இவ்
வாறுக்கும்) ஒரு காரணத்தை, எனைத்தும் - எவ்வளவும், அறியாமை
யான் - அறியாமையினால், ஆற்ற - மிகுதியும், அறியலம் - அறிய
மாட்டோம், எ-று.

(வி - ரை.) செல்வமு மென்பதைச் செங்கோலா னென்பத
னோடும், உம்மையை நீக்கி வெங்கோலான் கீழ்க்குடிக ளென்பவற்
றோடும், வீந்துகவு மென்பதை அமைச்சர்தொழி லென்பவற்றோடுங்

கூட்டுக. இத்தொடரில் நிலைமொழி வருமொழிகளைப் பின்முன்னாக நிறுத்தி விசுவிகளைப் பிரித்துக்கூட்டி உரைக்க. அரசன் செய்யுமுறை ஒரு பக்கத்தில் சாயாமல் செவ்விய கோல்போலுதலால் செங்கோல் உவமையாகுபெயர்; வெங்கோல் அதற்கு மாறாகிய கோல். உகவு - தொழிற்பெயர்; உகு பகுதி, அ-சாரியை, வு-புடைபெயர்ச்சி விசுவிக், உகரக்கேடு சந்தி. அமைச்சர் - பக்கத்திலுள்ளார்; இது அமாத்திரிய ரென்னும் வடமொழி. ஒன்று - எண்ணலளவையாகுபெயர். எனைத் தும்-உம்மை முற்றுமை; எனைத்து-எத்தனைத்தென்பதன் மருஉ. செங்கோலும், வெங்கோலுமே காரணமாயமைதலால், அறியலமொன் றென்றது புறம்பாகிய காரணத்தை. (க0)

11. அவாவறுக்க லுற்றான் தளரானவ் வைந்தின்
அவாவறுப்பி னுற்ற வமையும்—அவாவறான்
ஆகு மவனாயி னைங்களிற்றி னுட்டுண்டு
போகும் புழையுட் புலந்து.

(ப - னா.) அவா - விருப்பனை, அறுக்கல் உற்றான் - முற்றுங் களையத் தொடங்கினவன், தளரான் - கலங்குதலில்லாதவனாகி, அவ ித்தின் - அப்பொறிகளினது ிம்புலங்களின், அவா - விருப்பை, அறுப்பின் - களைவாளுநால், ஆற்ற - மிகுதியும், அமையும் - (தறவி னொழுக்கம்) நிரம்புவான்; அவன் - அத்தொடங்கியவன், அவா - விருப்பு, அறான் ஆகும் ஆயின்-நீங்காளுவானால், ிங்களிற்றின் - ிப்பொறிகளாகிய யானைகளினால், ஆட்டு உண்டு - அலைப்புண்டு, புழையுள் - (நாகத்தின்) வாயிலில், புலந்து போகும் - துன்பமுற்றுச் செல்லுவான், எ-று.

(வி - னா.) இது தறவியைக் குறித்ததாதலால், அவா என்பது முன் துறந்து ிம்புலங்களின்மேல் பழைய பழக்கத்தினால் மீளவும் செல்லும் விருப்பம் அவ்-பலவின் படர்க்கைச் சுட்டுப்பெயர்; பொறி

கள் செய்யுங் கொடுமையைப்பற்றி, அவற்றின் பெயர்கூற அஞ்சி 'அவ்' என்றார். பொறிகளாவன - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி. ஐம்புலன்களாவன - ஊறு, சுவை, ஒளி, நாற்றம், ஒசை. அவ்வைந்தின் என்பதற்குப் புலன், களாவேசம் (பெண்ணின்பம்), உடல், செல்வப்பொருள், மேம்பாடு என்பாருமுளர். ஐத்தின் அவாவறுத்த லாகிய தொழிலைத்தும், ஐக்களிற்றினால் புழையுட் போகுதலொன்று மாகிய ஆறுபொருள் இச்செய்யுளி லமைந்துகிடத்தல்காண்க. ஆட்டு-முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். உண்ணல் - அதுபலித்தல். ஆட்டுண்டு, கொலையுண்டு, அடியுண்டு, கடியுண்டு என விசுவரூபம் தொழிற்பெயரோடும், முதனிலைத் தொழிற்பெயரோடும் உண்ணென்பது வரலால் இத்தொடரை இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகை நிலைத் தொடரென்க; ஒரு சொல்லெனக்கொண்டு செயப்பாட்டு வினையென்க.

(கக)

12. கொலைக்களம் வார்க்குத்துச் சூதாடு மெல்லை
அலைக்களம் போர்யானை யாக்கு—நிலைக்களம்
முச்சா ரிகையொதுங்கு மோரிடத்து மின்னவை
நச்சாமை நோக்காமை நன்று.

(ப - னை.) கொலைக்களம் உம் - போர்செய்து கொல்லுதலை யுடைய இடத்தும், வார்க்குத்து உம் - நீர் நிலத்தைப் பிளந்தோடும் இடத்தும், சூதாடு மெல்லை உம் - சூதாடுகின்ற இடத்தும், அலைக்களம் உம் - வருத்துகின்ற சிறைச்சாலையிடத்தும், போர் யானை - போர்செய்யவல்ல யானைகளே, ஆக்கு - கொலை கற்பிக்கின்ற, நிலைக்களம் உம் - நிலையாகிய இடத்தும், முச்சாரிகை ஒதுங்கும் - யானை தேர் குதிரை இம்மூன்றும் சாரிகையோடுகின்ற, ஓர் இடத்தும் - ஓரிடத்தும், இன்னவை - கொல்லுதல்முதல் சாரிகையோடல்லுறிய இவற்றை, நச்சாமை - விரும்பாமையும், நோக்காமை - போய்ப் பார்க்காமையும், நன்று - நன்மையைத் தரும், எ-று.

(வி - னா.) சென்று நோக்கினால் கொலைக்களத்தினிடத்தும், வாள்பயிலுமிடத்தும், யானைக்குக் கொலை பயிற்றுமிடத்தும், முச்சாரிகை யொதுங்குமிடத்தும் உடற்கு ஊறுண்டாம்; சூதாடுமிடத்துப் பழியும், பொருளிழவுக்குக் காரணமாகிய விருப்பும், சிறைச் சாலையினிடத்துப் பழியுமுண்டாம்; ஆதலால் விரும்பாமையும், அதன் காரியமாகிய நோக்காமையும் நலந்தருவன வாயின. நன்று - பண்படியாகப் பிறந்த ஒன்றன்படர்க்கைக் குறிப்பு வீணேமுற்றும்; நல்-பகுதி, று-ஒன்றன்படர்க்கை விசுதி, லகரம் நகரமானது சந்தி, அது நகரமானது மெலித்தல் விசாரம்; இது பன்மையினொருமை வந்த வழுவமைதி. உண்மை கடைநிலைத்தீவகமாதலால் மேலவற்றோடுங் கூட்டுக. அலை-முதனிலைத் தொழிற்பெயர். வார்த்துத்தென்பதில் குத்து என்னு முதனிலைத் தொழிற்பெயர் தொழிலாகுபெயர். (கஉ)

13. வினையாமை யுண்ணாமை யாடாமை யாற்ற

உனையாமை யுட்குடைத்தா வென்று—கனையாமை
நூற்பட்டார் பூங்கோதாய் நோக்கி னிவையாறும்
பாற்பட்டார் கொண்டொழுகும் பண்பு.

(ப - னா.) நூல் - நூலில், பட்டு - சேர்த்து, ஆர் - நிரம்பிய, பூ - மலரை அணிந்த, கோதாய் - கூந்தலையுடையாளே! நோக்கின் - ஆராயின், வினையாமை - பயிர் விளைக்காமையும், உண்ணாமை-(ஊறு முதலிய கீம்புலங்களை) அதுபவியாமையும், ஆடாமை - (பயனில் சொற்களைப்) பேசாமையும், ஆற்ற உனையாமை - (பிறர் கடுஞ் சொல்லுக்கு) மிக வருந்தாமையும், உட்கு உடைய - நாணுதலுடைய, தா - வருத்தத்தை, வென்று - வெல்லுதலும், கனையாமை - (மேற் கொண்ட ஒழுக்கங்களை) விட்டுவிடாமையும், இவை ஆறும் - (ஆகிய) இவை யாறுசெயலும், பால் பட்டார்-துறவில் சேர்த்தவர், கொண்டு-பூண்டு, ஒழுகும் பண்பு - நடக்கும் இயல்புக்ளாம், எ-று.

(வி - னா.) ஒருவன் மேற்கொண்டொழுகல் இல்லறம், துறவறமென இரண்டு பகுப்புடைமையால் பாலென்பது விளையாமை முதலிய செயலால் துறவறத்துக்காயிற்று. விளையாமை - தன்வினை பிறவினைகளுக்குப் பொதுவாயினும் இங்குப் பிறவினை. உட்கு - முதலிலேத் தொழிற்பெயர்; அது மனக்கிளர்ச்சியின்றி மடங்குதல், உடை-உடையவென்னுங் குறிப்புப்பெயரெச்சம் ஈறுதொகுத்தலாய் நின்றது. உட்குடைத்தா ஆவது காமத்தினால் வருந்தும் வருத்தம். காமவொழுக்கத்தை இவர்களிடத்துண்டாயின் காமுகர்களும் பழிப்பாராதலால், அவ்வருத்தத்துக்கு உட்குடைய என விசேடணம் தந்தார். வென்று - தொழிற்பெயர்; வெல் - பகுதி, து - புடைபெயர்ச்சியை யுணர்ந்தும் விசுதி, லகர தகரங்கள் நகரமாதல் சந்தி, பகுதி யிற்று நகரம் னகரமாதல் மெலித்தல். நூலில் கோக்கப்படுகையில் பேரரும் பாய்ப் பின் மலர்தலின் 'நூற்பட்டார் பூ' என்னலாயிற்று. (கங்)

14. பொய்யான் புலாலொடு கட்போக்கித் தீயன
செய்யான் சிறியா ரினஞ்சேரான்—வையான்
கயலியலுண் கண்ணாய் கருதுங்கா லென்றும்
அயல வயலவா நூல்.

(ப - னா.) கயல் - சேல்மீனைப்போல, இயல் - பிறழ்கின்ற, உண்கண்ணாய் - மையையணிந்த கண்களையுடையாளே! என்றும் - எப்போதும், பொய்யான்-ஒருவன் பொய்சொல்லாமல், புலாலொடு-ஊனுண்ணலையும், கள் - கள்ளுண்ணலையும், போக்கி-நீக்கி, தீயன - தீமையைத்தருஞ் செயல்களை, செய்யான் - செய்யாமல், சிறியார் இனம் - சிறியாருடைய இனத்தை, சேரான் - சேராமல், வையான்- (பிறரை) நிந்திபாமல் நடப்பானாயின், (அவனுக்குக்) கருதுங்கால் - நோக்குமிடத்து, நூல் - (பிறராய்ந்துணரும்) நூல்கள், அயலவயல் - வேண்டிவனவே அல்ல, எ-று.

(வி-ரை.) இந்த ஆறு தொழில்களையு மியல்பா யுடையானுக்கு, இத் தொழில்களை யியல்பா யில்லாதவர்கள் ஆராய்கின்ற நூல்கள் ஆராய்ந்துணர வேண்டிவன அல்ல என்பது கருத்து. அயல்-அந்நியம்; அது வேண்டாமைமேல் நின்றது. அடுக்குத் துணிவுப்பொருளது. ஒடு வருபு உடனிகழ்ச்சிப்பொருளது. ஒடுவை எண்ணுப்பொருள் தாம் இடைச்சொலெனினும் பொருந்தும்; கள் என்பதனோடுங் கூட்டுக. கருதுங்கால் - இறந்தகால வினையெச்சம்; கருது - பகுதி, உம் - சாரியை, கால்-இறந்தகால வினையெச்ச விசுதி, உகரக்கேடும் மகரத்திரிபுஞ் சந்தி. சிறியாரினம் - இருவினைப்பயனு மில்லையென்பாரும் காமநூலுணர்ந் தொழுகுவாரும், மோசஞ்செய்வாரும் மூதலானோருடைய கூட்டம். (கச)

15. கண்போல்வார்க் காயாமை கற்றா ரினஞ்சேர்தல்
பண்போல் கிளவியார்ப் பற்றாமை—பண்போலும்
சொல்லார்க் கருமறை சோராமை சிறிதெனினும்
இல்லார்க் கிடர்தீர்த்த னன்று.

(ப - ரை.) கண்போல்வார் - கண்ணைப்போல நன்னெறியில் நடத்தவல்ல சினேகரை, காயாமை-கோபியாமையும், கற்றார் - கல்வி யறிவுடையாரையும்; இனம் - பெரியாரினத்தையும், சேர்தல்-விட்டுப் பிரியாமையும், பண்போல்-யாழினரம்பி னிசைபோன்ற, கிளவியார்-சொற்களைப் பேசுகின்ற மாதரை, பற்றாமை - நம்பாமையும், பண்போலும் - யாழினரம்பிசையை ஒக்கும், சொல்லார்க்கு - சொற்களையுடைய மாதர்க்கு, அருமறை - (பிறருக்குத் தெரிவித்தல் கூடாத) இரகசியத்தை, சோராமை - மறந்து சொல்லாமையும், சிறிது எனினும் - சிறிது பொருளாயினும், இல்லார்க்கு - இல்லாதவறியவர்க்கு, இடர்தீர்த்தல்-(நேர்ந்த) ஆபத்தை ஒழித்தலும், நன்று-நன்மையைத் தருவன ஆம், எ-று.

(வி - ஐ.) கற்றூர்-கல்வியறிவுடையார். பெரியாரினம்-காமம், சினம், உலோபம், களிப்பு, செருக்கு, பொறாமையாகிய ஆறு குற்றங்களுமில்லாது கூட்டம். பண்போலஞ் சொல்லார் சுட்டுப்பொருளது; இதற்கு இவ்வாறன்றி இரகசிய இடத்திலவைத்து யாழினரம்பை மெல்லெனத் தடவினும், உடனே தடவுதலைப் பிறர்க்கு ஒசையால் உணர்த்தல்போல, பிறரது இரகசியத்தைச் சொல்லுத லுடையாரென உரைத்தலுமாம். சொல்லார் - தொழிலடியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினைப்பெயர். கிளவி - தொழிற்பெயர்; கிள - பகுதி, வி-புடை பெயர்ச்சி விசுதி; இம் முதனிலையடியாகக் கிளந்தான், கிளந்த, கிளந்து என வினைவிகற்பங்கள் பிறக்கும். மறை - தொழிலடியாகப் பிறந்தபெயர்; மறு-பகுதி, இ-செயப்படுபொருண்மை விசுதி, உகரக் கேடு சந்தி. உம்மை இழிவு சிறப்பும்மை. போல்வார்-இடைச்சொலடியாகப் பிறந்த எதிர்கால வினையாலனையும் பெயர்; போல்-பகுதி, வ்-எதிர்கால இடைநிலை, ஆர் - பல்லோர் படர்ச்சுக்கை விசுதி; போல்கின்றார், போன்றார் என மற்றகாலங்களில் வரும். போல்வார்க்காயாமை-இத்தொடர் இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடராதலாலும், நிலைமொழி உயர்திணைப்பெயராதலாலும், (நன்-உயிர்-சூ-சு) ஆல் இயல்பாகாமல், (உருபு - சூ - சுசு) ஆல் இயல்பின் விகாரமாயிற்று. இ-ர்தீர்த்தல் - இத்தொடர் இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடராயினும், நிலைமொழி அஃறிணைப்பெயராதலால், (நன்-மெய் - சூ-உக) ஆல் மிகாது, (உருபு - சூ-சுசு) ஆல் விகாரத் தியல்பாயிற்று. (சுரு)

16. துறந்தார்கட் டுன்னித் துறவார்க் கிடுதல்
இறந்தார்க் கினிய விசைத்தல்—இறந்தார்
மறுதலை சுற்ற மதித்தோம்பு வானேல்
இறுதலில் வாழ்வே யினிது.

(ப - ஐ.) துறந்தார்சண் - துறவியரிடத்து, துன்னி - சார்ந்து அறங்களைக்கேட்டு, துறவார்க்கு - துறவாமல் இரப்பவர்க்கு, இடுதல்-

(வேண்டினவற்றைக்) கொடுத்தலையும், இறந்தார்க்கு-‘கல்வியினால்’ மிகுந்தவர்க்கு, இனிய - இனிய சொற்களை, இசைத்தல் - சொல்லுதலையும், இறந்தார்-(ஒருவருயில்லாமல் வந்து) இறந்தவரையும், மறுதலை - (தனக்குப்) பொல்லாங்கு செய்பவரையும், சுற்றம்-உறவினரையும், மதித்த - நன்குமதித்து, ஒம்புவானேல் - (ஒருவன்) காப்பானின், இறுதல்-அழிதலையுடைய, இவ்வாழ்வே - இவ்வாழ்க்கையே, இனிது - (துறவறத்தினும்) நல்லது, எ-று.

(வி - ரா.) ஐம்பொற்களுக்குரிய அதுபவப்பொருளைப் பெறாமையாலானும் துறவு பூண்வேண்டுமாதலால் அக்காலத்தும் அது செய்யாமைப்பற்றி வறியவரைத் ‘துறவார்’ என்றார்; “உடாஅது முண்ணுதந்தம் முடம்பு செற்றும், கெடாஅத நல்லறமுஞ் செய்யார்” என்பதனாலுமுணர்க. மறுதலை பகைமை; இது பண்புப்பெயர்; மறுபகுதி, தலை-பகுதிப்பொருள் விசூதி, இங்குப் பண்பாகுபெயராயிற்று. சுற்றம்-தொழிலடியாகப் பிறந்தபெயர்; சுற்று - பகுதி, அம் - வினைமுதற்பொருண்மை விசூதி, உகரக்கேடு சந்தி; பொருள்-சூழவிருப்பதென்பது; “சுற்றத்திற்கழகு சூழவிருத்தல்” என்பதனாலு முணர்க.

17. குடியோம்பல் வன்கண்மை நூல்வன்மை கூடம்

மடியோம்பு மாற்ற லுடைமை—முடியோம்பி

நாற்றஞ் சுவைகளிவி நல்லா ரினஞ்சேர்தல்

தேற்றானேற் றேறு மமைச்சு.

(ப - ரா.) குடியோம்பல் - குடிகளைப் பாதுகாத்தலையும், வன்கண்மை-(தொழில்செய்தலில்) அசைவின்மையையும், நூல்வன்மை-பலநூற்புலமையில் கலங்காத அறிவையும், கூடம் - வஞ்சனையும், மடி - சோம்பலும், ஒம்பும் - (சன்னிடத்து வாராமல்) சாக்கும், ஆற்றல் உடைமை - வலியுடைமையையும், முடி ஒம்பி - (தன் அரசனது) முடியையும் காத்து, நாற்றம் - நன்மணத்தையும், சுவை - வாழ்க்கினிய உணவையும், கேள்வி - நல்லிசையைக் கேட்டலையும்,

நல்லார் இனம் சேர்தல்-அழகியமாதர் கூட்டத்தையும் விரும்பி அநுபவித்தலை, தேற்றானைல் - நன்மை தருவனவென்று உணராதுனால், அமைச்சு - (அவன்) மந்திரியாக, தேறும் - (அரசனால்) நம்பப்படுவான், எ - று.

(வி - னா.) முடியென்றது தன்னைக் கவித்துச் செய்யும் ஆளுகையை. உடைமை-செயப்படுபொருள் குன்றாத குறிப்புத் தொழிற் பெயர். நல்லாரினம் - ஒன்றன்கூட்டத் தற்கிழமைப்பொருளதாகிய ஆறும் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர். கீம்புலன்களின் அநுபவங்களை மிகவுஞ் செய்யாதா னென்னுங்கருத்தால் 'காற்றஞ் சுவைசேள்வி நல்லா ரினஞ்சேர்தல், தேற்றான்' என்றார். அமைச்சு-மந்திரித்தன்மை; இது பண்பாகுபெயர்; பொருள்: பக்கத்தி லுள்ளவன்; அமா என்னும் வடமொழிக்குப் பொருள் அருகு. (கஎ)

18. போகம் பொருள்கேடு மான்வேட்டம் பொல்லாக்கள்
சோகம் படுஞ்சுதே சொல்வன்மை—சோகக்
கடுங்கதத்துத் தண்ட மடங்காமை காப்பின்
அடுங்கதமி லேனை யரசு.

(ப-னா.) போகம் ஏ - சிறந்த சுகங்களில் இச்சையும், பொருள் கேடு ஏ - தேடிய பொருளை வீணே அழித்தலும், மான்வேட்டம் ஏ - (பலமுறை) விலங்குகளை வேட்டையாடுதலும், பொல்லாக்கள் ஏ - பொல்லாங்கைத் தருகின்ற கள்ளுண்ணலும், சோகம் படும் - துன்பம் விளைகின்ற, சுதே - சூதாடுதலும், சொல் வன்மை - கடுஞ் சொல் சொல்லலும், சோகம் - பின் துன்பத்தைத் தருகின்ற, கடுங்கதத்து - பெருங்கோபத்தினால், தண்டம் ஏ-பகைத்துப் போர்செய்தலும், அடங்காமை ஏ - தன்னிடத்துத் தங்காமல், காப்பின் - (அவற்றைத்) தடுப்பானாயின், ஏனை அரசு - மற்ற அரசர்கள், அடும் கதம் - (இவ்வரசனோடு) போர்செய்யும் கோபும், இல் - இலர், ஏ-று.

(வி - னா.) எண்ணேகாரத்தை முன்னும் பின்னுங் கூட்டுக. பொருள்கேடு-எழுவாய்த் தொகாநிலைத்தொடர்; பொருட் கேடுன வரின் தொழிற்பண்புத் தற்கிழமைப் பொருளதாகிய ஆறும்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடராம்; அவ்வாறாவதும் வீணேமுதற்பொருளின்கண் வந்ததாகும். மான் என்பதில் நகரம் சாரியை. மான்வேட்டம் - தொழிற்பண்புத் தற்கிழமைப் பொருளதாகிய ஆறும்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடராயினும், இவ்வாறாவது செயப்படுபொருளின்கண் வந்தது. வேட்டம் - முதனிலையில்லாத தொழிற்பெயர். இல் - இல்லென்பது கடைகுறைந்தது. ஓரசு - பண்பாகுபெயர். ஏனை - பிறிதென்னும் பொருளதாகிய இடைச்சொல் ஏலாதி ஆறு மருந்து கூடியதன்றே; இஃது ஏழுபொருளை அடக்கியிருப்பது அம்மருந்தோடு கண்டசருக்கரையும் கூட்டுத லுண்மையாலென்க. பின்வருஞ் செய்யுளுக்கும் இஃதொக்கும். (சஅ)

19. கொல்லான் கொலைபுரியான் பொய்யான் பிறர்பொரு
செல்லான் சிறியாரினஞ் சேரான்-சொல்லும் [ண்மேல்
மறையிற் செவியிலன் தீச்சொற்கண் மூங்கை
இறையிற் பெரியாற் கிவை.

(ப - னா.) கொல்லான் - (ஒருயிரையும்) கொலைசெய்யான்; கொலை புரியான் - (பிறர் செய்யும்) கொலையை விரும்பான்; பொய்யான் - பொய்சொல்லான்; பிறர் பொருள்மேல் - பிறர் பொருளின் மேல், செல்லான் - (தன்மனத்தால்) செல்லான்; சிறியார் இனம் - கீழ்மக்களுடைய கூட்டத்தை, சேரான்-சேர்தலிலான்; சொல்லும் - (ஒருவரோடொருவர் சொல்லுகின்ற, மறையில் - இரகசியச் செய்தியில், செவி இலன் - கேட்குங் காதிலன்; தீச்சொற்கள் - தீச்சொற்களைச் சொல்வதில், மூங்கை - ஊமை; இவை - ஆகிய இவ்வேழு செயலும், இறையில் - முதன்மைப்படுதலில், பெரியாற்கு - மிக்கவனுக்கு உரியவையாம், எ - று.

(வி - ரை.) பிறர் பொருண்மேற் செல்லாமையாவது பிறருடைய பொருளை வெளவக்கருதாமை. சிறியாரினம் - கடு-ம் பாட்டுரையிற் காண்க. பிறர்-இடைச்சொலடியாகப் பிறந்த பல்லோர் படர்க்கைப் பெயர்; பிற - பகுதி, அர்-பல்லோர் படர்க்கை விசுவதி, பகுதி யீற்று உகரங் கெட்டதெனின் கடைக்குறை, விசுதிமுதல் அகரங் கெட்டதெனின் முதற்குறைபென்க; இவ்வாறன்றி ரகரமெய் விசுதியெனினும் பொருந்தும். மறை - தொழில்டியாகப் பிறந்த பெயர்; மறு - பகுதி, ஃ - செயப்படுபொருண்மை விசுவதி, உகரக்கேடு சந்தி, பிறாறியாதபடி மறுக்கப்பட்டதென்பது பொருள். 'பிறர் மனைமேல் செல்லான்' எனவும், 'பல்லார் மறையில்' எனவும் பாடமுண்டு. (கக)

20. மின்னே ரிடையார்சொற் றேறான் விழைவோரான்
கொன்னே வெகுளான் கொலைபுரியான்—பொன்னே
உறுப்பறுத் தன்ன கொடையுடைய பான்றன்னின்
வெறுப்பறுத்தான் விண்ணகத்து மில்.

(ப - ரை.) பொன்னே - திருமகளை ஒத்தவளே! மின் - மின்னலை, நேர்-ஒத்த, இடையார் சொல் - இடையையுடைய மாதர்களது சொல்லை, தேறான் - நம்பான்; விழைவு - (அவர்களது) விருப்பத்தை, ஓரான் - கருதான்; கொன்னே - பயனில்லாமலே, வெகுளான்-(ஒரு வரையும்) கோபியான்; கொலை புரியான்-கொல்லுத்தொழிலை விரும்பான்; உறுப்பு - தன் உடலை, அறுத்தால் அன்ன - அறுத்துக் கொடுத்தாலொத்த, கொடை உவப்பான் - கொடைத்தொழிலை விரும்பிச் செய்வான்; தன்னின் - தன்மனத்தில், வெறுப்பு - (பிறன்மேற் கொண்ட) வெறுப்பை, அறுத்தான் - நீக்கினானாகிய ஒருவன், விண்ணகத்தும் - விண்ணுலகத்திலும், இல் - இல்லை, எ - று.

(வி - ரை.) உறுப்பு அறுத்தீந்த கொடையாவது சிபிசக்கரவர்ந்தி தன்னை யடைந்த புறவுக்காகத் தன்னுடலை யறிந்து வேடனுக்

கீந்த கொடை. கொன்-பயனின்மைப் பொருளதாகிய இடைச்சொல்.
ஏ-பிரிநிலை. அறுத்தன்ன என்பவற்றை அறுத்தால் அன்ன, அறுத்
தது அன்ன எனப் பிரிக்க; முன்னது வினையெச்சத்தீறு தொகுத்த
தெனவும், பின்னது தொழிற்பெயரீறு தொகுத்ததெனவுங் கொள்க.
உறப்பு - சினையாகுபெயர். உம்மை - உயர்வுசிறப்பு. விண்ணகத்து
மில்லென்றது இப்படிப்பட்டவன் உலகத்துண்டாயிருத்தலி னருமை
குறித்தது. (உ0)

21. இளமை கழியும் பிணிமூப் பியையும்

வளமை வலியிவை வாடும்—உளநாளால்

பாடே புரியாது பால்போலுஞ் சொல்லினாய்

வீடே புரிதல் விதி.

(ப - னா.) பால்போலும் - பாலையொக்கும், சொல்லினாய் -
சொல்லையுடையாளே! இளமை - இளம்பருவம், கழியும் - நிலைபெறா
மல் ஒழியு; பிணி மூப்பு - கோயும் கிழத்தனமும், இயையும் - வந்
தடையும்; வளமை - செல்வமும், வலி - (உடலின்) வலியும், இவை
வாடும் - ஆகிய இவைசேயும்; உள நாளால்-தான் உடலோடுவாழும்
நாளில், பாடே புரியாது - துன்பத்தை அநுபவிக்க விரும்பாமல்,
வீடே - வீடடைதலொன்றையே, புரிதல் விதி - விரும்புதல் (ஒரு
வர்க்குக்) கடமை, ஏ-று.

(வி - னா.) பாடாவது இவ்வாழ்க்கைக்குரிய பொருள்தேடிதல்
முசுவியவற்றால் வருந்துதல். இளமையில் மேலெழு வலியில்லா
தடங்கியிருந்த கோய் இளமை கழிந்தமாத்நிரத்தில் மேலெழுதலால்
பிணியை மூப்பொடுவைத் தெண்ணினார். இளமை மூப்பென்னும்
பெயர்கள் உயிர் உடலோடு கூடி வாழ்நாளின்மேல் நின்றன. மூப்பு-
தொழிற்பெயர்; மூ - பகுதி, ப் - சக்தி, பு - புடைபெயர்ச்சி விசுதி.
பிணி-தொழிலடியாகப் பிறந்தபெயர்; பிணி (சுட்டு)-பகுதி, இ-வினை

முதற்பொருண்மை விசுவாசம் புணர்ந்து கெட்டது. நாளால்-வேற்றமை மயக்கம். பாடே, வீடே இவ்விரண்டினுள் ஒன்றனில் ஒன்றைப் பிரித்தலால் ஏகாரங்கள் பிரிநிலை. (உக)

22. வாள் அஞ்சான் வன்கண்மை யஞ்சான் வனப்பஞ்சான்
ஆளஞ்சா னாய்பொருடா னஞ்சான்—நாளஞ்சாக்
காலன் வரவொழிதல் காணின்வீ டெய்திய
பாவினா லெய்தப் படும்.

(ப - னா.) வாள் அஞ்சான்-(ஒருவன் பகைவனுடைய) கூரிய வாளை அஞ்சான்; வன்கண்மை அஞ்சான் - இரக்கமின்மையை அஞ்சான்; வனப்பு அஞ்சான்-(பிறாஞ்சத்தகும்) தோற்றத்தை அஞ்சான்; ஆள் அஞ்சான் - வெற்றியாண்மையை அஞ்சான்; ஆய் - குற்றமற்ற, பொருள் அஞ்சான் - செல்வப்பொருளை அஞ்சான்; (ஆயினும்) நாள் எஞ்சாத-(நூன் கொண்டுபோகும்) நாள் குறையாது வரும், காலன் = காலனானவன், வரவு - (தன்மேல்) வருந்தொழில், ஒழிதல் - நீங்குதலை, காணின்-காண விரும்புவானாயின், வீடு-முத்தியுலகு, எய்திய = அடையும்படி, பாலின் - அத்தன்மையையுடைய, நூல் எய்தப்படும் - நூலிற்கூறிய ஒழுக்கத்தை அடைதலே தகுதி, எ - று.

(வி - னா.) வாள் முதலிய கீந்துக்கும் அஞ்சுதல் அச்சமன்று; காலன் வரவுக்கஞ்சுதலே அச்சமெனப்படுமென்பது கருத்து. காலன் வரவென்றது மாணத்தை ஆசலால், அதனை இனி ஒழித்தற்கு உபாயமாவது வீட்டுநெறி அடைதலாமென வுணர்க. எஞ்சா என்பதை நூல் தொகுக்கப்பட்ட பெயரெச்சமாகக் கொள்ளாமல் எதிர்மறை வினைபெச்சம் மல் விசுவாசம் தொகுக்கப்பட்டதெனக்கொண்டு, அது வரவென்னும் தொழிற்பெயர் கொண்டதெனக் கொண்டு உரைப்பினும் பொருந்தும். காலன் - காலக்கடவுள். குற்றமற்ற பொருள் - நல்வழியிற் றேடிய பொருள். (உஉ)

23. குணநோக்கான் கூழ்நோக்கான் கோலமு நோக்கான்
மணநோக்கான் மங்கலமு நோக்கான் - கணநோக்கான்
கால்காப்பு வேண்டான் பெரியார் நூல் காலற்கு
வாய்காப்புக் கோடல் வனப்பு.

(ப - னா.) கால் காப்பு - காலுக்குத் தளைபோன்ற இவ்வாழ்க்
கையை, வேண்டான் - வேண்டாத ஒருவன், குணம் - நற்குணத்தைப்
பெற, நோக்கான் - மதியாமலும், கூழ் - செல்வத்தைப்பெற, நோக்
கான் - மதியாமலும், கோலமும் - அலங்காரத்தைப் பெறுதலையும்,
நோக்கான் - மதியாமலும், மணம் - கல்யாணத்தைப் பெற, நோக்
கான் - மதியாமலும், மங்கலமும் - புண்ணியத்தைப் பெறுதலையும்,
நோக்கான் - மதியாமலும், கணம் - சுற்றத்தைத் தழுவ, நோக்கான் -
மதியாமலும், பெரியார் நூல் - பெரியாரால் கூறப்பட்ட நூற்பொ
ருளை, காலற்கு - காலனுடைய, வாய் - வருவழியை, காப்புக் கோடல் -
தடுப்பதாகக் கொள்ளுதல், அழகு - அழகாம், ஏ - னு.

(வி - னா.) கால்காப்பு வேண்டாதான் செபலைக்கூறியதாகலால்
குணநோக்காமை முதல் வாய்காப்புக்கோடலீறாகக் கிடந்த ஏழும் இச்
செய்யுள் கூறியதெனக்கொண்டு, பதினெட்டாஞ் செய்யுட் குரைத்
தாங்குரைக்க. பெரியார் நூற்பொருளைக் காலற்கு வாய்காப்புக்
கோடலாவது பெரியார் கூறிய நூற்பொருளை நன்குணர்ந்து, அது
கூறியபடி துறவுபூண் டொழுதுவானுபின் அவ்வொழுக்கம் காலனைத்
தன்னிடம் வராமல்தடுத்தல். 'காதலற்கு வாய்காப்புக் கோடல்' எனவும்
பாடமுண்டு. அதில் கால்காப்புவேண்டா நென்பதைப் பிதாவெனக்
கொண்டு, நோக்கானென்னும் வினைகளை அவன்மே லேற்றிக் கோட
லென்பதில் விவ்விசுதி கொகுத்தலெனக்கொண்டு பிறவினைத்
தொழிற்பெயராக்கிப் பொருளுரைக்க. உம்மைகளிரண்டும் உயர்வு
சிறப்போடு இறந்ததுதழீஇய பொருளின்கண் வந்தன. (உங.)

24. பிணிபிறப்பு மூப்பொடு சாக்காடு துன்பம்
தணிவினிரப் பிவை தாழா—அணியின்
அரங்கின்மே லாடுநர்போ லாகாம னன்றும்
நிரம்புமேல் வீட்டு நெறி.

(ப - ரா.) பிணி ஒடு - நோயும், பிறப்பு ஒடு - பிறத்தலும்,
மூப்பொடு - மூப்பும், சாக்காடு ஒடு - சாவும், துன்பம் ஒடு - (பொரு
ளைத்தேடுதல் முதலியவற்றால் வரும்) துன்பமும், தணிவு இல் -
(போதுமெனத்) திருப்தியின்மையாகிய, நிரப்பு ஒடு - வறுமையும்,
இவை-ஆகிய இவ்வாறும், தாழா - தாமதியாமல் (ஒருவனை) அடை
யுட்; (ஆதலால்) அரங்கின்மேல் - நர்த்தனசபையில், அணியின் -
(மாறிமாறித்) தரிக்கும் வேடத்தினால், ஆடுநர்போல-ஆடுகின்றவரைப்
போல, ஆகாமல் - மாறிமாறிப் பிறத்திறவாமல், வீட்டுநெறி - வீட்
டுலகத்தை யடைதற்குரிய துறவு ஒழுக்கம், நிரம்புமேல் - நிரம்புவா
னாயின், நன்று ஆம் - (ஒருவனுக்கு) இன்பமுள்ளதாகும், எ-று.

(வி-ரா.) எண்ணுப் பொருளதாகிய ஒடுவை முன்னும் பின்
னுங் கூட்டுக; (நன் - இடை-கு - க0.) சாக்காடு-தொழிற்பெயர்; சா-
பகுதி, காடு-புடைபெயர்ச்சியை யுணர்த்தும் விசுவதி, க் - சந்தி; வேக்
காடு, நோக்காடு என்பவற்றாலு முணர்க. குறையை நிரப்பென்றது
மங்கலவழக்கு; நிரப்பென்னுந் தன்வினைப் பகுதியோடு தல் விசுவதி
புணர்ந்து கெட்டமாத்திரையில், அம்முதனிலே நிரப்பெனத் திரிந்த
மையினால் முதனிலே திரிந்த தொழிற்பெயரென்க. வீடு-முற்றவீடு
தல் காரணமாக உண்டாம் மீளாப்பதத்துக்காதலால் காரணவாகு
பெயர்; இதுவும் அத்தொழிற்பெயர். ஆடுநர் - பலர்பாற்படர்க்கை
நிகழ்கால வினையாலணையும் பெயர்; ந்-நிகழ்கால இடைநிலை; “அறிஞ
னாண்டிருக்குநன்” என்பதனாலு முணர்க. (உச)

25. பாடகஞ் சாராமை பாத்திலார் தாம்விழையும்
நாடகஞ் சாராமை நாடுங்கால்—நாடகம்
சேர்ந்தாற் பகைபழி தீச்சொல்லே சாக்காடே
தீர்தாற்போற் தீரா வரும்.

(ப-ரை.) பாத்திலார் - ஒருவகைப்படாத வேசியர், பாடு அகம்-
பாடுகின்ற இடத்தை, சாராமை - (ஒருவன்) சாராமலொழியக்கட
வன்; தாம் விழையும் - அவர்கள் விரும்பியாடுகின்ற, நாடகம் - நாட
கத்தை, சாராமை - சேர்ந்து காணுதொழியக்கடவன்; நாடுங்கால் -
(அப்பாட்டைக்) குறிப்பாகக் கேட்பானுயினும், நாடகம்-அந்நடந்ததை,
சேர்ந்தால் - சேர்ந்து காண்பானுயினும், பகை ஏ - பகையும், பழி ஏ-
பழியும், தீச்சொல்லே - கடுஞ்சொல்லும், சாக்காடே - (இடையில்
நேரும்) சாவும், தீர்தால்போல - இல்லாதனபோலத்தோன்றி, தீரா
வரும் - நீங்காதனவாய் வந்து சேரும், ஏ - று.

(வி-ரை.) பாடகஞ் சார்தலும், நாடகஞ் சார்தலும் கீழ்மக்க
ளது செயலாதலால், அங்குச் சார்ந்தானுக்குப் பகைமுதலிய நான்கும்
தான் எதிர்பாராதபோதும் வந்து சேர்தல் துணிவென்பது கருத்து.
பாத்திலார் - இறந்தகால வினையாலணையும் பெயர்; பகு என்பதன்
மருஉவாகிய பா-பகுதி, த்-சந்தி, த்-இறந்தகால இடைநிலை, செயலை
யும், காலத்தையும் மறுக்க வந்த இல் எதிர்மறை விசுவதி, அனைத்து
மொருபகுதி, ஆர்-பல்லோர் படர்க்கை விசுவதி. பகை-தொழிற்பெயர்;
பகு-பகுதி, ஐ-புடைபெயர்ச்சியை யுணர்த்தும் விசுவதி, உகரக்கேடு
சந்தி. தீரா - பலவின்படர்க்கை எதிர்மறை வினைமுற்று; இங்கு
வினையெச்சமாயிற்று; மல் விசுவதி தொகுத்தல்பெற்ற வினையெச்ச
மெனினும் பொருந்தும். (உடு)

26. மாண்டமைந்தா ராய்ந்த மதிவனப்பே வன்கண்மை
ஆண்டமைந்த கல்வியே சொல்லாற்றல்—பூண்டமைந்த

கால மறிதல் கருதுங்காற் றூதுவர்க்கு
ஞால மறிந்த புகழ்.

(ப-ரை.) மாண்டு - (நல்லொழுக்கத்தில்) மாட்சிமைப்பட்டு, அமைந்து - அடங்கி நடந்து, ஆராய்த்-(நீதிநூல்களை) ஆராய்த்தடைந்த, மதி ஏ - அறிவுடையராதலும், வனப்பே - தோற்றப்பொலிவுடையராதலும், வன்கண்மை ஏ - (பகைவர்க்கு) அஞ்சாமை யுடையராதலும், ஆண்டு - மறவாமல் காத்து, அமைந்த - (அதனால் தம்மில்) நிரம்பிய, கல்வியே - கல்வியறிவுடையராதலும், சொல் ஆற்றல் ஏ - (பகைவரை உடன்படுத்தும்) சொல்லுதலின் வன்மையுடையராதலும், பூண்டு-(தாம் சொல்லுதலை) மேற்கொண்டு, அமைந்த-(அதனைப் பகைவர் ஏற்றுக்கொள்ளாதற்குத்) தகுந்த, காலம் அறிதல் - காலத்தை அறியவல்லராதலும், கருதுங்கால்-ஆராயின், தூதுவர்க்கு - தூதர்களுக்கு, ஞாலம்-உயர்த்தோர், அறிந்த புகழ் - அறிந்த புகழைத்தருவன ஆம், எ - று.

(வி-ரை.) தாம் வகுத்துச் சொல்லுவோர், பிறர் சொல்லியதைச் சொல்லுவோர் எனத் தூதுவர் இருவகைப்படுவோர்; இது முன்னவரைக் குறித்தது. புகழ்த்தருவனவற்றைப் புகழெனக் காரணத்தைக் காரியமாகக் கூறினார்; இது மரபுவழுமைதி. தூதுவர்: பகுதி வடமொழியாதலால், குற்றியலூரங் கெடாமல் வந்தது; தூதரெனக் கெட்டும் வருதலுண்டு. ஞாலம் தனக்குக் கண்ணுக்குடைய உயர்த்தோர்க்கு இடவாகுபெயர். (உசு)

27. அஃகுநீ செய்ய லெனவறிந் தாராய்ந்தும்
வெஃகல் வெகுடலே தீக்காட்சி—வெஃகுமான்
கள்ளத்த வல்ல கருதி னிவைமூன்றும்
உள்ளத்த வாக வுரை.

(இ ள்.) வெஃகல்-(பிறர்பொருளைக்) கவரவிரும்புதல், அஃகு^௧ குறை, வெகுடல் - கோபித்தலை, நீ - விடு; தீக்காட்சி - தீமையைத் தரும் பொருளைக்காண்கையை, செய்யல்-செய்யாதை; என்வு-என்று (அறிவுடையார்) சொல்லுதலை, ஆராய்ந்து-(தூல்களினால்) எண்ணி, அறிந்தும்-துணிந்தும், வெஃகுமான்-(ஒருவன்) விரும்புவானாயின், இவை மூன்றும் - வெஃகல் வெகுடல் தீக்காட்சியாகிய மூன்றும், கறுதின் - ஆராயின், கள்ளத்த அல்ல - (புறத்தில் செய்யப்படாமை யால்) வஞ்சமுள்ளன அல்ல, உள்ளத்த ஆக-அகத்தில் உள்ளனவாக, உரை - நீ சொல், ஏ-று.

(வி-ரை.) வெஃகல், வெகுடல், தீக்காட்சி இம்மூன்றும் நடவாழ்வையும், நடந்தமையையுங் கூறியதாதலால் இச்செய்யுள் ஆறு பொருளமைந்த தென்க. இம்மூன்றும் உள்ளத்தின்மட்டில் நின்றதே அன்றி, அவற்றின்காரிய நிகழ்ந்து பிறனைத் துன்பப்படுத்திவு ஆதலால் 'கள்ளத்த அல்ல' என்றார். அஃகு, நீ, செய்யல் இம்மூன்றும் எவ்வொருமை வினையாயினும் பின்னதொன்றும் எதிர்மறையென்க; செய்-பகுதி, ய்-சந்தி, அல்-எவ்வொருமை எதிர்மறை விசுதி; செய்க எனப் பொருள்படின், உடன்பாட்டு வியங்கோளாகும்; இதுவே எதிர்மறை வியங்கோளெனின், கீம்பால் மூவிடங்களில் செல்லாமை யால் குற்றமென்னுக; செய்யற்க வென்பது எதிர்மறைவியங்கோளென்க. ஆராய்தலின் காரியம் துணிதலாதலால் ஆராய்ந்தறிந்தெனப் பின்முன்னாகக் கூட்டுக. உம்மை-உயர்வு சிறப்பு. ஆயி னென்பதன் மருஉ ஆன். அஃகு, நீ, செய்யல், வெஃகல், வெகுடல், தீக்காட்சி அது முறைநிரனிறைப்பொருள்கோளும், அவ்வணியும் படவந்த தென்க. (உள)

28. மையேயர் தடங்கண் மயிலன்னாய் சாயலே
மெய்யே யுணர்ந்தார் மிகவுரைப்பர்—பொய்யே
குறளை கடுஞ்சொற் பயனிலசொ னுக்கும்
மறலையின் வாயினவா மற்று.

(இ-ள்.) மை - மையிட்ட, ஏர் - அழகுள்ள, தடவுக்கண்-பெரிய கண்களையுடைய, மயில் அன்னாய் - மயிலே ஒத்தவளே! உணர்ந்தார் - (நன்மைகளைப்) பகுத்துணர்ந்தவர், சாயலே-மேம்பாடாகிய சொல்லையும், மெய்யே - மெய்யையும், மிகவு உரைப்பர் - பெருமையாகச் சொல்வார்; பொய்யே - பொய்யும், குறளை ஏ - புறங்கூறலும், கடு சொல் ஏ-வன்சொல்லும், பயனில சொல் ஏ-ஒருபயனையுத்தராத சொற்களைச் சொல்லுதலும், நான்கும் - ஆகிய நான்கும், மறலையின் - புல்லறிவுடையானது, வாயின் - வாயினிடத்தன, ஏ - து.

(வி - ரு.) மேம்பாடாகிய சொல் - உயர்ந்த பொருளைத்தருஞ் சொல். பெருமையாகச் சொல்லல்-அறம் பொருள் இன்பங்களுள் ஒன்றனைத்தருஞ் சொல்லையே சொல்லுவராதலால் அதனை அச்சமின்றிச் சொல்லல். இவ் - பண்படியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயர். மறல்-பெரியோரால் மறுக்கப்பட்ட அறியாமை; அது பண்பாகுபெயராய்ப் பேதையரை உணர்த்தியது; இ-சாரியை. வாயின்-இடமடியாகப்பிறந்த குறிப்பு வினைமுற்று. ஆம், மற்று-அசை. (உஅ)

29. நிலையளவி னின்ற நெடியவர்தா நேரா

கொலைகளவு காமத்தீ வாழ்க்கை—அலையளவி
மையெனநீள் கண்ணாப் மறுதலை விய்முன்றும்
மெய்யள வாக விதி.

(ப-ரை.) அலை அளவி - அலைக்குத்தொழிலை அடைந்து, மை என - (கருமையால்) மையென்று சொல்ல, நீள் கண்ணாய் - (கடைவரையும்) நீள்கின்ற கண்களையுடையாளே! நிலை அளவின்நின்ற - (தமக்குச் சொல்லிய) ஆச்சிரமத்தினளவில் தவறாமலுள்ள, நெடியவர் - பெரியவர், கொலை-(ஒருயிரைக்) கொல்லுகையும், களவு-களவு செய்தலும், காமம் - காம இன்பத்தை விரும்புகின்ற, தீ வாழ்க்கை-தீயவாழ்க்கையும், நேரா - செய்ய உடன்படாதன; மறுதலை-இவற்

நிற் கெதிராகிய கொல்லாமை கள்ளாமை காமத்தீவாழ்க்கை செய்
யாமை என்னும், இம்மூன்றும் - இந்த மூன்று செயலும், மெய்
அளவு ஆக - (உயிருள்ள) உடலின் தொழிலாக, விதி - நீ விதிப்பா
யாக, எ - று.

(வி - ரை.) மெய்யளவாகவிதி - (ஒருவனுடைய) உண்மையை
அளக்குங் கருவியாக விதிப்பாயாக என்னலுமார். நெடியவனென்றது
பிரமசரியம், இல்லறம், வாணப்பிரஸ்தம், துறவறம் ஆகிய நிலைகளில்
வழுவாதாரை; காமவாழ்க்கை இந்நூல்வருள் இல்லறத்தானுக் குரிய
தாயினும், தீவாழ்க்கை என்றமையினால் ஆயல் மாதர்பால் செல்
லலை விலக்கற்கென்க. நேரா - வினைமுதல்வினையைச் செயப்படு
பொருளின்மே லேற்றிக் கூறிய பலவிற்படர்க்கை எதிர்மறை
வினையாலணையும்பெயர்; நேர் - பகுதி, ஆ - பலவிற்படர்க்கை எதிர்
மறைவிகுதி. விதி-ஏவலொருமை; இதில் ஆய் ஏவலொருமை எதிர்
காலவிகுதி புணர்ந்துகெட்டது. மறுதலைய என்பதில் மறுமை என்
னும் பண்பு நுகுகெட்டு, தலைய என்னும் இடமடியாகப் பிறந்த குறிப்
புப்பெயரெச்சத்தின் பகுதியாகிய தலையென்னும் பெயரோடு பண்
புத்தொகைநிலையாக நின்றது. (உக)

30. மாண்டவர் மாண்ட வறிவினான் மக்களைப்

பூண்டவர்ப் போற்றிப் புரக்குங்கால்—பூண்ட

ஒளரதனே கேத்திரசன் கானீனன் கூடன்

கிரிதன்பொள நற்பவன் பேர்.

(ப - ரை.) மாண்டவர் - குணமும் செயலும் மாட்சிமைப்பட்ட
வா, மாண்ட அறிவினால் - சிறந்த அறிவினால், மக்களை - புத்திரர்
களை, பூண்டு - (காத்தற்றொழிலை) மேற்கொண்டு, அவர் போற்றி -
அம்மக்களை (உண்டி முதலியவற்றால்) ஆதரித்து, புரக்குங்கால்-சாப்
பாற்றுகையில், பூண்ட பேர்-(அம்மக்கள்) அடைந்தபேர், ஒளரதனே.

ஒளரதனும், கேத்திரசன் ஏ - கேத்திரசனும், கானீனன் ஏ - கானீனனும், கூடன் ஏ - கூடோத்துபன்னனும், கிரீதன் ஏ - கிரீதனும், பெளநற்பவன் - பெளநற்பவனும் என்பன, ஏ-று.

(வி - னா.) ஒளரதன் - கணவனுக்கு மனையாள் பெற்றவன். கேத்திரசன் - கணவனிருக்கையில் மனையாள் பிறனுக்குப் பெற்றவன்; இதனைக் குத்தியின்பாற் காண்க. கூடோத்துபன்னன் - களவினால் பிறந்தவன்; “நாமமகதேசே நாமக்கிரகண” என்னும் நியாயத்தால் இப்பெயர் ஈறுகெட்ட தென்பர் வடநூலார்; தமிழ்நூலார் கடைக்குறை யென்பர். கிரீதன் - விலைக்கு வாங்கப்பட்டவன். பெளநற்பவன் - கணவனிறந்தபின் இரண்டாமுறை மணஞ் செய்துகொண்டி பெற்றபிள்ளை. மாண்டவர் - உரியடியாகப் பிறந்த ஈறுதிரிந்த வினையாலணையும் பெயர்; மாண்-பகுதி, ட் - இறந்தகால இடைநிலை, ஆர்-பல்லோர்ப்படர்க்கை விசூதி; இவ்விசூதி ஆர் எனத் திரிந்தபோது அ-சாரியை, வ்-சந்திபெற்றது. (ந.0)

31. மத்த மயிலன்ன சாயலாய் மன்னியசீர்த்
தத்தன் சகோடன் கிருத்திரமன்—புத்திரி
புத்ரனப வித்தனெடு பொய்யி லுபகிருதன்
இத்திறத்த வெஞ்சினர் பேர்.

(ப னா.) மத்த மயில்-களிப்புமிக்க மயிலே, அன்ன சாயலாய் - ஒத்த மேன்மையுடையானே! எஞ்சினர் பேர் - (மேற்கூறினவருள்) குறைந்துநின்றவரது பேர், மன்னியசீர் - நிலைத்த சிறப்பையுடைய, தத்தன் - தத்தனும், சகோடன் - சகோடனும், கிருத்திரமன் - கிருத்திரமனும், புத்திரி புத்திரன் - தெளகித்திரனும், அபவித்தனெடு - அபவித்தனென்பதனெடு, பொய் இல் - உண்மையுடைய, உபகிருதன் - சுயந்தத்தனும், இத்திறத்த - ஆகிய இவ்வகையன, ஏ-று.

(வி-நா.) தத்தன் - தாய்தந்தைய ரிருவராலாயினும், ஒருவராலாயினும் மற்றொருவருக்கு விதிமுறையில் கொடுக்கப்பட்டவன்.

சகோடன்-சலியாணத்தின்போதே கருப்பமிருந்து பின்பெற்ற மகன். கிருத்திரமன்-திக்கில்லாமையே யன்றி, நன்னடக்கையையுங் கண்டு வளர்த்துக்கொள்ளப்பட்டவன். புத்திரி புத்திரன் - மகன் மகன். அபவித்தன் - தாய்தந்தையர்களால் காக்கமுடியாமையினால் விடப்பட்டு, ஒருவனால் வளர்த்துக்கொள்ளப்பட்டவன். உபகிருதன் - காணிக்கை போல வந்து சேர்ந்தவன்; இவனைச் சுவயந்தத்தனெனவுங் கூறுவர்; பொருள் தானேவந்து ஒளரதனோ டொத்தலின், ஒருவருக்குப் பிள்ளையானவன். மகன் மகனை நீக்கி செளத்திரனைக் கூட்டுவாரு முளர்; பொருள் அந்தணனை அல்லது அரசனைச் சூத்திரப்பெண் புணர்ந்துபெற்ற பிள்ளை. ஒளரதன், கேத்திரசன், தத்தன், கிருத்திரமன், கூடோத்துபன்னன், அபவித்தன். அன்றி, மகன் மகன் இவ்வறுவருமே தாய் பாகம் பெறுதற்குரியார். (ஓக)

32. உரையான் குலன்குடிமை யூனம் பிறரை

உரையான் பொருளொடுவாழ் வாடி—உரையானுப்ப்

பூவாதி வண்டுதேர்ந் துண்குழலா யீத்துண்பான்

தேவாதி தேவனாத் தேறு.

(இ-ள்.) பூ ஆதி - மலர்முதலியவற்றை, வண்டு - வண்டிகள், தேர்ந்து - ஆராய்ந்து, உண் குழலாய் - மொய்த்துண்ணுகின்ற கூந்தலையுடையாளே! குலன் - தன்குலத்தின் உயர்வையும், குடிமை - குடிப்பிறப்பின் உயர்வையும், உரையான் - சொல்லாமல், பிறரை - அவ்விரண்டிமில்லாத மற்றவர்மேல், ஊனம் உரையான் - குற்றங் கூறாமல், பொருளொடு - தனது பொருளினனவோடு, வாழ்வு-அது பவிக்கும் செல்வத்தையும், ஆயு-ஆயுளையும், உரையான் ஆய்-வெளிப்படுத்தானாகி, ஈந்து உண்பான்-(இரப்பவர்க்கு)கொடுத்து(த்தானும்) அதுபவிப்பன், தேவ ஆதி தேவன் ஆக - தேவர்களில் சிறந்த தேவனாக, தேறு - தெளியாய், ஏ-று.

(வி-ரை.) குலன், குடிமை-பொருளாகுபெயர். பிறரை - உருபு மயக்கம். ஒமி - உடனிகழ்ச்சி. பூவாதியாவன - பூ, மரு, குருவேர் பூசிய கஸ்தூரி, மயிர்ச்சாந்தென்பன. இவற்றைத் தேர்ந்துண் குழ லென்பதனில் உண்ணுதற்குப் பூவாதியைச் செயப்படுபொருளாகக் கொண்டால் குழலைநிலப்பெயராகவும், பூவாதியை ஆராய்ந்துஅவற்றி னும் மணமுடையதென்று குழலை யுண்ணுமெனக் கருத்துக்கொண் டால், குழலைச் செயப்படுபொருளாகவுங் கொள்க; இதனை “நனை சின்னமுநீத்தநல்லார் - வெறுங்கூந்தன் மொய்க்கின்றன வேண்டல வேண்டுபோதும்” என்பதனாலு முணர்ச்சு. தேவாதிதேவ னென்ப தைத் தேவ ஆதிதேவ னெனப் பதம் பிரித்து, தேவர்களுக்கு முதன் மைத் தேவனென வுரைத்தலுமாம். தேவாதிதேவனாதல்-தூறு அசுவ மேதப் புண்ணியமடைந்து இந்நிராநாதல். கீழ்ப்பாட்டில் விண்ணோர் க்கு வேந்தனென்கது மிது. (௩௨)

33. பொய்யுரையான் வைபான் புறங்கூறன் யாவரையும்
மெய்யுரையா னுள்ளனவும் விட்டுரையான்-எய்யுரையா
கூந்தன்மயி லன்னாய் குழி இயவான் விண்ணோர்க்கு [ன்
வேந்தனா மிவ்வுலகம் விட்டு.

(ப - ரை.) கூந்தல் - கூந்தலானது, மயில் அன்னாய் - மயில் போன்றவனே! பொய்யுரையான்-பொய்யைச் சொல்லான்; வையான்- (ஒருவரையும்) இகழான்; யாவரையும்-(தனக்குத்) தீமை செய்தவரை யும், புறங்கூறன் - புறத்தில் அவமதித்துப் பேசான்; மெய் உரை யான் - (ஒருவருக்கு நேர்ந்த இடுக்க னொழிப்பதற்கு) நடந்த உண் மையைச் சொல்லான்; உள்ளனவும்-(தன்பால்) உள்ள பொருள்களோ யும், விட்டு உரையான் - வாய்விட்டுச் சொல்லான்; எய் உரையான் - (தன் சினேகனிடத்தும்) தன் வறுமைத் துன்பத்தைச் சொல்லான்; (ஆகிய இவன்) இவ்வுலகம் விட்டு - இந்த உலகத்தை விட்டு, வான்

சுவர்க்கத்தில், குழீஇய - கூடி புள்ள, விண்ணோர்க்கு - தேவர்களுக்கு, வேந்தன் ஆம் - அரசனாகிய இந்திரனாவான், எ-று.

(வி - னா) எய்-முதனிலைத்தொழிற்பெயர். உள்ளன-பண்படியாகப் பிறந்த பலவிற்படர்க்கைக் குறிப்புவினைப்பெயர்; உண்மை-பகுதி, அ - பலவிற்படர்க்கை விருதி, மையீறு கெடுதலும் ளகரம் இரட்டலும் சந்தி, அன்-சாரியை. உள்ளன விட்டுரையாமை மெய்யுரையாமையோ டொக்குமாதலால் உள்ளனவுமென்ற உம்மை இறந்தது தழீஇய எச்சவுட்மை. (௩௩)

34. சிதையுரையான் செற்ற முரையான்சீ நில்லான் [க்குக் இயல்புரையா னீன முரையான் முநீரயான்—நசையவர் கூடுவ திவானைக் கொவ்வைபோல் செவ்வாயாய் நாடுவர் விண்ணோர் நயந்து.

(ப - னா.) கொவ்வைபோல் - கோவைக்கனி ஒக்கின்ற, செவ்வாயாய் - சிவந்த வாயையுடையாளே! சிதை உரையான் - கீழ்மையாகிய சொற்களைப் பேசாமலும் செற்றம் உரையான் - (பிறர்) கோபத்துக்குக் காரணமாகிய சொற்+ளைப் பேசாமலும், சீறு இல்லான் - (பிறர்மேல்) சீறுதலில்லாமலும், இயல்பு உரையான் - (சனது) நற்குணத்தைப் புகழாமலும், ஈனம் உரையான் - (பிறரது) குற்றங்களைச் சொல்லாமலும், நசையவர்க்கு - விரும்பி வந்தடைந்தவர்க்கு, கூடுவது - (தன்னால்) கூடிய பொருளை, ஈவானை - கொடுக்கு மியல்புடையானை, விண்ணோர் தேவர்கள், நயந்து - மகிழ்ந்து, நாடுவர் - (உடனிருக்க) விரும்புவார், எ-று.

(வி-நா.) கீழ்மையாகிய சொற்கள்: பொய், குறளை, வன்சொல், பயனில் ஆயினும், வன்சொல் செற்ற முரைப்பதிலும், குறளை ஈன முரைப்பதிலும் அடங்குதலால் மற்ற இரண்டுமெனக்கொள்க. சிதை-பண்பாகுபெயர். செற்றம் - காரியவாகுபெயர்; செறு - பகுதி, ஆம் =

புடைபெயர்ச்சி விசுதி, உகரக்கேடும் தன்னொற்றிரட்டலும் சந்தி. சீற்றம், உருக்கம், நெருக்கம், ஒற்கமென வன்னொடர், ஆய்தத்தொடரல்லாத சூற்றியலுகரப் பகுதிகளும் அம் விசுதிப்புணர்ச்சியில் விகாரப்பெடும். சீறு - முதனிலைத்சொழிற் பெயர், கூடுவது - ஒன்றன்படர்க்கை எதிர்கால வினையாலணையும் பெயர். கொவ்வை-முதலாகுபெயர்.

35. துறந்தார் துறவாதார் துப்பிலார் தோன்று.

திறந்தா ரீடற்றா ரினையர்—சிறந்தவர்க்கும்
பண்ணுஞ் சொல்லாய் பழியிலுண் பாற்படுத்தான்
மண்ணுஞ் மன்னனுய் மற்று.

(ப - னா.) பண் - இசையை, ஆளும்-(தனக்குக் கீழ்ப்படுத்தி) ஆளுகின்ற, சொல்லாய் - சொல்லையுடையானே! துறந்தார்க்கு - ஆதரிப்பவர்களால் கைவிடப்பட்டவர்களுக்கும், துறவாதார்க்கு - விருந்தினர்களுக்கும், துப்பிலார்க்கு - வறியவர்களுக்கும், இறந்து தேனூர் - இறந்து காணப்படாதவர்களுக்கும், ஈடு அற்றார்க்கு-(செல்வப் பொருள் தொலைந்தமையினால்) பெருமையிழந்தவர்களுக்கும், இனையர்க்கு-(காப்பாளரில்லாத) சிறுவர்களுக்கும், சிறந்தவர்க்கு-(ஆச்சிரமங்களில்) சிறந்த துறவாச்சிரமத்தவர்களுக்கும், பழி இல் ஊண்-(அறிவுடைபொரால்) பழிக்கப்படுதலில்லாத உணவை, பால் படுத்தான் - பகுப்புச்செய்து பின் உண்டவன், மன்னன் ஆய் - (மறுபிறப்பில்) அரசனாகி, மண் ஆளும் - பூமியை ஆளுவான், எ-று.

(வி - னா.) துறந்தார் - செயப்பாட் டிறந்தகால வினையாலணையும் பெயர்; துற-பகுதி, க்-சந்தி, கு: அ-சாரியை, உகரக்கேடும் பகரத் சோற்றமுஞ் சந்தி, படு - செயப்பாட்டுவினைப்பொருண்மை விசுதி, அனைத்து மொருபகுதி, ஆர்-பல்லோர் படர்க்கை விசுதி, பகுதி ஒற்றிரட்டியதும், உகரக்கேடும் சந்தி, இரட்டிய ஒற்று இறந்தகாலங் காட்டியது; படு விசுதி தொகுக்கப்பட்டது. துறவாமல், துறந்தார் போன்று இல்லறத்தார் மனையிற்சென்றுண்ணலால் விருந்தினரைத்

‘துறவார்’ என்றார். துப்பு - தொழிற்பெயர்; து-பகுதி, ப்-சந்தி, பு - புடைபெயர்ச்சி விசுதி; பொருள் உண்ணல்; அது கீம்பொறிகளால் உண்ணும் இனிய பொருள்களுக்குத் தொழிலாகுபெயர். தோன்றா திறந்தாரென்பதைப் பின்முன்னாக நிறுத்தி விசுதி பிரித்துக்கூட்டி உரைக்க. துறந்தார் முதலிய அறுவர் கண்ணுக்குத் தோன்றுவா ராத லின் இறந்தாரைத் ‘தோன்றாதிறந்தார்’ என்றார். இவர்க்கு ஊண் பாற்படுத்தலாவது அவரை நோக்கித் தான தருமங்களைச் செய்தல். பழியில்லாமை யென்னும் காரணத்தின் அடை ஊணென்னுங் காரி யத்தின்மேல் நின்றது. மண் - கருவியாகுபெயர். சிறந்தவர்க்கென் னும் நான்கனுருபை மேலவற்றோடுங் கூட்டுக. (௩௫)

36. க1லில்லார் கண்ணில்லார் நாவில்லார் யாரையும்

பாலில்லார் பற்றிய நூலில்லார்—சாலவும்

ஆழப் படுமு ணமைத்தா ரிமையவரால்

வீழப் படுவார் விரைந்து.

(ப - ரை.) கால் இல்லார் - காலில்லார்க்கும், கண் இல்லார் - குருடர்க்கும், நா இல்லார் - ஊமைகளுக்கும், யாரையும் - எவர்களை யும், பால் இல்லார் - தம்பக்கம் இல்லாதவர்க்கும், பற்றிய - (தம் அறிவில்) பதியும்படி, நூல் இல்லார் - நூலறிவில்லாதவர்க்கும், சால வும் - மிகவும், ஆழப்படும் - (உண்டபின் வயிற்றில்) தங்குதற்குரிய, ஊண் அமைத்தார் - உணவைச்சமைத்து ஈந்தவர், இமைபவரால் - தேவர்களால், விரைந்து - விரைவாக, வீழ்ப்படுவார் - விரும்பப்படு வார், எ - று.

(வி-ரை.) காலில்லாரெனவே “ஒருமொழி யொழிதன், இனங் கொளற் குரித்தே” என்பதனால் கையில்லாரையும் கொள்க. பேசு சற்கு இதழ், நா, பல், அண்ணம் இவற்றில் சிறந்தகருவி நா ஆதலால் ஊமைகளை ‘நாவில்லார்’ என்றார். கண் கட்டிலனுக் காதலால் பொரு

ளாகுபெயர். யாரையும் பாலில்லா மென்றது யாரும்ற்றவரை. ஆழப் படு மூணவது கண்ணுக்கு அருவருக்கத்தக்கதும், மூக்குக்கு நறு மணமில்லதும், நாவுக்குச் சுவையில்லது மல்லாமையால், உண்டபின் வயிற்றில் தங்குதற்குரிய ஊண். பற்றிய - காரியப்பொருட்டாகிய செய்யியவென்னும் வாய்பாட் டெதிர்கால வினைபெச்சம்; இதில் விசுதி இய. இல்லார்-செயப்படுபொருள் குன்றியவினையும், செயப் படுபொருள் குன்றாவினையுமாகிய குறிப்புவினைமுற்று; இதனை இச் செய்யுளிற் காண்க. ஆழப்பிடம் - செய்வினையாகிய செய்யுமென் பெயரெச்சம்; ஆழ்-பகுதி, அ-சாரியை, ப்-சந்தி, படு-பகுதிப்பொருள் விசுதி; அனைத்து மொருபகுதி, உம்-எதிர்காலப் பெயரெச்சவிசுதி, உகரக்கேடு சந்தி. இமைத்த வில்லாதவரை இமையவரென்றது மங் கலவழக்கு. ஊண்-உண்ணப்படுவதென்னும் பொருளில் தொழிலடி யாகப் பிறந்த பெயர்; உண்-பகுதி, ஃ-செயப்படுபொருண்மை விசுதி, புணர்ந்துகெட்ட மாத்திரத்தில் முதனீண்டது; தல் விசுதி புணர்ந்து கெட்ட மாத்திரத்தில் முதனீண்டதெனக்கொண்டு தொழிலாகுபெய ரெனினும் ஒக்கும். (ஊ)

37. அழப்போகா னஞ்சா னலறினாற் கேளான்
எழப்போகா னீடற்று றென்றும்—தொழப்போகான்
என்னேயிக் காலநீ டோரான் றவமுயலான்
கொன்னே யிருத்தல் குறை.

(ப - னா.) ஈடு அற்றார் - வரிகட்டுந் திறமில்லாத குடிகள், அழ - (வரிகட்டிதற்கு நிர்வாகமில்லாமையால்) உழுதுகொண்டிருக்க, போகான் - போய் என் என்று கேளான்; அஞ்சான் - (மிக்க வரியை விதிப்பதற்கு) அஞ்சான்; அலறினாள் - (இடுக்கண்ணேரிட்டு) அலறிக்கூவினாள், கேளான் - செவியாய்க்கான்; எழப்போகான் - (அவ்விடுக்கண்) ஈங்கும்படி சென்று நோக்கான்; தொழ - தன் குடிகள் தொழும்படி, என்றும் - எக்காலத்திலும், போகான் - புறத்தில்

உலாவான்; என்னை-யாது காரணமோ, இக்காலம் நீதி - இந்தக்காலம் (வீணை) கழிதலை, ஓரான் - அறியாமல், தவம் முயலான் - தவஞ் செய்ய முயற்சி செய்பாடமல், கொன்னே - (பிறர்க்கும் தனக்கும்) பயன்படாமலே, இருத்தல் - (அரசன்) உயிர்வாழ்தல், குறை - குற்றமாம், எ-று.

(வி - னா) அழப்போகுதல், அஞ்சுதல், அலறினால் கேட்டல், எழப்போகல், தொழப்போகல் இவ்வைந்தும் பிறர்க்கும்: காலக்கழிவை ஓர்தல், தவமுயன்றிருத்தல் இவ்விரண்டும் தனக்கும் பயன் தருவன. தொழப்போகுவானானால் ஆங்காங்குள்ளார் தங்குறைகளைச் சொல்லுதலைக் கேட்டறிதலே யன்றித் தன் கண்ணால் காணலுங் கூடுமாதலால், அதுவும் பிறர்க்குப் பயன் தருதலாக எண்ணப்பட்டது. ஈடு-தொழிலடியாகப் பிறச்செயர்; இடு-பகுதி, ஐ செயப்படுபொருண்மை விசுவாசி, உகரக்கேடு சந்தி, ஐ புணர்ந்து கெட்டமாத்திரையில் முதனீண்டது; தொழிலாகுபெயருமாம். நீடு-காலத்தின்மேல் நின்ற முதனிலைத் தொழிற்பெயர். கொன் இடைச்சொல். (ங்)

33. எழுத்தினு னீங்காதெண் ணாலையாழியா தேத்தி
வழுத்தினுன் மாறாது மாண்ட—ஒழுக்கினால்
நேராமை சால வுணர்வார் பெருந்தவம்
போகாமை சாலப் புலை.

(ப - னா) சால - மிகுதியாக, உணர்வார் - (ஞானதூல்னை) உணர்ந்தவர், எழுத்தினால் - மந்திர எழுத்தினின்றும், நீங்காது - நீங்காமலும், எண்ணு - தியானத்தினின்றும், ஒழியாது - ஒழியாமலும், ஏத்தி வழுத்தினால் - துதிசெய்தலினின்றும், மாறாது - மாறாமலும், மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட, ஒழுக்கினால்-ஹவொழுக்கத்தில், நேராமை - சேராமையும், பெரு தவம் - பெரியதவவழியில், போகாமை - செல்லாமையும், சால - மிகவும், புலை - இழிவைத்தருவன ஆம், எ-று.

(வி-ரை.) முதலிலுள்ள மூன்றனுருபுகள் மூன்றையும் நீக்கற் பொருளவாகிய 'இந்தனுருபுகளாகவும், இறுதியிலுள்ள ஒன்றையும் இடப்பொருளதாகிய 'ஏழாவதாகவும்' திரித்தக்கொள்க. நீங்காது, ஒழியாது, மாறாது என்னும் எதிர்மறை வினையெச்சங்கள் நேராமையென்னும் எதிர்மறைத் தொழிற்பெயரின் முதனிலை கொண்டன. ஏத்தி என்னும் உடன்பாட்டு வினையெச்சம் வழத்தென்னும் முதனிலைத் தொழிற்பெயரோடு முடிந்தது; இது ஒருபொருட் பன்மொழி. எழுத்து: எழுதப்படுவதென்னும் பொருளில் எழுது பகுதி, 'இ' செயப்படுபொருண்மை விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி, விசுதி புணர்ந்து கெட்ட மாத்திரத்தில் தன்னொற்றிரட்டியது, இது கருவியாகுபெயராய் ஒலிவடிவை யுணர்ந்தியது. இங்ஙனமன்றி, கல் விசுதி புணர்ந்து கெட்ட மாத்திரையில் தன்னொற்றிரட்டிய முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர் எழுதுதலா லுண்டாகிய வரிவடிவிற்குக் காரணவாகுபெயராய், ஒலிவடிவிற்குக் கருவியாகு பெயராயிற்றென்னும் பொருளும்; வரிவடிவிற்குத் தொழிலாகுபெய ரென்பாரு முண்டு. பின்னின்ற சால என்னும் உரிச்சொலடியாகப் பிறந்த செயவென் வாய்பாட்டு வினையெச்சத்துக்குப் பயனிலையாகிய ஆம் என்னும் வினை சொல்லெச்சமாய் நின்றது புல - பண்புப்பெயர்; 'இ' - பகுதிப்பொருள்விசுதி. (உஅ)

39. சாவ தெளிதரிது சான்றாண்மை நல்லது

மேவ லெளிதரிது மெய்போற்றல்—ஆவதன்கண்

சேற லெளிது நிலைபரிது தெள்ளியராய்

வேற லெளிதரிது சொல்.

(ப - ரை.) சாவது - உயிர்வீடுகை, எளிது - (அறிவுடையார்க்கு) எளியதாம்; சான்று - (கல்வி யறிவு கேள்வி ஒழுக்கங்களினால்) நிறைந்து, ஆண்மை - அவற்றை ஆளுந்தன்மை, அரிது-அரியதாம்; நல்லது - அறத்தில், மேவல் - சார்தல், எளிது - எளியதாம்; மெய்போற்றல் - உண்மையாக அதனை வழுவாமல் காத்துக்கொள்ளல்,

அரிது - அரியதாம்; ஆவதன்கண் - (தன்னுயிர்க்கு) நன்மைதரும் துறவறத்தில், சேறல் - செல்லுதல், எளிது - எளியதாம்; நிலை - குற்றம்வராமல் நின்றல், அரிது - அரியதாம்; சொல் - (ஐம்பொறிகளை வெல்லுவோமென்று) சொல்லுதல், எளிது - எளியதாம்; தெள்ளியர் ஆய் - குற்றமற்ற அறிவுடையராய், வேறல் - ஐம்பொறிகளையும் வெல்லுதல், அரிது அரியதாம், எ-று.

(வி - ரை.) அறிவுடையார் சான்றாண்மையைக் காத்தலை அரிதாகக் கருதுவாரே அன்றி, அதற்கு ஊழினால் குறைபாடு நேர்ந்தால் உயிர் விடுகையை அரிதாகக் கருதாராதலின் அவர்க்குச் சாவதெளிதாயிற்று. உயிர் வீட்டுலகை யடைந்து பேரின்பம் உண்ணுதற்குரிய தாதலால் துறவறத்தை 'ஆவது' என்றார்; இது வினைமுதல் வினையைக் கருவியின்மே லேற்றிக் கூறும் எதிர்கால வினையாலணையும் பெயர். சேறல் - தொழிற்பெயர்; செல்-பகுதி, தல்-புடை பெயர்ச்சி விசுதி, பகுதிமுதல் நீண்டது நீட்டல் விகாரம், லகரக்கேதம் தகரத்திரிபும் சந்தி. (ஈக)

40. உலையாமை யுற்றதற் கோடி யுயிரை

அலையாமை பையப் படாமை—நிலையாமை

திர்க்கும்வாய் தேர்ந்து பசியுண்டி நீக்குவான்

நோக்கும்வாய் விண்ணி னுயர்வு.

(ப - ரை) உற்றதற்கு - நேர்ந்த துண்பத்தைப் போக்குதற்கு, ஓடி-(பல இடங்களிலும்) விரைந்து சென்று, உலையாமை-வருந்தாமலும், உயிரை - பிறவுயிர்களை, அலையாமை - வருத்தாமலும், ஐயப் படாமை - (மறுமையுள்தோ இலதோ என்று) சந்தேகப்படாமலும், நிலையாமை - பிறப்பை, தீர்க்கும்வாய் - நீக்கவல்லவழியை, தேர்ந்து-ஆர ய்ந்து துணிந்து, பசி-ஐம்பொறிகளின் விருப்பத்தையும், உண்டி-விடயங்களையும், நீக்குவான்-நீக்கவல்லவன், நோக்கும்வாய் - (தான்

தங்குதற்கு) ஆராயும் இடம், விண்ணின் உயர்வு - விண்ணவருலகத் துக்கு மேலாகிய வீட்டுலகம், எ-று.

(வி - ரை.) நேர்ந்த துன்பங்களைப் பொறுத்து, பிறவுயிர்களை வருத்தாமல், இருவினையும் அவ்வினைப்பயனாக உளதாகும் மறுமையு முள என்று துணிந்து, இனிப் பிறவாத வழியாகிய துறவு பூண்டு கீம்புல வீருப்பை நீக்கினவன் வீட்டுலகை அடைவா னென்பது கருத்து. உலையாமை, அலையாமை, ஐயப்படாமை - எதிர்மறை வினை யெச்சங்கள். நிலையாமை - எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர். நிலையாமை யுடைய பிறப்பை நிலையாமை யென்றது ஒரு மரபுவழுவமைதி. அலையாமை தன்வினை பிறவினைகளுக்குப் பொதுவாயினும் இங்குப் பிற வினையாய் நின்றது. பசுமையில்லதனைப் பசியென்றது மங்கலவழ க்கு; பசுமை-ஈரம் உண்டி - உண்ணப்படுவது; உண் - பகுதி, து - சாரியை, இ - செயப்படுபொருண்மை விசுதி, தகரத்திரிபும் உகரக் கேடும் சந்தி. விண்ணினுயர்வு நிலமிசை யென்பதுபோல நான்காம் வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைக் காரணப்பெயர். கீம்புலன்களாவன - ஒலி, பரிசம், உருவம், சுவை, மணம்.

(சு௦)

41. குறுகான் சிறியாரைக் கொள்ளான் புலால்பொய்
மறுகான் பிறர்பொருள் வெளவான்—இறுகானுப்
ஈடற் றவர்க்கீவா னுபி னெறிநூல்கள்
பாடிதப்ப பன்னு மிடத்து.

(ப - ரை.) சிறியாரை - சிறியவரை, குறுகான் - (ஒருவன்) நேருங்காமலும், புலால் - ஊனுண்ணுதலை, கொள்ளான்-விரும்பாம லும், பொய் - பொய்ச்சொல்லை, மறுகான் - மறந்து சொல்லாம லும், பிறர் பொருள் - பிறர்பொருளை, வெளவான் - கவரவிரும்பாம லும், இறுகான் ஆய் - (செல்வப்பொருளை) இறுகப் பிடியாமல், ஈடு

அற்றவர்க்கு-மீண்டு கொடுக்கும் வலியில்லாதவர்க்கு, ஈவான் ஆயின்-
கொடுப்பானால், (அவனுக்குப்) பன்னுமிடத்து - உத்தேசித்தால்,
நெறி நூல்கள் - அறத்தின் வழியை யுணர்த்தும் நூல்கள், பாடு
இறப்ப - பயன்படுதல்வல்லன, எ - று.

(வி - ரா.) அறநூல்கள் ஒருவனுக் கிருக்கவேண்டிய செயல்
கள் இவையாமெனக் கூறலால், அவை மேற்கொண் டொழுகுவானு
க்கு அறநூற்பொருள் சொல்ல வேண்டிய தன்மென்பது கருத்து.
ஈடு-முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்; இடுதல்-சைம்மாறு செய்தல்.
பாடு - தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்; படு-பகுதி, இ-வினைமுதற்
பொருண்மை விசுதி, உசுக்கேடு சந்தி, விசுதிபுணர்ந்து கெட்ட
மாத்திரத்தில் முதனீண்டது; படுதல் உண்டாதல் ஆகலால் இது பய
னுக்காயிற்று. பன்னுமிடத்து-இறந்தகால வினையெச்சம்; பன்-பகுதி,
ன்-சந்தி, உம்-சாரியை, இடத்து - இறந்தகால வினையெச்ச விசுதி.
இறப்ப - பலவீன்படர்க்கை எதிர்கால வினைமுற்று; இற-பகுதி, ப்-
சந்தி, ப்-எதிர்கால இடைநிலை, அ-பலவீன்படர்க்கை விசுதி; பகர
வுயிர்மெய் விசுதியாயின், பல்லோர் படர்க்கை முற்றென்க. இறத்
தல்-அப்புறப்படுதல். (சச)

42 கொல்லா னுடன்படான் கொல்லா ரினஞ்சேரான்
புல்லான் பிறர்பாற் புலான்மயங்கல்—செல்லான்
குடிப்படுத்துக் கூழீந்தான் கொல்லானை யேறி
அடிப்படுப்பான் மண்ணுண் டரசு.

(ப-ரா.) கொல்லான் - (பிறிதோருயிரைக்) கொலைசெய்யாம
லும், உடன்படான்-பிறர், கொல்வதற்கு, உடன்படாமலும், கொல்
வார் இனம் - கொல்லுதல் உடன்படுதலுடையாரது இனத்தை,
சேரான் - சேராமலும், பிறர்பால் - அயலவராகிய புதியவரிடத்து,
புல்லான் - ஈட்புக்கொள்ளாமலும், புலால்-ஊனுண்ணலோடு, மயங்

கல் - கலத்தலில், செல்லான்-செல்லாமலும், குடி உம்-(பிறருடைய) குடும்பங்களையும், படுத்து - (நல்லநிலைமையில்) நிறுத்தி, கூழ் ஈந்தான் - (வேண்டிய அளவு) பொருளை ஈதலைச்செய்தவன், மண் ஆண்டு - பூமி முழுமையும் ஆண்டு, சொல் யானை ஏறி-(பகைவரைக்) கொல்லவல்ல யானையின் மேலேறி, அரசு - மற்ற அரசர்களை, அடி படுப்பான் - தன்காலின் கீழடங்கச் செய்பவனாவான், எ - று.

(வி-ரை.) நற்குணம் நற்செயல் உடையார், உடையரல்லரென ஆராயாமல் பிறரோடு நட்புச்செய்யின், பின் தீக்குணந் தீச்செயலுடையாராயின் அவரால் தனக்கும் தீமை நேருமாதலால் 'புல்லான் பிறர்பால்' என்றார். படுத்து, படுப்பான் இரண்டும் பிறவினை; படுதன் வினை பிறவினைகளுக்குப் பொதுவாயினும், இங்குப் பிறவினைப் பகுதி, த்-சந்தி, த்-இறந்தகால இடைநிலை, உ-வினையெச்சவிசுதி; படுத்தி யெனவரின் படுத்து பகுதியென்க. படுப்பான் படுத்துவானெனவரும்; தன் வினை பட்டு, படுவானெனவரும். மண் - கருவியாகுபெயர். அரசு - பண்பாகுபெயர்; இது சாதியொருமை. (சஉ)

43. சூதுவவான் பேரான் சுலாவுரையான் யார்திறத்தும்
வாதுவவான் மாதரார் சொற்றேறான்—காதுதாழ்
வான்மகர வார்துழையாய் மாதவர்க் கூணிந்தான்
தான்மகர வாய்மாடத் தான்.

(ப - ரை.) காது தாழ் - (தாங்கப் பொருமைபால்) காது தாழ்சின்ற, வான் - பெரிய, மகரம் - முதலையி னுருவாகச்செய்த, வார் - நீண்ட, குழையாய் - குண்டலங்ளை யணிந்தவளே! சூது உவவான் - சூதாட்டத்தை விரும்பாமலும், பேரான் - (நன்னிலையினின்று) நீங்காமலும், சுலாவு உரையான் - (பிறர்மனம்) கலங்குஞ் சொற்களைச் சொல்லாமலும், யார்திறத்தும் - தன்னின் பெரியாரிடத்தும்சிறியாரிடத்தும், வாது உவவான் - வாதுபேசுதலை விரும்பாமலும், மாத

ரார் சொல் - பெண்மக்களுடைய சொற்களை, தேரூன் - (உண்மை பென்) நம்பாமலும், மாதவர்க்கு - பெருந்தவத்தினர்க்கு, ஊண் ஈந்தான் - உண்டியைக் கொடுத்தலைச்செய்தவன், மகரவாய்-முதலையின் உருப்போலத் தொழில்செய்த வாயிலையுடைய, மாடத்தான் - சிறந்த மனையிலிருந்து செல்வங்களை அதுபவிப்பான், எ - று.

(வி - னா.) சலாவல் - சுழல்: அது இங்கு மனங்கலங்குதல். யார்-யாவரென்னும் வினாப்பெயரின் மரூஉ; முற்றும்மை சார்ந்து நின்றமையினால் யா எஞ்சாமைப்பொருளது. மாதரார்: மாதா (விருப்பம்)-பகுதி, காரியவாகுபெயராய்க் காரணமாகிய பெண்ணையுணர்த்தியது, அர் சுரும்பர் என்பதிற்போலப் போலி, ஆர் - பல்லோர்படர்க்கை விருதி; ஒருமையில் மாதரானென வரும். (சஉ)

44. பொய்யான்பொய் மேவான் புலாலுண்ணான் யாவரை வையான் வழிசீத்து வாலடிசில்—கையாதே [யும் ஈத்துண்பா னாகு மிருங்கடல்குழ் மண்ணரசாய்ப் பாத்துண்பா னேத்துண்பான் பாடு.

(ப - னா.) பொய்யான் - பொய் சொல்லாமலும், பொய் மேவான்-(பிறர்சொல்லும்) பொய்க்கு உடன்படாமலும், புலால் உண்ணான் - ஊனை உண்ணாமலும், யாவரையும் - உயர்ந்தோரையும் இழிந்தோரையும், வையான் - இகழாமலும், வழி சீத்து - (பலர்நடக்கும்) வழியைத் திருத்தி, வால் அடிசில் - தூய்மையாகிய உண்டியை, கையாது - (விருந்தினர் முதலியோர் பசியினால்) வருந்தாமல், ஈந்து உண்பான் - அவர்க்குப் பகுத்திந்து உண்பவன், இரு கடல் குழ் - பெரியகடலால் குழப்பட்ட, மண் அரசு ஆய் - பூமிக்கு அரசனாகி, பாத்து - (குறைவின்றி) கீம்புலங்களை, உண்பான் - அதுபவிப்பவனும், ஏத்து - (பிறரால் கூறப்படும்) துதியையும், பாடு - மேம்பாட்டையும், உண்பான் - உரியனவாக அடைபவனும், ஆதும் - ஆவான், ம - று.

(வி - ரா.) வால் - வெண்மை; அது தூய்மைக்காயிற்று. ஏ - ஈற்றை. பாத்து-உணவின் பொதுப்பெயர்; அது பரிசுமுதலிய ஐம் புலங்களுக்காயிற்று. ஏத்து - முசனிலைத் தொழிற்பெயர்; பாடென்பதும் அது. சீத்தல் - தூய்தாக்கல். (சச)

45. இழுக்கா னியனெறி யின்னாது வெஃகான்

வழுக்கான் மனைபொருள் வெளவான்—ஒழுக்கத்தால்
செல்வான் செயிரிலு ணீவா னரசாண்டு
வெல்வான் விடுப்பான் விரைந்து.

(ப - ரா.) இயல் நெறி - தான் நடக்கின்ற விரதவழியினின்று, இழுக்கான் - வழுவி நடவாமலும், இன்னாது - (பிறர்க்குத்) துன்பத் தருவனவற்றை, வெஃகான் - (செய்ய) விரும்பாமலும், மனை - இல்லற ஒழுக்கினின்று, வழுக்கான் - தவறாமலும், பொருள் - பிறப்பொருளை, வெளவான் - கவர்தல்செய்யாமலும், ஒழுக்கத்தால் - நல்ல நடையில், செல்வான் - விடாமல் சென்று, செயிர் இல் ஊண் - குற்றமற்ற உணவை, ஈவான் - (விருந்தினர் முதலியோர்க்குச்) கொடுத்தலைச் செய்பவன், அரசு ஆண்டு - அரசாட்சிசெய்து, விரைந்து விடுப்பான் - விரைவாய் நீங்கும்படி, வெல்வான் - (பகைவரை) வெற்றி கொள்வான், ஏ - து.

(வி - ரா.) இழுக்கான்-ஆண்பாற் படர்க்கை எதிர்மறை வினை முற்று; இழுக்கு - பகுதி, ஆ - எதிர்மறை விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி, ஆண்-ஆண்பாற்படர்க்கை விசுதி, விசுதி ஆகாரக்கேடு முதற்குறை; வழுக்காணென்பதும் இது. மனைதன்னிலிருந்து இல்லாளோடு செய்யும் அறத்துக்காதலால் இடவாடுபெயர். இன்னாது - பண்படியாகப் பிறத்த பலவின் படர்க்கைக்குறிப்புவினைப்பெயர்; இன்ன-பகுதி, த் - விரித்தல் விகாரம், அ-பலவின் படர்க்கை விசுதி; இதில் இன்-பகுதி, ன்-சந்தி, ஆ - எதிர்மறை விசுதி எனின், எதிர்மறை விசுதி தெரி

நிலைக்கல்லாமல் குறிப்புக்கு வாராமையால் அது குற்றமென்க. ஒழுக்
கத்தால் - உருபுமயக்கம். (சடு)

46. களியான்கள் ஞண்ணுன் களிப்பாரைக் காணுன்
ஒளியான் விருந்திற் குலையான்—எளியாரை
எள்ளானீத் துண்பானே லேதமின் மண்ணுண்டு
கொள்வான் குடிவாழ்வான் கூர்ந்து.

(ப-ரை.) களியான் - செருக்காமலும், கள் உண்ணுன்-மதுவை
யுண்ணாமலும், களிப்பாரை - மதுவெறிக்கொள்பவரை, காணுன் -
காணவிரும்பாமலும், விருந்திற் கு - விருந்தினனுக்கு, ஒளியான் -
பொருளை மறைத்து இல்லை என்னாமலும், உலையான்-ஒழுக்கத்துக்
குத் தளராமலும், எளியாரை - வறியவரை, எள்ளான் - அவமதியாம
லும், ஈந்து உண்பானேல் - (இரப்பவர்க்குக்) கொடுத்துத் தானும்
உண்பானானால், ஏதம் இல் - குற்றமில்லாத, மண் கொண்டு -
தேயத்தைப் பெற்று, ஆள்வான் - ஆள்பவனும், குடிகூர்ந்து - குடும்
பம் பெருகி, வாழ்வான் - வாழ்பவனும் ஆவான், எ-று.

(வி - ரை.) எளி லென்பதன் மரூஉ ஆகிய எல் தானடுத்த
வினையுற்ற வினையெச்ச மாக்குவது. உண்பன தின்பன எனப்
பிரித்துக் கூறும்போது உண்ணல் சிறப்புவினையாயினும், பசுநீங்க
உட்கொள்வன எல்லாம் உண்ணென்பபதிலின், பருகப்படுவதாகிய
கள்ஞண்ணு னென்பதில் உண்ணலைப் பொதுவினையென்க. ஏத
மின்மையாவது குறையாத வினையுடைமையும், பன்றி புலி கரடி
முதலியவும், வழிபறிக்குங் கள்வரும் இன்மையும் முதலியவை
யுடையதாதல். கூர்ந்து-உரிச்சொலடியாகப்பிறந்த இறந்தகால வினை
யெச்சம். (சசு)

71. பெரியார்சொற் பேணிப் பிறழாது நின்று
பரியா வடியார்ப் பறியான்—கரியார்சொல்

தேற னியையான் தெளிந்தடிசி லீத்துண்பான்
மாறான்மண் னுளுமா மற்று.

(ப-ரை.) பெரியார் சொல் - (அறிவு ஒழுக்கங்களில்) பெரியவரது சொற்பொருளை, பேணி - மறமாவல் காத்து, பிறழாது - தப்பாமல், நின்று - (அந்நெறியில்) நடந்து, அடியார் - தன் ஆணைக்கடங்கி வாழ்வாரை, பரியாது - விரும்பாமல், பறியான் - நீக்குதல் செய்பா தவனாகி, கரியார் சொல் - வஞ்சகர் சொல்லை, தேறான் - நம்பாமல், இயையான் - (அவரோடு) நட்புக்கொள்ளாமல், தெளிந்து - (இம்மை மறுமைப்பயனை) ஆராய்ந்துணர்ந்து, அடிசில் - உணவை, ஈந்து உண்பான் - (விருந்தினர் முதலியவர்க்குக் கொடுத்தத் தானும்) உண்பவன், மாறான் - ஒழியாமல், மண் ஆளும் - பூமியை ஆளுவான், எ - று.

(வி - ரை.) பெரியார்-பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். பிறழாது-எதிர்மறை வினையெச்சம்; பிறழ்-பகுதி, ஆ-எதிர்மறை விசுதி, அனைத்து மொருபகுதி; த் - எழுத்துப்பேறு, உ-வினையெச்ச விசுதி. பரியா-பண்புப் பெயாடியாகப் பிறந்த எதிர்மறை வினையெச்சம்; இதுல் மல்விசுதி தொகுத்தல் பெற்றது. கரியாரென்பதில் பகுதிக்கருமை பிறரால் உணரப்படாத வஞ்சத்துக்காயிற்று. 'மாறமை மண்ணுலுமற்று' எனவும் பாடமுளது. மாறமை-எதிர்மறை வினையெச்சம், மை - உடன்பாட்டு வினையெச்சத்துக்கு முரிய விசுதி. (சஎ)

48. வேற்றாவஞ் சேரான் விருந்தொளியான் நன்னில்லுள்
சோற்றாவஞ் சொல்லியுண் பானாயின்—மாற்றாவம்
கோள் கீளையோம்பிற் கேடி லாசனும்
வாளான்மண் டாண்டு வரும்.

(ப - ரை.) வேறு ஆவம் - பழிபாவங்களைத் தரும் சொற்களைப் பேசு, சேரான் - மனம் ஒருமியாமலும், விருந்து-விருந்தினர்

க்கு, ஒளியான் - பொருளை மறைத்து இல்லையெனச் சொல்லாமலும், தன் இல்லுள் - தன் மனையில், சோறு அரவம் - சோறிடுதற்குரிய சொல்லை, சொல்லி-வறியவர்க்குச் சொல்லி அழைத்து, உண்பான் ஆயின் - முன் அவர்க்கிட்டு உண்பானாளுலும், மாறு அரவம் - பகைவருடைய புசழை, கேளான் - கேளாமல், கிளை ஒம்பின் - தனது சுற்றத்தாரைப் பாதுகாப்பானாயினும், கேடு இல் - (அவன் நடுவே) அழிதலில்லாத, அரசன் ஆகி - அரசனாகி, வாளால் - வான் வெற்றியினால், மண் ஆண்டவரும்-பூமியை ஆண்டவருவான், எ-று.

(வி - னா.) ஒருவன் இம்மைக்குப் புகழையும், மறுமைக்கு அறத்தையும் அடையவேண்டுதலால், பழிபாவங்களைத் தருஞ் சொற்கள் அவற்றின் வேற்றரவமாயின. அரவம் - ஒலி; அது ஒலிவடிவவாகிய சொல்லுக்காயிற்று. சோறிடுதற்குரிய முகமலர்ந்து கூறும் இனிய சொல் சோற்றரவம். மாறு-பண்பாகுபெயர். அரவம் புகழ்மேலது. பகைவர் புகழைக் கேட்டல் கூடாதென்றது கேட்டமாத்திரத்தில் உண்டாகின்ற பொறாமை இம்மையில் செல்வத்தை அழித்து, மறுமையில் நரகத்தில் செலுத்தலால். கிளை - உவமைபாகுபெயர். வான் - காரணவாகுபெயர். ஆண்டவரும் - எதிர்காலச் செய்யுமென்முற்று; ஆள்-பகுதி, து-சாரியை, எகர தகரங்கள் டகரமானது சந்தி, பகுதியிற்று டகரம் ணகரமானது மெலித்தல், வா-தொழிலிடையருமையை யுணர்த்தும் விசுதி, அனைத்து மொருபகுதி, உம்-எதிர்காலமுற்று விசுதி, ரு - விரித்தல் விகாரம், பகுதி ஆ அவ்வாதல் குறுக்கல் விகாரம்; இது பெயரச்சமே வினைமுற்றாதலால் திணைபாட்களுக்குப் பொதுவாயினும், கோன் முதலிய வினைமுற்றுகளால் அப்பொதுமை நீங்கி உயர்திணை ஆண்பாலுக் குரியதாயிற்று. (சஅ)

49. யானை குதிரைபொன் கன்னியே யானிரையோ
 டேனை யொழிந்த விவையெல்லாம்—ஆனெய்யால்
 எண்ணனுப் மாதவர்க் கூணீந்தான் வைசிர
 வண்ணனுப் வாழ்வான் வகுத்து.

(ப - னா.) எண்ணன் ஆய் - ஆராய்ச்சியுடையானாகி, (தவசிக ளல்லாதவர்க்கு) யானை ஏ-யானையும், குதிரை ஏ-குதிரையும், பொன் ஏ-பொன்னும், கன்னி ஏ-கன்னிகையும், ஆன் நிரையோடு-பசுவின் கூட்டத்தோடு, ஏனை ஒழிந்த ஏ-மற்ற தானப்பொருள்களும், இவை எல்லாம் - ஆகிய இப்பொருள்க ளெல்லாவற்றையும், மாதவர்க்கு பெருந் தவத்தினர்க்கு, ஆன் நெய்யால் - பசுவின்னய்யோடு, ஊண் - உணவையும், ஈந்தான் - கொடுத்தவன், வைசிரவண்ணன் ஆய் - குபேர சம்பத்துடையானாகி, வகுத்து - (அறிவுடையார்களால் மக்க ளுள்) பிரித்து மதிக்க, வாழ்வான் - வாழ்பவனாவான், ஏ-று.

(வி-நா.) ஏ-எண்ணுப் பொருளதாதலால் முன்னும் பின்னும் எண்ணப்பட்டனவற்றோடுங் கூட்டுக. மாதவர்க்கு யானை முதலியன வேண்டப்படாதன ஆதலால் தவசிக ளல்லாதவர்க்கென ஏற்றுக்கோ டற்பொருள் வருவிக்கப்பட்டது. தீயொழுக்க முடையார்க்குக் கொடுத்தால், அத்தானம் தீமையைத் தத்தேவிடு மாதலால் நல் லொழுக்க முடையாரை ஆய்ந்து கொடுக்க என்பார் 'எண்ணாய்' என்றார். எண்ணன் - தொழிலடியாகப் பிறந்த ஆண்பாற் படர்க்கை ஆக்கவினைக் குறிப்புமுற்று. விசிரவசுவினுடைய குமாரனாதலால் குபேரனுக்கு வைசிரவண்ணெனப் பெயராயிற்று. இராவணனும் அவ னுடைய குமாரனாயினும், கேசினியென்னும் இராக்கதப் பெண்வயிற் றிற் பின்பிறந்தவனாதலால் இப்பெயர் வழங்கிலதாயிற்று. ஏனை ஒழிந் தவை - வெள்ளி, செம்பு, நிலம், ஆடை முதலியவை. (சக)

50. எள்ளே பருத்தியே பெண்ணெ யுடுத்தாடை
வள்ளே துணரியே யிவற்றோடு—கொள்ளென
அன்புற் றசனங் கொடுத்தான் றுணையினோ
டின்புற்று வாழ்வா னியைந்து.

(ப - னா.) எள்ளே - எள்ளும், பருத்தியே - பஞ்சினலாகிய
பூணூலும், எண்ணெய் (ஏ) - எண்ணெயும், உடுத்து ஆடை - கட்டிக்

கொள்ளுதற்குரிய ஆடையும், வள்ளே - படுக்கையும், துணியே - துணியுமாகிய, இவற்றோடு-இவற்றுடன், அசனம்-உணவை, கொள் என்ன - கொள்ளுவீர் என்று சொல்லி, அன்புற்று-அன்புகொண்டு, கொடுத்தான் - கொடுத்தவன், துணையினோடு - மனைவிமுதலிய சுற்றத்தாரோடு, இயைந்து - கூடி, இன்புற்று வாழ்வான்-சுகமாய் வாழ்வான், எ-று.

(வி - னை.) ஏகாரங்கள் எண்ணுப்பொருளன. வெல்லங்கலந்த எள்ளைக் கொடுத்துப் பிறகு தேய்த்துக்கொள்ள எண்ணெய் கொடுக்க வேண்டும் என்பது பண்டைய தருமதூல் வழக்கு. பருத்தி - கருவியாகுபெயராய்ப் பூணூலை யுணர்த்தியது. உடுத்து ஆடை - வினைத் தொகை; உடுத்த ஆடை எனக்கொண்டு இல்லறத்தார் தம்பால் வந்த சங்கியாசிகளுக்கு தாம் உடுத்துக் களைந்த ஆடையைக் கொடுக்கவேண்டும் எனக் கொள்ளுதலுமுண்டு; இப்பொருளில் நிலைமொழியின் ஈற்றகரம் தொக்கதெனக் கொள்க. துணை - பண்பாகுபெயர். இச்செய்யுளில் எள், பருத்தி, எண்ணெய், ஆடை, படுக்கை, உணவு ஆகிய ஆறு பொருள் கூறப்பட்டன. (ரு௦)

51. உண்ணீர் வளங்குளங் கூவல் வழிப்புரை

தண்ணீரே யட்பலந்தான் பாற்படுத்தான்—பண்ணீர
பாடலொ டாடல் பயின்றுயர் செல்வனாய்க்
கூடலொ டீடலுளான் கூர்ந்து.

(ப-னா.) உள்-நாட்டினுள், நீர்வளம்(ஏ)-நீர்வளத்தினையும், குளம் (எ)-குளத்தையும், கூவல்-(ஏ) கிணற்றையும், வழி-(பலருஞ் செல்லுதற்குரிய) வழிகளில், புரை (ஏ) - அவர்கள் தங்குதற்குரிய சிறு வீடுகளையும், தண்ணீரே-தண்ணீர்ப்பந்தல்களையும், ஆம்பலம்-மண்டபங்களையும், பாற்படுத்தான் - (தக்க) வகையினால் அமைப்பித்தவன், செல்வனாய்-(சிறந்த) செல்வமுடையவனாய், பண் நீர-சுருதியினோடு

பொருத்திய நீர்மையினையுடைய, பாடல் ஒடு - பாடலையும், ஆடல் - ஒடு - ஆடலையும், பயின்று-(பலகாலும் கேட்டுக்கண்டு) அநுபவித்து, ஊடலொடு கூடல் - (உள்ளன்புடைய மாதர்களை அவர்களின்) ஊடலோடு கூடுதலை, கூர்ந்து உளான் - மிக்குள்ளவன் ஆவான், எ - று.

(வி-ரை.) உள் - நாட்டினுள் என்க. தண்ணீரே என்பதிலுள்ள ஏசாரத்தை எல்லாவற்றோடுங் கூட்டுக. இவ்வேகாரம் எண்ணுப் பொருளது. உண்ணீர்வளமே, குளமே, கூவலே, வழிப்புரையே, தண்ணீரே, அம்பலமே எனக்கொண்டு இச்செய்யுளில் ஆறு பொருள்கள் வந்தமையறிக. தண்ணீர் என்பது தானியாகுபெயராய்த் தண்ணீர் வார்க்கும் இடத்தை யுணர்த்தியது. பால் என்பது பகல் என்பதன்மருஉ; இது தொழிற்பெயர்; பகுத்தல் என்பது பொருள். பண் என்றது ஈண்டுச் சருதியையுணர்த்தியது. நீர என்பது குறிப்புவினையாலணையும் பெயர்; இதில் ஈற்றகரம் பலவின்படர்க்கை விருதி. நீர்ப்பாடல் என்பது நீரனவாகிய பாடல்கள் என்றதலின் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகைநிலத்தொடர். பாடலொடு ஆடலொடு என இயைக்க. இவ்வொடு எண்ணிடைச்சொல்.

கூடலொடேல் என்பதை ஊடலொடு கூடல் என இயைக்க. ஊடலானது கூடலின்பத்தை மிகச் செய்வதாகலின் அறிஞர் அவ் ஆடலை விரும்புவர். அதனை,

“பலத்தலிற் புத்தேனா ண்டோ நிலத்தொடு
நீரியைந் தன்னா ரகத்து.” எனவும்,

“ஊடுக மன்னோ வொளியிழை யாமிரப்ப
நீடுக மன்னோ விரா.” எனவும்,

“ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங்
கூடி முயங்கப் பெறின்.” எனவும்

திருக்குறளிற் காமத்துப்பாலில் ஊடலுவகை என்னும் அதிகாரத்தற் கூறப்பட்டனவற்றாலறிக. (டுக)

52. இல்லிழந்தார் கண்ணிழந்தாரீ ண்டிய செல்வம்மிழந்தார்
நெல்லிழந்தா ரானிரை தானிழந்தார்க்க—கெல்லுமுந்து
பண்ணியு ணியந்தவர் பல்யானை மன்னராய்
எண்ணியு ணர்வா ரியைந்து.

(ப - ரா.) இல் இழந்தார்க்கு - (தம்) வீட்டை இழந்தவர்களுக்
கும், கண் இழந்தார்க்கு - கண்ணை இழந்தவர்களுக்கும், ஈண்டிய -
(தொகையாய்ச்) சேர்த்திருந்த, செல்வம் இழந்தார்க்கு - செல்வத்தை
இழந்தவர்க்கும், நெல் இழந்தார்க்கு-விளைந்த நெல்லை இழந்தவர்க்கும்,
ஆன் நிரை இழந்தார்க்கு-பசு மந்தையை இழந்தவர்க்கும், எல் உழந்து-
(பகலிலே வருந்தி உழைத்தலேபன்றி) இரவிலும் வருந்தி முயன்று
பொருளை யீட்டி, ஊண் பண்ணி-உணவுகளைச் சமைத்து, ஈயந்தவர்-
கொடுத்தவர், பல் யானை-பலவாகிய யானைச்சேனையையுடைய, மன்ன
ராய்-அரசர்களாய், எண்ணி-(யாவராலு மிக மேலானவர்களாய்) மதிக்கப்
பட்டி, இயைந்து - மனை மக்கள் முதலியவர்களோடு கூடி, ஊண்
ஆர்வார் - (இனிய) உண்பொருள்களை யுண்பார், எ - று.

(வி-ரா.) இச்செய்யுளில் இல்லிழந்தார் முசுவியிடுத்து பொரு
ளும் அவர்களுக்கு ஊண் ஈயந்தவர் மன்னராய் இயைந்து ஊண் ஆர்
தல் ஒன்றும் ஆக ஆறுபொருள் கூறப்பட்டனவெனக்கொள்க. ஆன்
நிரை இழந்தார்க்கு என்பதிலுள்ள குவ்வுருபை இல்லிழந்தார் முத
லிய மற்றப் பொருளோடுங் கூட்டுக. இல்லிழந்தார் முதலிய ஈந்தி
னும் எண்ணும்மை தொக்கது செய்யுள் விகாரம். எல் என்பதில்
இறந்ததுதழுவிய எச்ச உம்மை தொக்கது எனக்கொள்க. இதுவுஞ்
செய்யுள் விகாரமே. இழந்தார் என்னும் ஈந்தும் விசுவிகாரப்படா
மல் வந்த வினையாலணையும் பெயர்கள். ஈயந்தவர் என்பது விசுவிகா
ரப்பட்டுவந்த வினையாலணையும் பெயர். ஆன் என்பதின் னகர
மெய் சாரியை; இசற்கு விதி(நன்-உரு-இ-க-ம் கு) “ஆமா கோனல்
வணையவும் பெறுமே” என்பது, பண்ணி ஊண் ஈயந்தவர் என்பதை

ஊண் பண்ணி ஈய்ந்தவர் என மாற்றுக. உழந்து பண்ணி ஊண் ஈய்ந்தவர் என்பதற்கு உழந்து - வருந்தி, பண்ணி - பொருளைச் செய்து (பொருளையீட்டி என்பது), ஊண் ஈய்ந்தார் - உணவு கொடுத்தார் என்றரைத்தலுமாம். உரையில் முதலியோர் என்றதனால் சுற்றத்தார் நட்பினர் முதலியவர்களைக் கொள்க. இயைந்து என்பதற்கு எல்லாச் செல்வங்களும் பொருந்தி என்றரைத்தலுமாம். ஈய்ந்தவர் என்பதில் ஈ - பகுதி, யகரமெய் - விரித்தல் விகாரம் என்க. செல்வம் மிழந்தார் என்பதின் மகாமெய்யும் விரித்தல் விகாரமாய் வந்ததே. தான் - அசை. எண்ணப்பட்டு என்னுஞ் செயப்பாட்டுவீனே எண்ணி எனச் செய்வீனையாக நின்றது. (டுஉ)

53. கடம்பட்டார் காப்பில்லார் கைத்தில்லார் தங்கான்
முடம்பட்டார் மூத்தார் மூப்பில்லார்க்—குடம்பட்
டையராயில்லுளா ணீத்துண்பார் மண்மேல்
படையராய் வாழ்வார் பயின்று.

(ப - ரா.) கடம் பட்டார்க்கு - கடன்பட்டவர்களுக்கும், காப்பு இல்லார்க்கு - தம்மைக் காப்பவர் ஒருவரும் இல்லாதவர்களுக்கும், கைத்து இல்லார்க்கு - பொருள் இல்லாதவர்களுக்கும், தம் கால் - தமது கால், முடம்பட்டார்க்கு-முடமாய்விட்டவர்களுக்கும், மூத்தார் க்கு-(வயதில்) முதிர்ந்தவர்களுக்கும், மூப்பு இல்லார்க்கு - பெற்றோர் முசலிய பெரியவர்கள் இல்லாதவர்களுக்கும், உடம்பட்டி - (அவர்களைக் காக்க) மனமையைந்து, உடையராய்-அன்புடையவர்களாய், இல் உள் - தமது வீட்டில், ஊண் ஈத்து - உணவு கொடுப்பித்து, உண்பார் - (பிறகு தாம்) உண்பவர், மண்மேல் - பூமியின்மீது, படையராய் - நால்வகைச் சேனைகளையுமுடைய மன்னவர்களாய். பயின்று - (மனைமக்கள் முதலியவர்களுடன்) கூடி, வாழ்வார் - (இன்பமுடன்) வாழ்வார்கள், எ - று.

(வி-நா.) கைத்து - கையிலிருப்பது; கை - பகுதி, த் - சந்தி, து - ஒன்றன்படர்க்கைப்பெயர் விசுதி. கால் முடம்பட்டார் - இதற் சினைவினை முதலின்மே லேற்றிக் கூறப்பட்டது. உடையராய் என்ற தில் அன்பு என்பது சொல்லெச்சமாய் வருவிக்கப்பட்டது. ஈசுது - பிறவினை வினையெச்சம்; இதற்குத் தன்வினை ஈந்து என்க. மண் மேல் - இதில் மேல் ஏழினுருபு. (ருந்)

54. பார்ப்பார் பசித்தார் தவசிகள் பாலர்கள்

கார்ப்பார் தமையாதுங் காப்பிலார்—தூப்பால
நீண்டாரா லெண்ணாது நீத்தவர் மண்ணாண்டு
பண்டாரம் பற்றவாழ் வார்.

(ப-ரை.) பார்ப்பார் - பார்ப்பாரும், பசித்தார்-பசித்தவர்களும், தவசிகள் - (ஐம்பொறிகளையும் புலன்கள்மேற் செல்லவிடாமற் றதித்து உடல்வாடத்) தவஞ் செய்கின்றவர்களும், பாலர்கள் - குழந்தைகளும், கார்ப்பார் - (நோய் முதலியவற்றால் உடம்பை) வெறுக்கின்றவர்களும், தமை - தங்களை, காப்பு - காத்தற்குரிய ஆதரவு, யாதும் இல்லார் - எதுவும் இல்லாதவர்களும், தூப்பால - தூய்மையாகிய தன்மையை யுடையனவாகிய அறநெறிகளில், நீண்டார் - மிக்கவர்களும் ஆகிய இவர்களுடைய துன்பங்களை, எண்ணாது - யாதொரு பயனையும் விரும்பாமல், நீத்தவர் - போக்கினவர்கள், மண் ஆண்டு - பூமியை ஆண்டு, பண்டாரம் பற்ற - செல்வம் தம்மைச் சூழ்ந்திருக்க, வாழ்வார் - (இன்புடன்) வாழ்வார்கள், எ-று.

(வி - நா.) பார்ப்பார் - உண்மைப்பொருளைத் தமது ஞானக் கண்ணாற் பார்ப்பவர்; இது காரணங் கருதியவழி அத்தன்மையை யுடையார் யாவரையும் குறிப்பதாகவும், காரணங் கருதாதவழி ஒரு வகுப்பினரைக் குறிப்பதாகவும் இருத்தலின் காரண இடுகுறிப் பெயர். பசித்தார், கார்ப்பார், இல்லார், நீண்டார், நீத்தவர் என்பன

வினையாலணையும் பெயர்கள். இவற்றுள் கார்ப்பார் என்பதில் கார் = பகுதி, ப் - சந்தி, ப்-எதிர்கால இடைநிலை, இஃது ஈண்டுத் தன்மைப் பொருளை யுணர்த்திநின்றது, ஆர் - விசுதி; இப் பகுதியினடியாகக் கார்த்தல், கார்த்த, கார்த்து, கார்த்தது என வினவிகற்பங்கள் உண்டாதலறிக. இப்பகுதி புவ் விசுதிபெற்றுக் கார்ப்பு என்றானபோது அச்சுவையை யுணர்த்தும் சொழிற் பண்புப்பெயராம். கார்த்தல் = உறைத்தல் (அதாவது காரமாயிருத்தல்); அஃது ஈண்டு வெறுப்பை யுணர்த்தியது. தவமாவது கீம்பொறிகளையும் புலன்களின்மேற் செல்லவிடாமற் றடுத்த உடலைத் தபிக்கச்செய்வதாகலான் தவசிகள் என்பதற்கு அங்ஙனம் பொருள் கூறப்பட்டது; இதனை “ஊன்வாட வுண்ணாதுயிர் காவலிட், டுடலிற் பிரியாப் புலனைந்து நொந்து, தாம் வாடவாடத் தவஞ்செய்ய வேண்டா” என்று பெரியார் பணித்தருளியதனாலறிக. தமையாதுங் காப்பில்லார் என்பதைத் தமைக் காப்பு யாதுமில்லார் என இயைக்க. தூப்பால என்பது தூய்மையாகிய பான்மையையுடையன என்றதலின் பண்புத்தொகைநிலைத்தொடர். ஆல் - அசை.

(ருச)

55. ஈன்றாரின் காற்றளர்வார் சூலார் குழவிகள்
மான்றார் வளியான் மயங்கினார்க்கா—காணரென்
றாணிய்த் துறுநோய் களைந்தார் பெருஞ்செல்வம்
காணிய்த்து வாழ்வார் கலந்து.

(ப - னா.) ஈன்றார்க்கு - பிள்ளையைப் பெற்றவர்களுக்கும், ஈன்கால் - பிள்ளையைப் பெறுங்காலத்தில், தளர்வார்க்கு - வருந்துகின்றவர்களுக்கும், சூலார்க்கு - கருவுற்றிருப்பார்க்கும், குழவிகட்கு - குழந்தைகளுக்கும், மான்றார்க்கு - புத்திமயங்கினவர்களுக்கும், வளியால் மயங்கினார்க்கு - வாதனோயால் புத்திகெட்டவர்களுக்கும், ஆனார் என்று - அவர்களைக் காத்தற்கு அமைந்தவர்கள் என்று யாவருஞ் சொல்லும்படி, ஊண் ஈய்த்து - உணவைக் கொடுத்து, உறு நோய் -

(அவர்களுக்கு) உண்டாகிய துன்பங்களை, களைந்தார் - நீக்கியவர்கள், பெருஞ்செல்வம் - மிக்கபொருளை, ஈய்த்து - பிறருக்குக் கொடுத்து, கலந்து - (தம் உறவினர் முதலியவர்களுடன்) கூடி, வாழ்வார் - (சுகமாய்) வாழ்வார்கள், எ-று.

(வி - னா.) ஈன்கால் - வினைத்தொகை நிலைத்தொடர். மான் றார் என்பது பண்புப்பெயரடியாகப் பிறந்த வினையாலணையும்பெயர்; மால் - பகுதி, த் - இடைநிலை, ஆர் - விசுதி, லகரம் தகரமானது சந்தி, அது நகரமானது மெலித்தல் விகாரம். வளி-வாதம்; இஃது இப்பொருளுடையதாதலை “மிகினுங் குறையினு னேய்செய்யு தாலோர், வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று” என்னுங் குறளானும் அதற்குப் பரிமேலழகர் கூறிய உரைபாணு முணர்க; வளி என்பது அதனாலாகு நோயைக் காரணவாகுபெயராய் உணர்த்தியது. ஆனர் - ஆயினவர்கள்; அதாவது காத்தற் கமைந்தவர்கள்; இதில் ஆ - பகுதி, இன் - இறந்தகால இடைநிலை, அதில் இகரங்கெட்டது முதற்குறை, ஆர்-விசுதி. ஈய்த்து என்பது வலித்தல் விகாரமும் விரித்தல் விகார மும் பெற்று ஈய்த்து என்றாயிற்று. காண்-முன்னிலையகை. (௩௩)

56. தனையாளர் தாப்பாளர் தாழ்ந்தவர் பெண்டி

ருளையாள றுடுணுந்து மில்லார்—களை றுராய்

மாவலந்த நோக்கின யூணியந்தார் மாக்கடல்குழ்

நாவலந்தி வாள்வா றே நன்கு.

(ப-ரை.) மா அலந்த - மான்கள் வருந்துதற்குக் காரணமாகிய, நோக்கினாய் - கண்களையுடைய மாதே! தனையாளர் - (குற்றத்திற் காகக் காவில்) தனையிடப்பட்டவர்களும், தாப்பாளர் - (தமக்குச் சோ றிவோர்) குறித்த நேரத்தை எதிர்பார்ப்பவர்களும், தாழ்ந்தவர்-(தமது உயர்நிலையினின்று தாழ்வடைந்தவர்களும், பெண்டிர் - மாதர்களும், உளையாளர் - (நோய் முதலியவற்றால்) வருந்துதலை யுடையவர்களும்,

ஊண் ஒன்றும் இல்லார் - உணவு சிறிதும் இல்லாதவர்களுமாகிய இவர்களுக்கு, கிளைஞராய் - உறவினராய், ஊண் ஈய்ந்தார் - உணவு கொடுத்தவர்கள், மாக்கடல் சூழ் - பெரிய கடலாற் சூழப்பட்ட, நாவ லந்திவு - (இந்தச்) சம்பூத்துவிட முழுதையும், நன்கு ஆள்வார் - நன்றாய் ஆள்வார்கள், எ-று.

(வி - ரை.) உளையாளர் - வருத்தத்தை யாளுதலுடையவர்கள்; உளை-வருத்தம்; இது முதனிலைத் தொழிற்பெயர்; உளைதல்-வருத்த தல். ஈய்ந்தார் என்பதில் யகரமெய் விரித்தல் விகாரம். மாக்கடல் - உரிச்சொற்றொடர். (இசு)

57. கருஞ்சிரங்கு வெண்டொழுநோய் கல்வளி காயும்
பெருஞ்சிரங்கு பேர்வயிற்றுத் தீபார்க்—கருஞ்சிரம
மாற்றியு ணீத்தவை தீர்த்தா ரரசராய்ப்
போற்றியு ணுண்பார் புரந்து.

(ப-ரை.) கருஞ்சிரங்கு நோய் - கருஞ்சிரங்கு நோயும், வென் டொழு நோய் - வெள்ளைக் குட்டனோயும், கல் நோய் - கல்லெரிப்பு நோயும், வளி நோய் - வாதனோயும், காயும் - வருத்துகின்ற, பெரும் சிரங்கு நோய்-கழலை (கட்டி) நோயும், பேர் வயிற்றுத்தீ நோயார்க்கு- மிக்க வயிற்றெரிச்சல் நோயுமாகிய இந்நோயை யுடையவர்களுக்கு, அரும் சிரமம்-(அவர்களது) பொறுத்தற்கரிய வருத்தத்தை, ஆற்றி - தணியச்செய்து, ஊண் ஈந்து-(அவர்களுக்கு) உணவைக் கொடுத்து, அவை தீர்த்தார் - அந்நோய்களை நீக்கியவர்கள், அரசராய் - மன்னவ ராய், போற்றி - (யாவராலும்) போற்றப்பட்டு, புரந்து - (உலகை) ஆண்டு, ஊண் உண்பார்-(விரும்பிய) உணவுகளை யுண்பார்கள், எ-று.

(வி - ரை.) நோய் என்பதை எல்லாவற்றோடுங் கூட்டுக. கல் நோய் என்பதற்குக் கல்லெரிப்புநோய் எனப் பழைய வுரையிற் பொ ருள்கூறப்பட்டிருக்கின்றது; அதுகல்லடைப்புநோய் எனவும்வழங்கு

தல் உண்டு. சிறுநீர்த் துவாரத்தில் கல்போலும் ஏதோ அடைத்துக் கொள்ளுதலால் உண்டாகும் ஒருவகை நோய். புரந்து என்பதற்குப் பதிலாகப் புரிந்து எனவும் பாடமுண்டு; அதற்கு விரும்பி எனப் பொருள் கூறுக. ஈந்து என்பது ஈத்து என்றானது வலித்தல் விகாரம். போற்றி என்பது செயப்பாட்டு வினைப்பொருளில் வந்த செய்வினையாகிய வினையெச்சம். (௫௭)

58. காமாடார் காமியார் கல்லா ரினஞ்சேரா

ராமாடா ராய்ந்தார் நெறிநின்று—தாமாடா

தேற்றாரை யின்புற விய்ந்தார்முன் னிம்மையான்

மாற்றாரை மாற்றி வாழ்வார்.

(ப - னா.) இம்மையான் - இப்பிறப்பில், மாற்றாரை - பகைவர்களை, மாற்றி - (போரில்) முதுகிடச்செய்து, வாழ்வார்-அரசர்களாய் வாழ்பவர்கள் (யாரெனின்), முன் - முற்பிறப்பில், காம் ஆடார் - (தீவழியிலாகும்) காமத்தை துகராமல், காமியார் - பிறர் பொருளை விரும்பாமல், கல்லார் இனம் - படிக்காதவர்களுடைய கூட்டத்தில், சேரார் - சேராமல், ஆம் ஆடார் - நீரில் விளையாடாமல், ஆய்ந்தார் - நூற்களை ஆராய்ந்துணர்ந்த பெரியோர்களது, நெறி நின்று தாம் ஆடாது-வழியிலிருந்து தாம் வழுவாமல் ஒழுக்கி, ஏற்றாரை-(தம்மையடுத்த) எற்பவருக்கு, இன்புற - (அவர்கள்) மகிழும்படி, ஈய்ந்தார் - (அவர்களுக்கு வேண்டியவற்றைக்) கொடுத்தவர்களேயாவர், ஏ - று.

(வி-நா.) காமம் என்பது கடைக்குறையாய்க் காம் என நின்றது. ஆடார் என்பன மூன்றும், காமியார் சேரார் என்பனவு முற்றெச்சங்கள். ஆய்ந்தார், ஈய்ந்தார், வாழ்வார் என்பன வினையாலணையும் பெயர்கள். ஆய்ந்தார் நெறி - இடப்பிறிதின்கிழமைப்பொருளதாகிய ஆற்றெறையை. நெறிநின்று - இதில் நின்று என்பது நீக்கப்பொருளில் வந்த ஈந்தனுருபு. ஆய்ந்தார் நெறிநின்று தாம் ஆடார் என்

பதை இரண்டு பொருளாகக்கொண்டு ஆய்ந்தார் நெறி - ஆய்ந்தாரது வழியில், நின்று - நிலைத்திருந்து, தாம் ஆடாது-தாம் தப்பாதொழுகி என்று பொருள் கூறுவாரும் உண்டு. இப்பொருளில் நின்று என்றதனானே ஆய்ந்தார் நெறியில் தப்பாமலிருந் தொழுகுதல் அமைதலின் மீண்டும் தாம் ஆடார் - தாம் தப்பாமல் ஒழுகி என்று கூறவேண்டிவது மிகையாமாதலின் அஃது அவ்வளவு சிறப்புடையதன்மென்க. இம்மையான் என்பதில் ஏழனுருபில் மூன்றனுருபும், ஏற்றாரை என்பதில் நான்கனுருபில் இரண்டனுருபும் வந்த உருபுமயக்கங்கள். இம்மையான் மாற்றாரை மாற்றி வாழ்வார் இங்ஙன மொழுகி நயந்தவர் என முடித்துக்கொள்க. (ருஅ)

59. வணங்கி வழியொழுகி மாண்டார் சொற்கொண்டு
நுணங்கிய நூலோக்கி நுழையா—விணங்கிய
பாலோக்கி வாழ்வான் பழியில்லா மன்னனாய்
நூலோக்கி வாழ்வா னுனித்து.

(ப-ரை.) வணங்கி-(இம்மையிற்)பெரியோரைப் பணிந்து, வழி ஒழுகி-(நல்ல) வழியிலே நடந்து, மாண்டார்-(கல்வி, ஒழுக்க முதலிய வற்றால்) மாட்சிமைப்பட்டவர்களது, சொல் கொண்டு-சொற்களைக் கேட்டு, நுணங்கிய நூல் - நுட்பமான பொருளுடைய நூற்+ளே, நோக்கி-ஆராய்ந்து, நுழையா - அந்நூல்களிலே நுழைந்து (தன்னறிவைச் செலுத்தி), இணங்கிய - (இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் நன்மை செய்வனவாகப்) பொருந்திய, பால் நோக்கி - பகுதிகளை ஆராய்ந்து, வாழ்வான்-வாழ்கின்றவன், பழி இல்லா (த)-(மறுமையில் பழித்தற்குரிய) குற்றமில்லாத, மன்னனாய் - அரசனாகி, நூல் - பல நூற்களையும், நுனித்து நோக்கி - நுட்பமாக ஆராய்ந்தறிந்து, வாழ்வான்-வாழ்வான், எ - று.

(வி - ரை.) மாண்டார் என்பது மாண் என்னும் பண்படியாகப் பிறந்த வினையாலணையும்பெயர். நுணங்கி யாராயவேண்டிய

பொருளை நுணங்கிய வென்றது காரியத்தைக் காரணமாகக் கூறிய உபசாரவழக்கு. துழையா - செய்யா என்னும் வாய்பாட்டிற்றத்தால் விளையெச்சம். பால்-பகல் என்பதன் மரூஉ; இது தொழிற்பண்புப் பெயர். பழிக்குக் காரணமாகிய குற்றத்தைப் பழி என்றது காரணத்தைக் காரியமாகக் கூறிய உபசாரம். நூல் நோக்கி வாழ்வா னுனித்து என்பதை நூல் நுனித்து நோக்கி வாழ்வான் என் இயைக்க. (ருக)

60. பெருமை புகழறம் பேணுமை சீற்றம்

அருமைநூல் சால்பில்லார் சாரி—னிருமைக்கும்

பாவம் பழிபகை சாக்காடே கேடச்சம்

சாபம்போற் சாருஞ் சலிந்து.

(ப - னர்.) பெருமை - பெருமையும், புகழ் - புகழும், அறம் - அறமும், சீற்றம் பேணுமை-கோபத்தை விரும்பாமையும், அருமை நூல்-அரிய நூலுணர்ச்சியும், சால்பு-(இவைபோன்ற பிற) மேலான குணங்களும், இல்லார் - இல்லாதவர்கள், சாரின் - (ஒருவனைவந்து) சேர்ந்தால், இருமைக்கும் - (அவனுக்கு இம்மை மறுமை என்னும்) இரண்டிலும், பாவம் (ஏ) - பாவமும், பழி (ஏ)-பழியும், பகை (ஏ) - பகையும், சாக்காடு ஏ - மாணமும், கேடு (ஏ) - (பொருள் முதலிய வற்றின்) அழிவும், அச்சம் (ஏ) - பயமும், சாபம்போல்-(பெரியோர் களா விடப்படும்) சாபத்தைப்போல, சலிந்து-(அவனைக்) கோபித்து, சாரும் - (தவறாமல்) வந்தடையும், எ-று.

(வி - னர்.) பேணுமை சீற்றம் என்பதைச் சீற்றம் பேணுமை என இயைக்க. பேணுத சீற்றம் என்பது பாடமாயின் விரும்பாத கோபம் என்க; இதற்கும் கோபத்தை விரும்பாமை என்பதே கருத் தென்க; இப்பாடம் அவ்வளவு சிறப்புடையதன்று; இது தமிழ்நடையன்று, வடமொழி நடை. சாக்காடே என்பதிலுள்ள ஏகாரத்தை முன்னுள்ள சாபமுதலிய மூன்றனோடும், பின்னுள்ள கேடுமுதலிய

இரண்டனோடுங் கூட்டுக. இச்செய்யுளில் முன்னிரண்டடியில் ஆறு பொருளும், பின்னிரண்டடியில் ஆறு பொருளுங் கூறப்பட்டன. அங்ஙனங் கூறப்பட்டனும் ஆறுபொருள் கூறப்பட்டனவெனவே கொள்க. இல்லார் - குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். இல்லார்ச் சாரின் என்பது பாடமாயின் இல்லாரை ஒருவன் சார்ந்தால் அவனைப் பழிமுதலிய அவ்வாறு திறத்தனவும் சாரும் எனக் கொள்க. (சு0)

61. ஆர்வமே செற்றங் கதமே யறையுங்கால்
ஓர்வமே செய்யு முலோபமே—சீர்சாலா
மானமே மாய வுயிர்க்குன மென்னுமே
ஊனமே தீர்த்தவ ரோத்து.

(ப - ரை.) ஊனம் தீர்த்தவர் - குற்றத்தினின்று நீங்கிய பெரியோர்களுடைய, ஒத்து-ஊர்கள், ஆர்வம் ஏ-(அறம் பிறழ்ந்து மாதர்கன்மேல் வைக்கும்) அன்பும், செற்றம் (ஏ) - பகை பாராட்டுதலும், கதம் ஏ - கோபமும், அறையுங்கால்-(நியாயங்) கூறுமிடத்து, ஓர்வம் ஏ - ஒருபாற் சார்தலும், செய்யும் - (மனத்தால்) செய்யப்படும், உலோபம் ஏ - உலோபமும், சீர்சாலா (த)-சிறப்பு வளராத, மானம் ஏ - பெருமையும் ஆகிய இவ்வாறு திறத்தனவும், மாய உயிர்க்கு - (இவ்வுலகத்தின்) மாயத்துட்டுள்ள மாந்தர்க்கு, ஊனமே-கெடுதியைச் செய்வனவையாகும், என்னும் - என்று சொல்லும், ஏ - று.

(வி - ரை.) ஊனந்தீர்த்தவர் - மீற்தன்றொகை; குற்றம் நீங்கியவர் எனக்கொண்டு அவ்வழிப் புணர்ச்சி எழுவாய்த்தொடர் என்றலுமாம். ஆர்வம் என்பதன் ஏகாரத்தைச் செற்றம் என்பதனோடுங் கூட்டுக. என்னுமே என்பதில் ஏகாரம் அசை. ஊனமே என்பதன் ஏகாரம் தேற்றப்பொருளது. மற்ற ஏகாரங்கள் எண்ணப்பொருளன. ஆர்வம் - சுற்றத்தார்மேல் அன்பு என்பது பழையவுரை. ஓர்வம் - ஒரு டாற்சார்தல்; இதனைப் பாங்கோடுதல் என்றார் பழைய உரைகாரர்.

ஓர்வம் என்பதே இக்காலத்து ஓரம் என வழங்குகின்றதுபோலும். உலோபம்-ஈயாமை; ஈயாமைக்குப் புறக்கரணங்களின் செயலின்மையின் செய்யும் உலோபம் என்பதற்கு 'மனத்தாற் செய்யப்படும் உலோபம்' என்று பொருள் கூறப்பட்டது. சீர் - சிறப்பு. சாலுதல்-வளர்தல், மிகுதல். மானம் - பெருமை. சிறப்பு வளராத பெருமையாவது-கல்வி, நல்லொழுக்க முதலிய உயர்ந்த தன்மைகள் பிறர் மதிக்கும்படி தன்னிடம் வளரப்பெற்றிராத ஒருவன் குலமுதலிய சிறப்பிலாத தன்மைகளால் தன்னை உயர்ந்தவன் என்று பாராட்டிக் கொள்ளுதல். அத்தகைய பெருமை பெருமையாகாதென்பதனை,

“கல்லா வொருவன் றகைமை தலைப்பெய்து
சொல்லாடச் சோர்வு படும்.” எனவும்,

“மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங்
கற்றா ரனைத்திலர் பாடு.” எனவும்,

“நுண்மா ணுழைபுல மில்லா னெழினல
மண்மாண் புனைபாவை யற்று.” எனவும்,

“மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்துங்
கீழல்லார் கீழல் லவர்.” எனவும்

வருவனவற்றா லறிக.

கல்வி முதலிய உயர்ந்த குணங்கள் தங்கண் பிறர் மதிக்கும்படி வளரப்பெறாமற் சிறிது வாய்க்கப் பெற்றவர்கள் பெருமை பாராட்டிக் கொள்ளுதலுங் குற்றமாம் என்பார் 'சீர்சாலா' என்றார். அவை அங்ஙனம் வளரப்பெற்றோர் பெருமை பாராட்டிக்கொள்ளுதலாமோ எனின் அவ ரதுபுரியாராதலால் அவர்க்கது கூறவேண்டாம் என்க. அவ ரதுபுரியார் என்பதனை,

“புணியுமா மென்றும் பெருமை சிறுமை
அணியுமார் தன்னை வியந்து.”

என்பதனாலறிக.

இப்பல்லேதானே தம்மைக் கெடுக்கவுள்ள இவ்வுலக மாய்கைக் குட்பட்டிள்ள உயிர்கட்கு இவ்வாறு திறத்தனவும் கூடின் தீயோடு கூடிய காற்றென மேன்மேலுந் துன்பஞ் செய்வனவாம் என்பார் ‘மாய உயிர்க் கூனம்’ என்றார். உயிர் என இருதிணையுங் கொள்ளக் கூறினாரேனும் இவற்றை யெல்லாம் பகுத்துணர வல்லார் மாந்தர் களையாதலின் உயிர்க்கு என்றதற்கு மாந்தர்க்கு எனப் பொருள் கூறப்பட்டது. (கஉ)

63. கூத்தும் விழவு மணமுங் கொலைக்களமு
மார்த்த முனையுள்ளும் வேறிடத்து—மோத்து
மொழுக்கு முடையவர் செல்லாரே செல்வி
னிழுக்கு மிழவுந் தரும்.

(ப-ரை.) ஒத்தும்-நூலுணர்ச்சியும், ஒழுக்கும்-(நல்ல) நடக்கையும், உடையவர்-உடைய பெரியோர்கள், கூத்து (உள்) உம்-கூத்தாடும் இடத்திலும், விழவு (உள்) உம்-திருவிழா நடக்கும் இடத்திலும், மணம் (உள்) உம் - கலியாண நடக்கும் இடத்திலும், கொலைக்களம் (உள்) உம் - (பிறரைக் கொலைபுரிந்த குற்றவாளிகளைக்) கொல்லுதலைச் செய்யும் இடத்திலும், ஆர்த்த - (போர்வீரர்களாற்) சூழப்பட்ட, முனை உள் உம் - போர்க்களத்திலும், வேறு இடத்தும் - இவற்றைப்போன்ற மற்ற இடங்களிலும், செல்லார்-போகார்; செல்லின் - போவார்களானால், (அங்ஙனம் போதலானது), இழுக்கும் - தாழ்வையும், இழவும் - (பொருள்) அழிவையும், தரும் - உண்டாக்கும், எ - று.

(வி - ரை.) ஆர்த்தல் - கட்டுதல்; இச்செய்வினை கட்டப்படுதல் என்னும் செய்ப்பாட்டுவினைப்பொருளதாய் இலக்கணையால்

போர்வீரர்களாற் சூழப்படுதலை யுணர்த்தியது. ஆர்த்த என்பதற்குப் போர்வீரர்கள் ஆரவாரிக்கின்ற என்றுரைப்பாருமுண்டு. முனையுள் ளும் என்பதிலுள்ள உள் ஏழனுருபு; அதனை அதன்முன்னுள்ள மற்றைய நான்களோடுங் கூட்டுக. உம்மை யாவும் எண்ணுப்பொரு ளன. ஒது என்னும் முதனிலை திரிந்த ஒத்து என்னும் செய்வினைத் தொழிற்பெயர் ஒதப்படுதல் என்னுஞ் செயப்பாட்டுவினைப் பொருள தாய்ப் பிறகு அவ்வாகுபெயராய் ஒதப்படும் நூற்களை யுணர்த்தி யது. ஒழுக்கம் - தொழிற்பெயர்; ஒழுகு - பகுதி, க் - விரித்தல்விகா ரம், உகரக்கேகி சந்தி, அம் - விசுதி. உடையவர் - குறிப்பு வினையா லீனையும்பெயர். இழுக்கு-முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர்; இழுகு தல் - பின்போதல் இழவு - விசுதிபெற்ற தொழிற்பெயர்; இழ - பகுதி, வு - தொழிற்பெயர் விசுதி. செல்லின் என்பதினின்றி செல்லுதல் என்பதைக்கொண்டு செல்லுதல் தரும் என வினை முடிக்க. 'சொல்லார்' எனவும் 'சொல்லின்' எனவும் பாடமுண்டு. ()

64. ஊடுண்டு கூறை யெழுத்தாணி புத்தகம்

பேடுண்டு மெண்ணு மெழுத்திவை—மாடுண்டு

கேட்டெழுதி யோதிவாழ் வார்க்கியந்தா ரிம்மையான்
வேட்டெழுத வாழ்வார் விரிந்து.

(ப - ரை.) இம்மையான் - இப்பிறப்பில், வேட்டு எழுத - (பிறர் தமது ஆணையை) விரும்பி எழுத, விரிந்து - (உறவு, செல் வம் முதலியவற்றிற்) பெருகி, வாழ்வார் - (மன்னர்களாய்) வாழ் பவர் (யாரெனில்), பேண் ஓடும் - விருப்பத்துடனும், மாண் ஓடும் - (மாணக்கர்க்குரிய) மாட்சிமையான தொழில்களுடனும், எண்ணும்- கணிதமும், எழுத்தும் - இலக்கணமுமாகிய, இவை - இவைகளை, கேட்டு - (உபாத்தியாயர்களைக்) கேட்டு, எழுதி - (எட்டில்) எழுதி, ஒதி - (அவற்றைப்) படித்து, வாழ்வார்க்கு - வாழ்கின்ற மாணவர்க ளுக்கு, ஊண் ஓடு - உணவையும், கூறை (ஒடு) - உடையையும்

எழுத்தாணி (ஒடு) - எழுத்தாணியையும், புத்தகம் (ஒடு)-புத்தகத்தையும், ஈயந்தார் - கொடுத்தவரேயாவர், எ-று.

(வி - னா.) இங்ஙனம் வாழ்வார் இவற்றை இவர்க்கு ஈயந்தாரே யாவர் என முடிக்க. பேடுனெடு மாடுனெடு என்பவற்றில் உள்ள ஒடுக்கள் உடனிகழ்ச்சிப் பொருளன. ஊடுனெடு என்பதிலுள்ள ஒடுகை கூறை முதலிய மற்றைய மூன்றனோடுங் கூட்டிக்; அஃது எண்ணி டைச்சொல். பேடுனெடும் என்பதிலுள்ள உம்மையை மாடுனெடு என்பதனோடும், எண்ணும் என்பதிலுள்ள உம்மையை எழுத்து என்பதனோடுங் கூட்டிப் பேடுனெடும் மாடுனெடும் எண்ணும் எழுத்தும் கேட்டெழுதி ஒதிவாழ்வார் என இயைக்க. வாழ்வார் விரிந்து என்பதனை விரிந்து வாழ்வார் என இயைக்க. இம்மையான் என்பதில் ஆன் எழுதுருபில் மூன்றனுருபு வந்து பொருந்திய உருபுமயக்கம். மாண்-மாட்சிமை; அஃது இலக்கணையால் மாணவர்க்குரிய தொழில் களை யுணர்த்தியது; மாணவர்க்குரிய தொழில்களாவன:— பொழுதொடு செல்லுதலும், வழிபாடாற்றலில் முனிவின்மையும், ஆசிரியனது குணத்தொடு பழகுதலும், அவன் குறிப்பிற் சார்தலும், இருவென இருத்தலும், சொல்லெனச் சொல்லுதலும், சித்திரப்பாவையின் அத்தகவு அடங்கி யிருத்தலும், செவிவாயாக நெஞ்சு களாகக் கொண்டு கேட்டவை கேட்டவை விடாதுளத் தமைத்தலும், போவெனப் போதலும், அவ்வினையாளரோடு பயிலுதலுமாகிய இவையும் இவற்றைப்போல்வன பிறவுமாம். (கூசு)

65. உயர்ந்தான் நிலைவனென் றொப்புடைத்தா னோக்கி
உயர்ந்தா னுலோதி யொடுங்கி—உயர்ந்தான்
அருந்தவ மாற்றச் செயின்வீடா மென்றார்
பெருந்தவஞ் செய்தார் பெரிது.

(ப - னா.) பெருந்தவம் - மேலான தவங்களை, பெரிது - மிகவுமாய்ந்து, செய்தார் - செய்துமுடித்த பெரியோர், ஒப்புடைத்தால் -

(ஒருவன்) தகுதியாகிய வழியினாலே, நோக்கி - ஆராய்ந்து, உயர்ந்தான் - (எல்லாவகையிலும் இயல்பாகவே) உயர்ந்திருப்பவன், தலைவன்-கடவுள், என்று - என்றுட்கொண்டு, உயர்ந்தான் - (அங்ஙனம் எல்லாவகையிலும் உயர்ந்துள்ள) கடவுளால் அருளப்பட்ட, நூல் - நூற்களை, ஒதி - கற்றுணர்ந்து, ஒடுங்கி - (அந்நூற்களீற் கூறியபடி) மனமடங்கி, உயர்ந்தான்-(அங்ஙனம்) உயர்ந்துள்ள கடவுளால் அளிக்கப்பட்ட, அருந்தவம் - அருமையாகிய தவங்களை, ஆற்ற - மிகுதியும், செயின்-செய்வானாலை, வீடு ஆம்-அவனுக்கு முத்தியுண்டாம், என்றார்-என்று கூறியருளினார், என்று.

(வி - ரை.) பெருந்தவம் பெரிது செய்தார் (இத்தகையதற்கு வீடாம்) என்றார் என வினை முடிக்க. இச்செய்யுளில் ஒருவன் ஒப்புடைத்தால் நோக்குதலும், உயர்ந்தான் தலைவன் என்றுட்கொள்ளுதலும், உயர்ந்தானருளிய நூல் யோதுதலும், ஒடுங்குதலும், உயர்ந்தானருளிய அருந்தவமாற்றச் செய்தலும், அவற்றால் அவன் வீடு எய்தலும் ஆகிய ஆறுபொருள்கள் கூறப்பட்டன எனக் கொள்க. உயர்ந்தான் என்பன மூன்றும் வினையாலணையும் பெயர்கள். ஒப்புடைத்து-குறிப்புவினையாலணையும் பெயர்; இதில் ஒப்பு-தெரிநிலைத்தொழிற் பெயர்; ஒ-பகுதி, ப்-சந்தி, பு-தொழிற்பெயர் விசுதி, இங்ஙனமாகிய இத்தொழிற்பெயர் உடை என்னுங் குறிப்பு வினைப்பகுதியோடு கூடி ஒப்புடை என அனைத்து மொருபகுதியாயிற்று, த் - சந்தி, து - ஒன்றன்படர்க்கை விசுதி; இஃது ஈண்டு ஒரு சொல்; இரண்டு சொல்லாகக் கொள்ளின் தகுதியையுடையதாகிய வழி என்றுரைக்க. ஆல்-மூன்றனுருபு; ஆன் எனப் பிரித்துக் கொள்ளுதலுமாம். வீடு - முதனிலை திரிந்தபெயர்; பெரிது செய்தார் - குறிப்பு வினையெச்சத் தொடர்.

(சுரு)

66. காலனா ரீடறுத்தல் காண்குறின் முற்றுணர்ந்த
பாலனார் நூலமர்ந்து பாராது—வாலிதா

ஊறுபா டில்லா வுயர்தவந்தான் புரியின்
ஏறுமா மேலுலக மேர்ந்து.

(ப-ரை.) காலஞர்-எமனது, ஈடு-வலிமை, அறுத்தல்-அறுத்தற் குரியவழியை, காண்குறின்-அறிய விரும்பினால், முற்றுணர்ந்த-முழு வதுமறிந்த, பாலஞர் - பான்மையை யுடையவராகிய கடவுளுடைய, தூல் - தூற்களை, அமர்ந்து - விரும்பி, பாராது - (தூற்களைக் கற்றல் முதலிய உளவாகும் வருத்தங்களைக்) கவனியாமல், ஓர்ந்த - அவற்றிற் கூறியவற்றை) உணர்ந்து, வாலிது ஆ (க) - மனத்தைத் தூய்மை யுடையதாக வைத்து, ஊறுபாடு இல்லாத - கெடுதியில்லாத, உயர் தவம் - உயர்வாகிய தவத்தினை, புரியின் - ஒருவன் செய்வானால், மேல் உலகம் - (எவற்றினும்) மேலாகிய உலகமாகிய முத்தியுலகத் தில், ஏறும் - (அவன்) ஏறுவான், ஏ-று.

(வி-ரை) முத்தியுலகத்தில் ஏறுதலாவது முத்தி யுலகத்திற்குப் போதல். உயிர்களின் காலத்தைக் கணித்திடுபவனான எமனுக்குக் காலன் என்பது பெயராயிற்று; ஆர் - ஆன் விசுவாசமேல் மரியாதை பற்றி வந்த விசுவாசம். முற்றுணர்ந்த என்னும் விசேடணத்தால் முற்றுணர்ந்த பாலஞர் என்பதற்கு முழுது முணர்ந்தவராகிய கடவுள் எனப் பொருள் கூறப்பட்டது. என்னை? முழுது முணர்ந்தவர் அவரே ஆதலின். பாலன் - பான்மையையுடையவன்; இதிலும் ஆர்-விசுவாசம் மரியாதைபற்றிவந்த விசுவாசமேல் விசுவாசமேயாம் என்க. ஆக என்னும் வினையெச்சம் ஈடுகெட்டு ஆ என நின்றது. ஊறுபாடு என்பதில் ஊறு என்பது உறு என்னும் முதனிலை திரிந்த தொழிற் பெயர்; பாடு என்பது படு என்னும் முதனிலை திரிந்த தொழிற் பெயர்; இவற்றுள் ஊறு என்பது ஒரு காரியத் தடையாகப் பொருந்துதல் என்னும் பொருளது; இவ்விரண்டுங் கூடி ஒரு சொல்லின் தன்மை பெய்திக் கெடுதி என்னும் டொருளினவாயின. உயர் தவம் என்பது உயர்வாகிய தவம் என்றதலின் பண்புத்தொகை நிலைத்தொடர் என்க; உயர்ந்த தவம் என வினைத்தொகையாகக்

கொள்ளலாகாதோவெனின் தவம் முன் உயர்வின்றியிருந்து பின் உயர்ந்ததெனக் கொள்ளவேண்டிவருமாதலாலும், தவம் எக்காலத்தும் உயர்வுடையதாதலாலும் அங்ஙனங் கொள்ளலாகாதென்க. இங்ஙன மன்றி ஆன்மாக்கள் உயர்த்தற்குக் காரணமாகிய தவம் எனக்கொண்டு வினைத்தொகை எனின் அஃது அமைவுடையதாம். மேல் உலகம் - பண்புத்தொகைநிலைத்தொடர். ஓர்ந்து: ஓர் - பகுதி. (சுசு)

67. பொய்தீர் புலவர் பொருள்புரிந் தாராய்ந்த
மைதீ ருயர்கதியின் மாண்புரைப்பின்—மைதீர்
சுடரின்னு சொல்லின்று மாறின்று சோர்வின்
றிடரின் நிணிதுயிலு மின்று.

(ப-ரை.) பொய்தீர் - பொய்யினின்று நீங்கிய, புலவர் - அறி வினையுடைய பெரியோர்கள், பொருள் புரிந்து-உண்மைப்பொருளை அடைய விரும்பி, ஆராய்ந்த-ஆய்ந்துணர்ந்த, மைதீர்-குற்றத்தினின்று மியல்பினைக்கிய, உயர் கதியின்-(வெற்றினூர்) மேன்மையாகிய கதி யாகிய முத்தியுலகினது, மாண்பு - மாட்சிமையை, உரைப்பின் - சொல்லுமிடத்து, மைதீர் - இருளைப்போக்குகின்ற, சுடர் இன்று- சூரியன் இல்லை, சொல் இன்று-பேச்சு இல்லை, மாறு இன்று-(தன் னிலையினின்று) மாறுதல் இல்லை, சோர்வு இன்று - தளர்ச்சி இல்லை, இடர் இன்று - தன்பம் இல்லை, இனிது துயிலும் இன்று-இனிமை யாகிய தூக்கமும் இல்லை, எ-று.

(வி - ரை.) இனிதுதுயில் என்னுந்தொடர் நிலைமொழி ஈற் றுத்து - கெட்டு இனிதுயில் என்றாயிற்று; இது இனிமையாகிய துயில் என்றதலின் பண்புத் தொகைநிலைத்தொடர். தமிழ்நூற்கள் வீட்டின் இலக்கணத்தை இங்ஙனமே கூறின. இவ்வாறே புறப்பொ ருள் வெண்பாமாலை-பொதுவியற்படலத்தில் காஞ்சிப் பொதுவியற் பால என்னும் பகுதியில் “புலவரேத்தம் புத்சேணு” என்னுத் துறையில் வீட்டின் இலக்கணங் கூட்டப்பட்டிருக்கின்றது. அது,

“போய்யில் புலவர் புரிந்துறை மேலுலகம்
ஐயமொன் நின்று யறிந்துரைப்பின்—வெய்ய
பகலின் நிரவின்று பற்றின்று துற்றின்
நிகலின் நளிவரவு மின்று.” என்பது.

இங்ஙனமே கம்பநாடரும் ராமாயணத்தில் ஆரணியகாண்டத்
தில் சரபங்கர் பிறப்பு நீங்குபடலத்தில் இருபதாஞ் செய்யுளில்,

“சிறுகா லையிலா நிலையோ திரியா
குறுகா நெடிகா குணம்வே றுபடா
உறுகால் கிளர்பூ தமெலா முகினு
மறுகா நெறியெய் தவன்வா னுடையாய்”

என்று கூறியிருத்தலையும் நோக்குக.

(சுஎ)

68. கூரம்பு வெம்மண லீர்மணி தூங்கலும்
ஈரும் புசையிருளோ டிருணால்—ஆராய்
தழிகதி யிம்முறையா னன்ற ரதைந்தார்
இழிகதி யிம்முறையா னேழு.

(ப-ரை.) கூர் அம்பு (உம்)-கூர்மையாகிய பாணங்கள் உள்ள
இடமும், வெம் மணல் (உம்)-வெப்பமாகிய மணல் உள்ள இடமும்,
ஈர் மணி (உம்)-குளிர்ச்சியாகிய மணிகளிருக்கும் இடமும், தூங்கல்
உம்-(மயங்கித்) தூங்கிக்கிடக்கும் இடமும், ஈரும்-(பிராணிகளைத்)
தூன்பப்படுத்தும், புதை (ஒடு) - புகையுள்ள இடமும், இருள் ஒடு -
(சாதாரணமாகிய) இருள் உள்ள இடமும், இருள் (ஒடு) - பேர்
இருள் உள்ள இடமும் (என), இழிகதி ஏழு - இழிவாகிய ஏழு நா
கங்களை, இம்முறையான் - இந்த வரிசையில் வைத்து, தூல் (உயர்ந்
தான் அருளிய) தூற்களை, ஆராய்ந்து-ஆய்ந்து, அழிகதி - (பிராணி
கள்) அழிதற்குக் காரணமாகிய இந்நாகங்களினுடைய, இம்முறை
யான் - இந்த வரிசையினின்று, ஆன்றார் - நீங்கிய பெரியோர்கள்,
அதைந்தார் - கூறினார்கள், எ-று.

(வி - னா.) கூரம்பு முதலிய ஏழும் அவைகள் உள்ள இடங்களை யுணர்த்தலின் தானியாகுபெயர்கள் என்க. ஆன்றார் என்பது அகன்றார் என்பதன் மருஉ; அகல் - பகுதி, அதில் லகரமெய் நகரமெய்யானது சந்தி, அது நகரமெய்யானது மெலித்தல்விகாரம், ந்-இறந்தகால இடைநிலை, ஆர் - விசுதி; இது வினையாலணையும்பெயர்; ஆல் என்பதே பகுதி எனக்கொண்டு ஆன்றார் என்பதற்குக் கல்வி கேள்விகளில் தகுதி வாய்ந்தவர்கள் என் றுரைப்பாருமுண்டு; அப்பொருள் ஈண்டு இடர்ப்பாடுடையதாகும். இம்முறையான் என்பன இரண்டனுள் முதலதிலுள்ள ஆனுருபு ஐந்தனுருபில் வந்து மயங்கியது எனவும், இரண்டாவதிலுள்ள ஆனுருபு ஏழனுருபில்வந்து மயங்கியது எனவுங் கொள்க. 'வெண்மணல்' எனவும் பாடமுண்டு. ஈரம் என்பது கடைக்குறைந்து ஈர் என நின்றது. தூங்கலும் என்றதிலுள்ள உம்மையை அதன் முன்னுள்ள மூன்றேனெடுங் கூட்டுக. இருளோடு என்பதிலுள்ள ஒடு என்பதைப் புதை என்பதனோடும், பின்னுள்ள இருள் என்பதனோடுங் கூட்டுக. இவ்விரண்டும் எண்ணிடைச்சொற்கள். இழிகதி ஏழு இம்முறையான் நூல் ஆராய்ந்து அழிகதி இம்முறையான் ஆன்றார் அறைந்தார் என இயைக்க. (சு அ)

69. சாதல் பொருள்கொடுத்த லின்சொற் புணர்வுவத்தல்
நோதற் பிரிவிற் கவறலே—ஓதலின்
அன்புடையார்க் குள்ளன வாறு குணமாக
மென்புடையார் வைத்தார் விரித்து.

(ப - னா) சாதல் (ஏ) - (தம் நண்பர்கள் இறந்தால் தாமும்) இறத்தலும், பொருள் கொடுத்தல் (ஏ) - (அவர்கட்கு வேண்டிய) பொருள்களைக்கொடுத்தலும், இன்சொல் (ஏ)-இனிமையாகிய சொற்களைச் சொல்லுதலும், புணர்வு உவத்தல் (ஏ) - அவர்களோடு கூடியிருக்க விரும்புதலும், நோதல்(ஏ)-(அவர்கள் வருந்தினால் தாமும்) வருந்துதலும், பிரிவில்-(அவர்களை விட்டுப்) பிரிகையில், கவறல் ஏ-

மனங்கலங்குதலும் ஆகிய, ஆறுகுணம் - இவ்வாறு குணங்களும், அன்பு உடையார்க்கு - (உண்மையான) அன்பை யுடையவர்களிடத்தில், உள்ளனவாக - இருப்பன என்று, ஒதலின்-(உண்மை நடப்பினர் தன்மையை ஆய்ந்துணர்ந்த அறிஞர்கள்) கூறுதலால், மென்புடையார் - மென்மைத்தன்மையைத் தம்மிடங்கொண்டுள்ள புலவர்கள், விரித்து - விளக்கி, வைத்தார் - (தம்முடைய நூற்களிற் கூறிவைத்தார்கள், ஏ-று).

(வி - ரா.) கவறலே என்பதிலுள்ள ஏகாரத்தை அதன் முன்னுள்ள ஐந்தேனெங்கு கூட்டுக. (இவை) ஆறுகுணம் அன்புடையார்க்குள்ளன ஆக ஒதலின் மென்புடையார் விரித்து வைத்தார் என இயைக்க. வருவிக்கப்பட்ட சொற்கள் இசை யெச்சங்கள். ஒதலின் என்பதில் ஒதல் தொழிற்பெயர்; இன் - சாரியை, ஆல் உருபு தொக்கது எனக் கொள்க. மென்புடையார் எனப் பொதுப்படக் கூறினமையின் அன்புடைய நாயகன் நாயகிக்குங் கொள்க. அன்பின் தன்மையை இவ்வாசிரியர் நன்கு விளக்கிக் கூறினார்; இதனால் இவ்வாசிரியர் அத்தகைய அன்பின் தன்மையை உடையவராயிருந்திருப்பர் எனத் தோன்றுகின்றது. (சூக)

70. எடுத்தன் முடக்க னிமிர்த்த னிலையே

படுத்தலோ டாடல் பகரின்—அடுத்தயிர்

ஆறு தொழிலென் றறைந்தா ருயர்ந்தவர்

வேறு தொழிலாய் விரித்து.

(ப - ரா.) உயிர் அடுத்த - பிராணிகளைச் சார்ந்த, தொழில் - தொழில்களை, பகரின்-சொல்லுமிடத்து, எடுத்தல்(ஏ)-(உறுப்புக்களை) எடுத்தலும், முடக்கல் (ஏ) - முடக்குதலும், நிமிர்த்தல் (ஏ) - நிமிரச் செய்தலும், நிலை ஏ - நிலைக்கச் செய்தலும் (நிறுத்தலும்), படுத்தல் ஒடு - படுத்தலும், ஆடல் (ஒடு)-ஆடலும் (ஆகிய), ஆறு என்று-ஆறு

கும் என்று, உயர்ந்தவர் - (அறிவிற்) சிறந்தவர்கள், வேறு தொழில் ஆய் - இவற்றை வெவ்வேறு தொழில்களாக, விரித்து - விளக்கி, அறைந்தார் - கூறினார்கள், ஏ-று.

(வி - னா.) நிலை என்பது நிற்பித்தல் என்னும் பிறவினைப் பொருளில்வந்த தன்வினைத் தொழிற்பெயர்; அதைச்சார்ந்த ஏகாரத்தை அதன் முன்னுள்ள எடுத்தல்முதலிய மூன்றனோடும், படுத்தல் என்பதைச் சார்ந்த ஓடு என்பதை ஆடல் என்பதனோடும் கூட்டுக. அடுத்த உயிர் என்பது நிலைமொழியின் ஈற்றகார்தொக்கு அடுத்துயிர் என்றாயிற்று. ஆக என்னும் வினையெச்சம் ஆய் எனத் திரிந்த நின்றது. உயிர் அடுத்த தொழில் பகரின் (இவை) ஆறு என்று உயர்ந்தவர் வேறு தொழிலாய் விரித்து அறைந்தார் என இயைக்க. (எ0)

71. ஐயமே பிச்சை யருந்தவர்க் கூணுடை

ஐயமே யின்றி யறிந்தீந்தான்—வையமும்

வானும் வரிசையாற் றானாளு நாளுமே

யினமே யின்றி யினிது.

(ப-நா.) ஐயம் ஏ - ஐயமும், பிச்சை (ஏ) - பிச்சையும், அருந்தவர்க்கு - அருமையாகிய தவத்தினைச் செய்வோர்க்கு, ஊண் (ஏ) - உணவையும், ஆடை (ஏ) - (ஆடையில்லாதவர்களுக்கு) ஆடையும் (ஆகிய இவற்றை), ஐயம் இன்றி - சந்தேகம் இல்லாமல், அறிந்து - (அறத்தின் தன்மையை) உணர்ந்து, ஈந்தான் - கொடுத்தவன், வையமும் - பூமியையும், வானும் - சொர்க்கத்தையும், நானும் - எப்பொழுதும், ஈனம் இன்றி - குறைவு இல்லாமல், வரிசையான் - (தக்க) முறைமையோடு, இனிது ஆளும் - நன்றாய் ஆளுவான், ஏ-று.

(வி - னா.) தான்-அசை. இச்செய்யுளில் ஐயமுதலிய நான்கு பொருளோடு வையத்தை ஆளுதலும், வானை ஆளுதலுமாகிய இரண்டு பொருளையுங் கூட்டி ஆறு பொருள்கள் கூறப்பட்டன எனக்

கொள்க. ஐயமாவது ஏற்போரொவர்க்குங் கொடுத்தல். பிச்சையாவது தவசிகளுக்கும், துறவிகளுக்குங் கொடுத்தல். நாளும் என்பதன் உம்மை முற்றுப்பொருளது. ஐயமே என்பதிலுள்ள ஏகாரத்தை மற்ற மூன்றினோடுங் கூட்டுக. மற்ற ஏகாரங்கள் அசைகள். (ஏக)

72. நடப்பார்க்கு ணல்ல பொறைதாங்கி னார்க்குண்
கிடப்பார்க்குண் கேளிர்க்குண் கேடின்—றுடற்சார்ந்த
வானகத்தார்க் கூணே மறுதலையார்க் கூணமைத்தான்
தானகத்தே வாழ்வான் நக.

(ப-ரை.) நடப்பார்க்கு ஊண் (ஏ)-வழி நடப்பவர்க்கு உணவும், நல்ல-மிகுந்த, பொறை-சுமையை, தாங்கினார்க்கு ஊண் (ஏ)-சுமந்து தளர்ந்தவர்க்கு உணவும், கிடப்பார்க்கு ஊண் (ஏ)-(நோயாற்) கிடப்பவர்க்கு உணவும், கேளிர்க்கு ஊண் (ஏ) - சுற்றத்தவர்க்கு உணவும், உடல் சார்ந்த-(தன்) உடம்பைச் சார்ந்த, வானகத்தார்க்கு ஊண்(ஏ)-வானுலகிலுள்ள பிதிர்களுக்கு உணவும், மறுதலையார்க்கு ஊண் ஏ - வேறு நாட்டில் இருந்து வந்தவர்களுக்கு உணவும், கேடு இன்றி - கெடுதல் இல்லாமல், அமைத்தான் - (கொடுக்கும்படி) அமைத்து வைத்தவன், அகத்து - தன் மனையில், தக வாழ்வான் - தகுதியாக வாழ்வான், ஏ - று.

(வி - ரை.) பிதிர்களுக்கு உணவு அமைத்தலாவது நீர்க்கட னாற்றுதல். ஏகாரத்தை மற்ற ஊண் என்னுஞ் சொற்களோடுங் கூட்டுக. ஊண் அமைத்தல் ஒன்றாயினும் இங்குக் கூறப்பட்ட அவரவரை நோக்கி வெவ்வேறாயிற்றென்க; அன்றி அவரவர் விரும்பும் வண்ணம் அமைத்தல்வேண்டும் என்பார் இங்ஙனம் வெவ்வேறுகக் கூறினார் என்றலுமாம். இங்கு வானகம் என்றது பிதிர்லோகத்தை; இஃது ஒருசொல்; இதனை வான் அகம் எனப் பிரித்து அகம் என்பதை எழுநூறுபாகக் கொள்ளுதலுமாம். நல்ல என்பதற்கு மிகுந்த என்

னும் பொருளுதாம் என்பதனை நல்லவெய்யில், நல்லபசி என்னும் உலகவழக்கானறிக. (எஉ)

73. உணராமையாற்குற்ற மோத்தான் வினையாம்
உணரான் வினைப்பிறப்புச் செய்யும்—உணராத
தொண்டிருந் துன்பந் தொடரும் பிறப்பினான்
மண்டிலமு மாகு மதி.

(ப-ரை.) உணராமையால் - அறியாமையால், குற்றம் (ஆம்) - (காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்னுங்) குற்றங்கள் உண்டாகும்; ஓத்து ஆன் - நூலின் உணர்ச்சியினால், வினை ஆம் - நல்வினை (புண்ணியம்) உண்டாகுத்; உணரான் - (நூற்களை) உணராதவனுடைய, வினை - செயல்கள், பிறப்புச்செய்யும் - பிறப்பையுண்டாக்கும்; பிறப்பினால் - அப்பிறப்பினால், உணராத - அறியப்படாத, தொண்டு - ஒன்பதாகிய, இருந்துதன்பம்-பெருந்துன்பங்கள், தொடரும்-தொடர்வனவாம்; (அன்றியும்), மண்டிலமும் ஆகும் - பஞ்சபரிவர்த்தனைகளும் உளவாகும், மதி - (நீ நன்றாய்) நோக்கு, எ-று.

(வி - ரை.) அறியாமையை அவித்தை எனவும், அஞ்ஞானம் எனவுங் கூறுவர் வடநூலார். தொண்டு - ஒன்பது; ஒன்பது பெருந்துன்பங்களாவன: உயிரும், உயிரில்லாதனவும், புண்ணியமும், பாவமும், முற்றும், செறிப்பும், கட்டும், முதிர்ப்பும், வீடும் என்பன; இவை இங்ஙனம் பழைய உரையிற் கூறப்பட்டன. புண்ணியமும் பாவம்போலப் பிறவிக்கேதுவாகலின் இவற்றுடன் கூட்டப்பட்டது. வீடு - மாணம். மற்றவற்றின் விளக்கத்தை அருகநூல் வல்லார்வாய் கேட்டுணர்க. பஞ்ச பரிவர்த்தனைகளாவன:--கருமம், அவித்தை, வாசனை, உருசி, மாயாசம்பந்தம் என்பன; இவை மாறிமாறி வருதலின் பரிவர்த்தனை எனப்பட்டன; பரிவர்த்தனை-மாறிவரல். மண்டிலம் என்பது ஈண்டுப் பரிவர்த்தனை என்னுஞ் சொல்லின் பொருளைக் குறிப்பதாகும்; மண்டிலம் - வட்டமாய் ஒடுதல். (எங)

74. மனைவாழ்க்கை மாதவமென் நிரண்டு மாண்ட
வினைவாழ்க்கை யாக விழைப—மனைவாழ்க்கை
பற்றுத வின்றி விடுதல்முற் சொல்லுமேல்
பற்றுதல் பாத்திற வம்.

(ப-ரை.) மனை வாழ்க்கை-மனைவாழ்க்கையும், மா தவம்-சிறந்த தவமும், என்று இரண்டும் - என்று சொல்லப்பட்ட இரண்டையும், மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட, வினை வாழ்க்கை ஆக-நல்வினைக்குரிய வாழ்க்கைகளாகவே கொண்டு, விழைப - (அறிவுடையோர்) விரும்பு வார்கள்; மனை வாழ்க்கை-மனைவாழ்க்கையாவது, பற்றுதல்-(இவ்வுல கப்பொருள்களிற்)பற்றுடையனாயிருத்தல்;பாத்தில்-நீங்குதலில்லாத, தவம் - தவமாவது, இன்றி விடுதல் - அப்பற்று மனத்திலில்லாதபடி அதனை விடுதலும், முன் சொல்லும்-(மேன்மையாகிய பொருள்கள் எவற்றினு முன்னுனதாகச் சொல்லப்படும், மேல் பற்றுதல் - (மேன் மையானதாகிய முத்தியை) விரும்புதலும் ஆகும், எ - று.

(வி - ரை.) மேல்-பண்பாகுபெயர். பாத்து - பகுத்தல்; இதில் பகு என்பதன் விகாரமாகிய பா - பகுதி, து - தொழிற்பெயர்விசுதி. “மனைவாழ்க்கையும் மாதவமும் என்று சொல்லப்பட்ட இரண்டும் மாட்சிமைப்பட்ட நல்வினையாக விரும்புவார்கள்; அவற்றுள், மனை வாழ்க்கையாவது பொருளின்மேற் பற்றுடையனாய் ஒழுகுதலாம்; இதன்கண் முற்சொல்லிய மாதவமாவது பொருள்கண்மேற் பற்று தல் இன்றி நீங்குதல். இனி யோகமாகிய பாத்தில் தவமாவது உல கின் உச்சிமேற் பற்றுதலாகிய வீட்டைத்தரும்” என்பது பழைய உரை; இப்பொருளில் மேல் என்பது இடவாகு பெயர். (எச)

75. இடைவனப்புந் தோள்வனப்பு மீடின் வனப்பும்
நடைவனப்பு நாணின் வனப்பும்—புடைசால்

கழுத்தின் வனப்பும் வனப்பல்ல வெண்ணே
டெழுத்தின் வனப்பே வனப்பு.

(ப - ணா.) இடை வனப்பும் - இடையினது அழகும், தோள் வனப்பும் - தோள்களினது அழகும், ஈடின் வனப்பும் - பெருமையினது அழகும், நடை வனப்பும் - நடையினது அழகும், நாணின் வனப்பும் - நாணத்தினால் உண்டாகும் அழகும், புடைசால் - பக்கங்கள் நன்கமைந்துள்ள, கழுத்தின் வனப்பும் - கழுத்தினது அழகும், வனப்பு அல்ல - அழகாகா, எண் (இன்) ஒடு - (ஒருவர்க்குக்) கணித நூலுணர்ச்சியும், எழுத்தின் (ஒடு) - இலக்கணநூலுணர்ச்சியுமாகிய இவற்றாலாகிய, வனப்பே - அழகே, வனப்பு - அழகாகும், எ - று.

(வி - ணா.) உம்மை யாவும் எண்ணுப்பொருளான. ஒடு என்பதும் எண்ணிடைச்சொல்லே; அதை எழுத்தின் என்பதோடுங் கூட்டுக. எழுத்தின் என்பதிலுள்ள இன் சாரியை எண் என்பதோடுங் கூட்டுக. ஈடு - பெருமை. சால் என்பது உரிச்சொல்; ஆஃ தீண்டு வினைச்சொல்லின் தன்மை மெய்தித் தெரிநிலை வினைப்பகுதியாய்க் கழுத்து என்பதோடு கூடி வினைத்தொகையாயிற்று. வனப்பே என்பதிலுள்ள ஏகாரம் பிரிநிலைப்பொருளது. (எடு)

76. அறுவர் தந்நூலு மறிந்துணர்வு பற்றி
மறுவரவு மாறான நீக்கி—மறுவரவின்
மாசா ரியனா மறுதலைச்சொல் மாற்றுதலே
ஆசா ரியன தமைவு.

(ப - ணா.) அறுவர் - அறுசமயத்தாருடைய, நூலும் - நூற்களையும், அறிந்த - கற்றறிந்த, உணர்வுபற்றி - (நல்ல) ஞானத்தையடைந்த, மறுவரவு ஆன - குற்றமுடையனவாகிய பொருள்களையும், மாறு ஆன - மாறுபட்ட பொருள்களையும், நீக்கி - தள்ளி, மறுவரவு இல் - குற்றமில்லாத, மா - சிறந்த, சாரியன் ஆ (க) - ஒழுக்கத்தை

யுடையவனாக (விருந்து), மறுதலைச்சொல்-(நல்லபுகழினுக்கு) மாறாகிய பழிச்சொற்களை, மாற்றுதலே - நீக்குதலே, ஆசாரியனது - குருவினது, அமைவு - இயல்பாகும், எ-று.

(வி - ரா.) அறுவர் என்பது ஈண்டு நூல் என்கிற குறிப்பால் அறுசமயத்தவர்களை யுணர்த்தலின் தொகைக்குறிப்பு. மறு - குற்றம், வரவு - அது பொருந்துதல். ஆன - பலவிற்பாட்டை விரையா லணையும்பெயர். மறுவரவு இல் மாசாரியனது என்பதற்கு, “மறித்துப் பிறத்தலில்லாத பெரிய சரிதையை யுடையவனாய்” என்பது பழைய உரை. ஏ - பிரிநிலைப்பொருளது. (எசு)

77. ஒல்லுவ நல்ல வருவவேற் கண்ணினுப்
வல்லுவ நாடி வகையினுல்--சொல்லின்
கொடையினுற் போகஞ் சுவர்க்கந் தவத்தால்
இடையாத் தவத்தினுல் வீடு.

(ப - ரா.) ஒல்லுவ - (ஒன்றோடொன்று நன்கு) ஒப்பனவும், நல்ல உருவ - அழகிய வடிவியுடையனவுமாகிய, வேல் கண்ணினும் - வேல்போன்ற கண்களையுடையவளே! வல்லுவ - (கற்றற்கு) வல்லனவாகிய (கூடியனவாகிய) நூற்களை, நாடி - ஆராய்ந்து, வகையினுல் - (சொல்லுதற்குரிய) விதத்தினுல், சொல்லின் - சொல்லுமிடத்து, கொடையினுல் - ஈகையினுல், போகம் - போகமும், தவத்தால் - தவத்தினுல், சுவர்க்கம் - சுவர்க்கமும், அடையாத்-(மனம் உலகப் பொருள்களிற்) செல்லுதலில்லாத, தவத்தினுல் - தவத்தினாலே, வீடு - முத்தியுலகும் உளவாம், எ-று.

(வி - ரா.) ஒல்லுவ, வல்லுவ - பலவிற்பாட்டை விரையா லணையும் பெயர்கள்; முன்னது தெரிநிலை, பின்னது குறிப்பு; இவற்றுள் முறையே ஒல், வல் - பகுதிகள்; முன்னதில் வகாமெய் எதிர்கால இடைநிலை, பின்னதில் வகாமெய் உடம்படுமெய்; உதரம் இரண்டினுஞ் சாரியை, (எசு)

78. நாற்கதியுந் துன்ப நவைதீர்த்தல் வேண்டுவான்
பாற்கதியின் பாற்பட வாராய்ந்து—நூற்கதியின்
எல்லை யுயர்த்தார் தவமுயலின் மூன்றைந்தேழ்
வல்லை வீடாகும் வகு.

(ப-ரை.) நாற்கதியும் துன்பம்-(தேவர்கதி, நாகர்கதி, விலங்கு
கதி, மக்கள்கதி என்னும்) நான்கு கதிகளிலும் உள்ளது துன்பமே;
(ஆகையால்), நவை - அத்துன்பத்தை, தீர்த்தல் வேண்டுவான்-நீக்கு
தலை விரும்புகின்றவன், பாற்கதியின்-(முற்கூறப்பட்ட) பகுதிகளை
யுடைய கதிகளினது, பால் - கூறுபாடுகளை, பட ஆராய்ந்து -
பொருத்த ஆராய்ந்து, நூல் கதியின்-நூற்களிற் கூறப்பட்டுள்ள வழி
களினுடைய, எல்லை உயர்த்தார்-எல்லையினின்று உயர்த்தவர்களாகிப்
முனிவர்களாது, தவம் - தவத்தினை, முயலின் - (ஒருவன்) முயன்று
செய்வாளுனால்; மூன்று-(அவனுக்கு)மூன்றும்பிறப்பிலேனும்,இந்து-
இத்தாம் பிறப்பிலேனும், ஏழ் - ஏழாம் பிறப்பிலேனும், வல்லை - திட
மாக, வீடு ஆகும் - முத்தி உலகு உளதாகும் (என்று), வகு - விரித்
துச் சொல்லு, எ - று.

(வி - ரை.) நவை என்றதனோடு சுட்டைக் கூட்டுக. வேண்டு
வான், உயர்த்தார் - வினையாலணையும் பெயர்கள். பால் என்பது
பகல் என்பதன் மரூஉ. படுதல் - ஈண்டுப் பொருந்துதல். நூற்கதி -
ஏழாம் வேற்றுமை யுருபும்பயனு முடன்றொக்காதொகை. கதியின்
எல்லை - ஆற்றன்றோகை. எல்லையுயர்த்தார் - இந்தன்றொகை. நூற்கதி
யின் எல்லையுயர்த்தார் என்றதற்கு “நூல்வழியான் எல்லை காண்
கின்ற முனிவார்” என்பது பழைய உரை. வீடு என்ற குறிப்பான்
மூன்று, இந்து, ஏழ் என்பன அவ்வப்பிறப்புக்களை யுணர்த்தலின்
இவை தொகைக்குறிப்புகள். (ஏ அ)

79. தாயிழந்த பிள்ளை தலையிழந்த பெண்டாட்டி
வாயிழந்த வாழ்வினார் வாணிகம்—போயிழந்தார்

கைத்துண் பொருளிழந்தார் கண்ணிலவர்க் கீயந்தார்
வைத்து வழங்கி வாழ்வார்.

(ப - னா.) தாய் இழந்த பிள்ளை(க்கு)-தாயை இழந்த பிள்ளைக்
கும், தலை இழந்த - தலைவனை (கொழுநனை) இழந்த, பெண்டாட்டி
(க்கு)-மாதினுக்கும், வாய் இழந்த-வாயை இழந்த, வாழ்வினர்(க்கு)-
வாழ்க்கையை யுடையவர்களாகிய ஊமைகளுக்கும், வாணிகம் போய்-
வியாபாரஞ் செய்யச்சென்று, இழந்தார்(க்கு)-(முதற்பொருளை) இழந்
தவர்களுக்கும், கைத்து - கையிலுள்ளதாகிய, ஊண் பொருள்-உணவு
க்கு ஆதரவாகிய பொருளை, இழந்தார்(க்கு)-இழந்தவர்களுக்கும், கண்
இல்லவர்க்கு - கண்ணில்லாதவர்களுக்கும், ஈயந்தார் - (வேண்டியவற்
றைக்) கொடுத்தவர்கள், வைத்து வழங்கி - மறுபிறப்புக்கு வேண்டி
யவைகளைக் கொடுத்துவைத்து, வாழ்வார் - வாழ்வார்கள், எ-று.

(வி - னா.) நான்கனுருபைப் பிள்ளைஎன்பது முதலியவற்றோ
டுங் கூட்டுக. வாணிகம் என்றவிடத்துச் செய்ய என்னுஞ் சொல்
இசையெச்சமாக வருவிக்கப்பட்டது. பெண்டு - பெண்தன்மை,
ஆட்டி - அதனை ஆளுதலுடையவள். (எக)

80. சாக்காடு கேடு பகைதுன்ப மின்பமே

நாக்காடு நாட்டறை போக்குமென—நாக்காட்ட
நட்டார்க் கியைபிற் றமக்கியைந்த கூறுடம்
பட்டார்வாய்ப் பட்டது பண்பு.

(ப - னா.) சாக்காடு (ஏ)-மாணமும், கேடு (ஏ) - கெடுதியும்,
பகை (ஏ) - பகையும், துன்பம் (ஏ) - துன்பமும், இன்பமே-இன்ப
மும், நாக்கு ஆடு - நாவினாற் சொல்லப்படுகின்ற, நாடு அறை -
நாட்டிலுள்ளவர்களுடைய சொல்லில், போக்கு (ஏ) - பொருந்துத
லும், என - என்று, நாக்காட்ட - நாவினாற் சொல்லப்படும் இவை,
நட்டார்க்கு-நண்பர்களுக்கு, இயையின்-வந்து பொருந்தினால், தமக்கு

இயைந்த கூறு-(அவற்றுள்) தமக்கு உரியபாகத்தை, உடம்பட்டார்-
(ஏற்க) மனம் இயைந்தவர்களுடைய, வாய் - இடத்தில், பட்டது -
பொருந்தியதே, பண்பு - நற்குணமாகும், ஏ-று.

(வி - ரை.) மற்றையோரிடங் காணப்படும் நற்குணம் உண்மை
யாகிய நற்குணமாகாது என்பது இசையெச்சம். சாக்காடு - தொழிற்
பெயர்; இதிற் சா - பகுதி, க் - சந்தி, காடு - விசுதி; நோக்காடு,
வேக்காடு என வேறு தொழிற்பெயர்களும் இவ் விசுதிபெற்று வரு
தல் காண்க. ஏகாரம் எண்ணப்பொருளது; அதனை மூன்னும் பின்னு
முள்ளவற்றோடுங் கூட்டுக. நாக்காடு - மூன்றன்தொகை; நாவிலு
ஆடுதல், அதாவது பேசுதல்; அன்றி நாக்கினது ஆட்டம் எனக்
கொள்ளுதலுமாம். பேசுதற்கு இதழும், நாவும், பல்லும், மேல்வாயும்
ஆகிய நான்குங் கருவியாமேனும் முதன்மைபற்றி நாவைக் கூறினார்.
நாக்கு என்பதில் க்-சந்தி, கு-சாரியை. நாடு என்பது நாட்டிலுள்ளவர்
களை யுணர்த்தலின் இடவாகுபெயர். போக்கு - தொழிற்பெயர்;
போ-பகுதி, க்-சந்தி, கு - தொழிற்பெயர்விசுதி. பட்டது - ஒன்றன்
படர்க்கை வினையாலணையும்பெயர். பழைய உரைகாரர் நாக்காட்ட
என்றவிடத்து நாக்காட்டார் எனப் பாடங் கொண்டு அதற்கு
நாவாடாது என்று பொருள் கூறினர். (அ௦)

81. புலையாளர் புண்பட்டார் கண்கெட்டார் போக்கில்
நிலையாளர் நீர்மை யிழந்தார்—தலையாளர்க்
கூண்கொடுத் தூற்றா யுதவினார் மன்னராய்க்
காண்கொடுத்து வாழ்வார் கலந்து.

(ப - ரை.) புலையாளர் (க்கு) - (பலரும் இகழும்படியான)தாழ்
வையுடையவர்களுக்கும், புண்பட்டார்(க்கு) - உடலிற் புண்பட்டவர்க
ளுக்கும், போக்கில் நிலையாளர்(க்கு) - தேசயாத்திரை செய்தலில் நிலை
கொண்டிருப்பவர்களுக்கும், நீர்மை இழந்தார்(க்கு) - (தங்கள் மேலா

கிய) தன்மையை யிழந்தவர்களுக்கும், தலையாளர்(க்கு) - மேன்மையாகிய குணங்களை யுடையவர்களுக்கும், ஊற்று ஆய் - ஆதரவாய், ஊண் கொடுத்து - உணவைக் கொடுத்து, உதவினர்-(அவர்களுக்கு) உதவி செய்தவர்கள், மன்னர் ஆய்-அரசர்களாய், கொடுத்து-(தம்மை அடுத்து ஏற்போர்க்கு வேண்டியவற்றைக்) கொடுத்து, கலந்து - (சுற்றத்தார், நட்பினர் முதலானாருடன்) கூடி, வாழ்வார் - (இன்புற்று) வாழ்வார்கள், எ - று.

(வி - னா.) புல - தாழ்வு, ஆளர் - அதனை ஆளுதல் உடையவர்கள். போக்கில் நிலையாளர் - தேசசஞ்சாரஞ் செய்தலில் நிலையா யிருத்தலை ஆளுதல் உடையவர்கள்; அதாவது எப்பொழுதுந் தேச சஞ்சாரஞ் செய்துகொண்டிருப்பவர்கள். தலையாளர்-தலைமையாகிய குணங்களை ஆளுதல் உடையவர்கள்; தலை என்பது ஈண்டு மேன்மையாகிய குணங்களை யுணர்த்தியது இலக்கணை. போக்கில் என்பதில் போக்கு - தொழிற்பெயர், இல் - ஏழுநூறு. ஊண் என்பது உண் என்னும் முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர், இஃது அத்தொழிலாகு பெயராய் உண்ணும் பொருளை யுணர்த்தியது. ஊற்று என்பது ஊறு என்னும் முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர்; இதுவும் அவ்வாகுபெயராய்க் கிணறு முதலியவற்றில் ஊறும் நீரை யுணர்த்தியது; ஊறு தல் - சுரத்தல்; இது பொருளாகுபெயராய் அஃது உலகத்தாப் பிராணிகளுக்கு ஆதரவாயிருக்கும் அதன் தன்மையை உணர்த்தியது என்க. இங்ஙனமன்றி, ஊற்றாய் உதவி என இயைத்து ஊற்றுநீரைப் போல உதவிசெய்து என்றுரைத்தலுமாம். இப்பொருளில் ஆய் என்பது உவமஉருபு. தலையாளர்க்கு என்பதிலுள்ள நான்கனுருபைப் புலையாளர் முதலிய முன்னுள்ள பித்தனோடுங் கூட்டுக. காண்-முன்னிலையகை.

(அ)

நால் முற்றிற்று.

சிறப்புப்பாயிரம்.

82. இல்லறநூ லேற்ற துறவறநூ லேயுங்கால்
சொல்லறநூல் சோர்வின்றித் தொக்குடைத்து—நல்ல
அணிமேதை யாய்நல்ல வீட்டு நெறியுங்
கணிமேதை செய்தான் கலந்து.

(ப-நா.) நல்ல - சிறந்த, அணிமேதையாய்-அழகாகிய அறிவை யுடையானே! கணிமேதை - கணிமேதை என்னும் புலவர், இல் அற நூல் - இல்லறநூலும், ஏற்ற-(ஞானமடைதற்கு) உரிய, துறவு அற நூல் - துறவறநூலும் ஆகிய, சொல் - (உபந்தாநாகிய கடவுளாற்) சொல்லப்பட்ட, அறநூல் - இருவகை அறநூலின் பொருள்களையும், சோர்வு இன்றி-தளர்ச்சியில்லாமல், தொக்கு உரைத்து-தொகுத்துக் கூறி, ஏயுங்கால் - ஏற்றவிடத்தில், வீட்டு நெறியும் - முத்தியுலகுக்குரிய (முத்தியுலகை யடைதற்குரிய) ஞானமாகிய வழியையும், கலந்து - உடன்கூட்டி, செய்தான் - இந்நூலை யியற்றியருளினர், எ - று.

(வி - நார.) சொல்லப்படு என்னும் செயப்பாட்டு வினைப்பொருளாகிய சொல் என்பது அறம் என்பதோடு கூடி வினைத்தொகை நிலை தொடராயிற்று. மூன்றாவது அறநூல் என்பது அறநூலால் உணர்த்தப்படும் அறமாகிய பொருள்களை யுணர்த்தலின் கருவியாகு பெயர். ஏயுங்கால் - தெரிநிலைப் பெயரெச்சத்தொடர். சோர்வு - சொழிற்பெயர்; இதில் வு - விசுதி. இன்றி - எதிர்மறைக் குறிப்பு வினையெச்சம். ஞானமாகிய வழி ஞானமார்க்கம் எனப்படும். கணிமேதை - யாவருங் கணிக்கும் மேதையையுடையவர்; இது வினைத் தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகைக் காரணப்பெயர்.

கணித்தல் - மேலாக மதித்தல், மேதை - அறிவு. அணிமேதை என்
பது அழகாகிய அறிவினையுடையான். என்னுதலின்பண்புத்தொடைப்
புறத்துப் பிறத்த அன்மொழித்தொடைக் காரணப்பெயர்; அன்றி
(அழகு செய்யும்) அறிவினையுடையவன் எனக் கொள்ளின் இதுவும்
வினைத்தொடைப்புறத்துப் பிறத்த அன்மொழித்தொடைப் பெயரேயா
மென்க. வீட்டுசெறி காண்கனுமாய் பயனு முட்டன்ருக்க தொடை
நிலைத்தொடர். இச் சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுளால் இந்நூலின்கண்
அறம்பொரு ளின்பம் வீடு என்னும் காங்கு பொருள்சொல் அறத்
தின் பகுதிகளாகிய இல்லறம், துறவறம் என்னும் இரண்டே, வீட்டை
தற்குரிய னானசெறியும் கூறப்பட்டுள்ளனவென்பது நன்கு போத
ரும். இப்பாயிரத்தில் 'கணிமேதை' என்றதனால் ஆக்கியேன் பெய
ரும், 'சொல்லறநூல் தொகுத்துரைத்து' என்றதனால் வழியும், யாப்
பும், 'இல்லறநூல் என்ற துறவறநூல் சொல்லறநூல் தொகுத்துரை
த்து' என்றதனாலும், 'வீட்டுசெறியுந் கலந்து' என்றதனாலும், ததலிய
பொருளும், வெளிப்படையாகக் கூறப்பட்டன. சிறப்புப்பாயிரத்திற்
குரிய பொருள்கள் பதினென்றன. எனது வெளிப்படையாகக்
கூறப்பட்டன போக மற்றவற்றுள் இதிற் குறிப்பாகத் கொள்ளத்தக்
கன கொன்க. (அஉ)

சிறப்புப்பாயிரத்திற்குரிய பதினென்றன:—
ஆக்கியேன் பெயரும், வழியும், எல்லையும், நிற்பெயரும், யாப்பும்,
துதலிய பொருளும், கேட்போரும், பயனும், காலமும், களனும்,
காரணமும் ஆம்.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

ரிப்பன் புஸ்தகசாலை, 87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

அரிச்சந்திரபுராண வசனம்.

உயர்ந்த கிலிட்டு பயிண்டு: விலை ரூபா 1-8-0.

இப்போது புதிதாக வெளிவந்திருக்கும் அரிய தமிழ் நூலாகிய அரிச்சந்திரனுடைய இப்புண்ணியசரித்திரமானது, உலகத்தோரனை வர்க்கும் அறிவை வீருத்திசெய்பத்தக்க பண்டைக்காலத்து நீதிக் கதைகளுள் முதன்மைபெற்றது. இது சத்தியத்தின் உயர்வையும், சுற் றின் சிறப்பையும் தெளிவாக விளக்கிக் காட்டக்கூடியதென்பது எவர்க்கும் நன்கு விளங்கிய விஷயம். இவ்வாறு உயர்வுடையதாயிருப் பதை முன்னிட்டு இச்சரித்திரம் பலபாஷைகளிலும் அவ்வப்பாஷை களை யுணர்ந்த பண்டிதர்களால் நாடகங்களாகவும், நாவல்களாகவும் அமைக்கப்பட்டு, எல்லோராலும் கொண்டாடப்பெற்று வருகின்றது. இச்சரித்திரத்தைத் தமிழில் இனிய செய்யுள்களால் நல்லூர் வீர னென்னும் ஆசகவிராஜர் காவியமாகச் செய்திருப்பதோடு, இன்னும் பல சந்தி சாகித்திய வித்வான்கள் பல நாடகங்களாகவும் இயற்றி யிருக்கின்றனர். ஆயினும், மற்ற இதிகாச புராணங்களுக்கு மூல நூல் களைத் தழுவிய வசனங்கள் ஏற்பட்டிருப்பதுபோல், இவ்வரிமை யான அரிச்சந்திரபுராணத்தின் செய்யுட் கருத்துக்களைத் தழுவிய வசன மொன்றில்லாமையால், இலக்கிய இலக்கணப் பயிற்சியுள்ள கல்விமான்கள் சவிர ஏனையோர் இத் திவ்விய சரித்திரத்தை எப் போதும் வாசித்து நற்பயனை அடைவதற்குக் கூடாமையா யிருக்கின் றது. ஆகவே, அவ்வாறின்றி எக்காலத்தும் எத்தகையினரும் எளி தில் வாசித்தணர்ந்து நல்லறிவையும், நற்பயனையும் அடைதற் குப் யோகமா யிருக்கும்பொருட்டு, இப்போது அரிச்சந்திரபுராணச் செய் யுட் கருத்துக்களைத் தழுவிய இவ்வசனம் எழுதி வெளிப்படுத்தப்பட் டிருக்கின்றது. வாசிப்பவர் மனத்தை உருக்கத்தக்க அரிச்சந்திர புராணச் செய்யுட் கருத்துக்களையே பெரும்பாலுத்தழுவிய இவ்வசனம் எழுதப்பெற்றிருப்பதால், சரித்திரப்போக்கானது மிகவும் உருக்க முடையதாகவும், இனிமையை விளைவிப்பதாகவு யிருக்கும். மேலும், இது இக்காலத்தில் அசப்பியமெனக் கருதப்படும் விசேஷ ஸ்திரீ வருணைகளை யெல்லாம் நீக்கி எளிய நடையில் விளக்கமாகவும், விரி வாகவும் எழுதப்பெற்றிருப்பதால், கல்விகற்கும் மாணவர், ஸ்திரீகள் முதலிய எல்லோருமே வாங்கி வாசித்துப் புத்தியை வீருத்தி செய்து கொள்ளத்தக்க சிறந்த நூலாகும்.